

Un cartier primejdios. — Blestemul calicilor. — În grota Leontinei. - De vorbă cu papagalul. — Fluturii morţii. — Roata de aur şi viitorul oamenilor. — Îngerul fericirii. — Cine este vrăjitoarea. — Un album cu amintiri. — Când clocotesc cazanele cu apă vie şi apă moartă.

SOARELE galben de toamnă târzie asfinţise şi din slăvile de argint curgea pacea prin guri de isvoare gălgâitoare.

Zidarii coborîră de pe schelele înalte, muncitorii părăsiră fabricele şi paşii lor greoi, de oameni trudiţi, răsunau în lungul străzilor asfaltate.

Un vânt rece îmi biciuia faţa palidă şi distrat urmăream în aer armatele fantomelor, ce se luptau în zări.

La periferia oraşului mizeria rânjeşte colţii la fiecare pas şi fel de fel de haimanale te pândesc din umbră, cu brâul ticsit de pumnale.

Tovarăşul de plimbare îmi şopti la ureche:

— Trei paşi încă şi vom vedea pe cea mai frumoasă femee din Cluj... E cea mai vestită vrăjitoare a ţinutului... Locueşte aici, pe malul Someşului, în tovărăşia ţiganilor nomazi şi cu toate acestea o vizitează toată elita oraşului.

Tremuram de bucurie asemenea avarului, care-şi numără galbenii. Cea mai frumoasă femee din Cluj? Un subiect de senzaţie...

— Mergem, prietene.

*

Un moş bătrân istovit de muncă, cu o lulea de-un metru în gură, crezând că suntem nişte proletari, ţipă în urma noastră.

— Mergeţi şi plângeţi în centrul oraşului, să vadă bogaţii că muriţi de foame şi să râdă de voi!...

Un cerşetor care stătea pe-o laviţă şi mozolea în gingii o coaje uscată de pâne, scormonea pământul cu piciorul său de lemn potcovit cu verigi oţelite şi ne privirăm.

— Toţi suntem oameni, dar nu toţi suntem fraţi. E surd pământul şi cerul, e surd şi Dumnezeu, că nu ne aude plânsul...

Tovarăşul îmi zise:

— Aici trăesc cei mai nemulţumiţi cetăţeni. Dacă ar şti că suntem burghezi, n'am scăpa teferi din mânile lor.

Ziua fugea peste dealuri şi negurile serii îşi scuturau funinginea din slăvile negre.

— Am ajuns!

*

Traversarăm un teren sterp şi ajunserăm pe malul ridicat al Someşului.

— Uite uşa asta.

— Da.

— Aici locueşte Leontina, vrăjitoarea. Inainte cu 50 de ani era cea mai frumoasă femee din Cluj, iar astăzi e hârcă bătrână...

Mă apropiai. Prin crăpăturile grinzilor zării în cameră un cuptor uriaş şi flacări de toate culorile îşi lungeau limbile pe păreţi.

Bătrâna îşi pieptăna cozile albe ca argintul şi firele rupte le pârjolea pe tăciuni.

Bătui în uşă ademenit de curiozitate.

— Cine-i?

— Oameni buni.

— Ce mai vreţi dela mine? N'am furat nici mana vacilor, nici mintea flăcăilor, n'am vândut nici suflete lui Aghiuţă... Sunt bătrână şi putredă şi ochii mei din alte vremuri şi-au pierdut strălucirea...

— Am venit cu gânduri bune...

— Poftim, numai să nu vă sperieţi de galiţe...

Intrarăm.

*

Totul era mistic. Fel de fel de lumini licăreau prin colţuri şi sute de fluturi îşi scuturau aripile.

Poliţele erau încărcate cu mii de sticle şi borcane într'o variaţie de culori strălucitoare, după culoarea fluidelor ce conţineau.

Fel şi fel de cărţi cu pereţi de lemn traşi în piele, erau înşiruite pe pământul gol.

In mijlocul încăperii se găsea o masă de marmoră albă şi un scaun. Pe vatră clocoteau două cazane de aramă.

O bufniţă fâlfâi în semiîntunericul acesta şi simţii că se încolăceşte ceva rece în jurul picioarelor mele. Era un şarpe alb.

— Nu-ţi fie teamă... Copilul se joacă, copilul meu e bun...

Un papagal mi-se aşeză pe umăr şi începu să mă ciocănească în faţă. Mărturisesc, situaţia nu era tocmai plăcută.

— Vrăjitoareo, am venit să-mi ghiceşti viitorul.

— Treci la masă.

Vrăjitoarea aprinse o ţigare şi slobozea din buzele uscate rotocoale de fum.

— Priveşte ici. Ce vezi?

Totul se învârtea în jurul meu, inima îşi rărea bătăile, îmi simţeam capul greu.

— Văd o roată de aur pe care e scris numărul 45.

— Patruzeci şi cinci de ani vei mai trăi.

— Văd o icoană şi disting chipul cunoscut al unei femei.

— E vitoarea dumitale soţie. Ce mai vezi?

— Un înger sboară spre mine şi împrăştie flori albe în calea sa.

— E îngerul fericirii.

Vrăjitoarea a făcut un semn şi mă trezii. Fusei hipnotizat.

— Eşti mulţumit, tinere?

— Mă simt slab...

Femeea îmi întinse un pahar.

— Bea din lichidul acesta.

Intr'o clipă îmi recăpătai puterile. Prietenul meu isbucni în râs. El cunoştea tainele bătrânei.

*

— Maico, aşi vrea să cunosc povestea vieţii tale. Spune-mi cine eşti şi cum ai ajuns aici?

— Nimic mai simplu.

Bătrâna apăsă un buton şi întreagă locuinţa fu inundată de o lumină verde. Pereţii de bârne erau împodobiţi cu fel şi fel de chipuri bizare. Pe padiment mişunau gâze şi sălbăticimi.

Tovarăşul meu întrebă:

— Adevărat, babo, erai pe vremuri cea mai frumoasă femee, în Cluj?

— De unde şti?... Adevărat.

O clipă îşi duse degetul la frunte, fu copleşită de amintiri duioase, apoi gura începu să-i bată ca o meliţă hodorogită, repede, repede.

Ne spuse că e născută în Bucovina, dar că de mică au adus-o părinţii la Cluj, unde s'au stabilit şi ei. Era foarte frumoasă. Magnaţii şi reprezentanţii judeţului ar fi dat jumătate din avere pentru un zâmbet al ei. Dar era rece şi nepăsătoare. Oho, câte dueluri n'au avut loc din pricina ei... Şi cum au mai trecut toate, toate...

Incă de tânără a călătorit la Paris, Londra, Berlin, Roma, Constantinopol, dar nu s'a lăsat îmbătată de splendorile străinătăţii. A avut succese pretutindenea şi multe inimi sângerară în urma ei.

— Ca orice fată am pus şi eu capăt sburdălniciilor, sfârşind prin a mă mărita.

Soţul meu era mare bogătaş. Dar n'a prea avut fericire de mine. Era bătrân şi gelos şi eu tânără şi veselă ca o vătue. Imi plăcea viaţa, luxul. Eram sentimentală. Imi plăceau poeţii cu plete lungi şi ochii negri...

Şi chiar din cauza unui poet, priveşte, pe aici a intrat un glonţ de revolver... Pe urmă am divorţat...

Rămasă fără ajutor, singură, am căzut în ghiarele desfrâului, iar acum că numai pielea pe ciolane o mai am, trăesc şi eu cum pot, fac vrăjitorie... Or vrei mă rog, să fur? Ştiinţa mea n'o cunoaşte altcineva...

*

Bătrâna îşi şterse ochii cu colţul unei marame, apoi ne puse înainte pe masa de marmoră un album plin cu fotografii şi cu scrisori dela conţi, baroni şi tot felul de aristocraţi, cari se jurau pe zei, pe soare, pe lună ,că e cea mai frumoasă femee nu numai din Cluj, ci din întreagă lumea. Of, aminirile, amintirile, paseri călătoare...

— Vedeţi asta am fost eu! — şi ne arăta fotografie după fotografie.

De fapt a fost frumoasă. Iar astăzi? Un dop de babă urâtă ca un schelet, cu doi colţi ruginiţi la capătul buzelor, cu peliţa sbârcită, cu părul rar, cu sânii fleşcăiţi, cu buzele vinete, cu nasul lopăţit şi cu mânile pline de bube seci.

— Ce e şi omul! — oftă vrăjitoarea.

O broască ţestoasă se mişca pe jos. Şerpele se descolăci din jurul picioarelor mele şi deodată făcându-se întuneric auzirăm nişte pocnete bizare. Fierbeau cazanele.

— Napte bună, tinere!

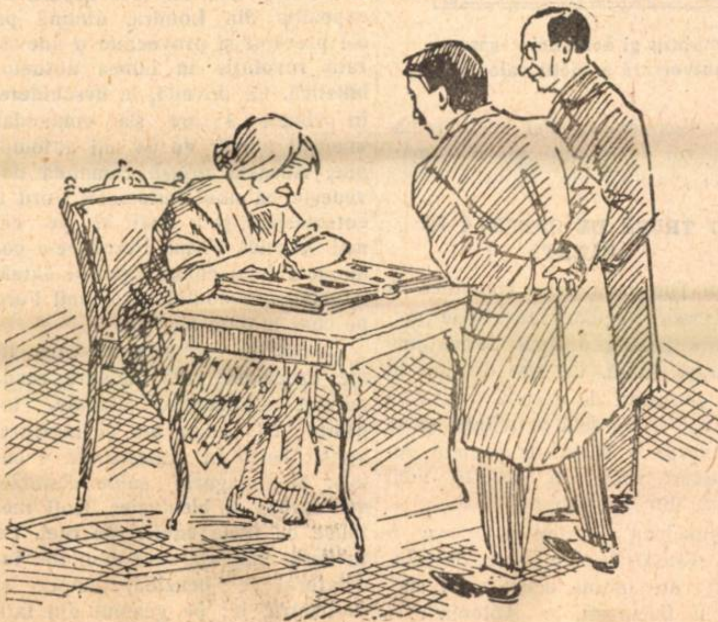
— Noapte bună, mătuşo!

Ii plătii taxa cuvenită şi ne îndreptarăm paşii spre oraşul aprins de lumini electrice, ce-şi desfăşura comorile în faţa noastră ca o minunată panoramă..

Numai papagalul vrăjitoarei mai ţipa în urma noastră:

— Gata zocul, domnilor... Gute nacht...

L.

Viitorii artişti de cinematograf

Incă de acum 3 ani, William Hart a divorţat de soţia sa, Winiefred Westover. Copilul lor, care acum are patru ani, şi căruia îi publicăm fotografia lo-

cueşte la mamă-sa. Aceasta a declarat de curând unui ziarist că acest ştrengar care după cum puteţi vedea, seamănă enorm cu tatăl său va fi a singurul bărbat din viaţa sa.

Răsboiul pentru foc

— Nu mai e alt războinic atât le puternic ca Naoh! gemea Nam.

Atunci, fiul Leopardului repetă cuvântul de nădejde, cu atâta putere încât răniţii simţiră mulţumirea viitorului:

— Vom aduce Focul!

Şi adăogă:

— Leul uriaş e încă departe... Naoh se duce să caute vânat.

Naoh umbla încoace şi încolo pe câmpie, mai ales în apropierea râului. Uneori se opria în faţa Tigroaicei. Trăia. Sub carnea sângerată, ochii străluciau neatinşi: pândia pe nomadul voinic, mişcându-se în jurul ei. Rânile din coaste şi din spate erau uşoare, dar labele nu se puteau înzdrăveni decât după multă vreme.

Naoh se opri, lângă animalul învins; şi fiindcă el socotia că acesta are impresii şi sentimente asemănătoare omului, strigă:

— Naoh a rupt labele Tigroaicei. A făcut-o mai nemernică decât o Lupoaică.

De câte ori se apropia războinicul, Tigroaica se ridica, gemând de mânie şi de teamă. El învârtia măciuca:

— Naoh poate ucide Tigroaica, şi Tigroaica nu poate să ridice ghiara împotriva lui Naoh!

Un sgomot nelamurit se auzi. Naoh se tupilă în iarba înaltă. Se iviră căprioare, alergând în faţa câinilor, cari nu se vedeau încă, dar al căror lătrat se auzia. Ele săriră în apă, după ce simţiseră mirosul Tigroaicei şi al omului, dar lancea lui Naoh şuieră; o căprioară, lovită în coaste, se abătu. Innotând de câteva ori, o ajunse. Cu o lovitură de măciucă o mântui, o luă în spinare şi o duse spre adăpost, căci simţia primejdia apropiată... Pe când se strecura printre pietre, Leul uriaş ieşia din pădure.

(Va urma)

Poşta Redacţiei

Pe toţi cei cari au trimis schiţe şi nuvele la Concursul literar îi anunţăm că, în numărul viitor, vom publica lista completă a tuturor concurenţilor, precum şi numele celor cari au fost aleşi. Vom înapoia fotografiile şi manuscrisele, celor cari ne-au cerut aceasta.

Un viitor abonat. — Râmnicul-Sărat. — Abonamentul poate începe cu orice lună şi condiţiunile pentru studiul grafologic le găsiţi la rubrica respectivă. Scrisoarea trimisă poate sluji la grafologie.

Gore S. Bordea, Râmnicul-Vâlcea. — In numărul viitor vom publica câteva din jocurile Dv.

Mămică tânără, Roşiorii de Vede. — După cum vedeţi V-am îndeplinit cererea şi aşteptăm fotografia.

Mircea Ionescu şi celor cari vor să participe la concursul „Cu ce se ocupă Doamna cu ce se ocupă Domnul" răspunsurile trebuiesc însoţite cu bonul de jocuri, din pagina jocurilor.

Noul campion mondial al şahului ALJEKIN.

Teatru-Muzică-Arta

Două săptămâni exclusiv reprezentaţii de Operă la Cluj

Faptul că actualmente Direcţia Teatrului Naţional ca şi Direcţia Operei Române, sunt reunite în una şi aceiaş persoană, are şi avantagiile lui. E mai puţin de lucru cu formule rigide şi cu obiceiuri biurocratice.

E posibilă o adaptare cu necesităţile momentului, o conformare cu cerinţele publicului. Schimbările de repertoriu se pot face repede, nu stau în cale atâtea piedici.

Aşa de pildă, când Direcţia Teatrului Naţional, constată că prea se înmulţesc cazurile, că spectacolele companiei dramatice se dau în faţa unor săli foarte slab populate, în schimb însă reprezentaţiile de Operă găsesc totdeauna un public numeros şi entuziast, urmarea e că cedează sala pentru Operă şi în serile destinate pentru dramă, asta pentru a da curs cerinţei publicului clujan, care în momentul de faţă arată o preferinţă explicabilă pentru dramele muzicale.

In acest timp, trupa de dramă se imparte în două echipe şi face un turneu în Ardeal şi Banat. In acele oraşe şi târguşoare, unde e sigur că va găsi un public mai puţin blazat pentru drame şi comedii.

Tot aşa cum luna trecută, două săptămâni în şir s'au dat la Opera română din Cluj numai reprezentaţii de proză, fiindcă Opera era plecată în turneu la Oradea şi Arad.

Iată dar o nouă modalitate, ca să se ajute reciproc Teatrul şi Opera, se acomodează cu necesităţile timpului, cu cerinile publicului.

Şi cum în ciuda publicului, nu e niciodată bine ca un Teatru să întreprindă ceva, — trebuie dar privită cu ochi buni sforţarea ce o face Direcţia Operei şi Naţionalului din Cluj pentru a intra în voia publicului, şi a-l servi sincer pentru ce are de data asta mai multă atracţiune.

Aceasta e explicaţiunea, de ce de două săptămâni, se dau numai reprezentaţii de Operă la Teatrul Naţional din Cluj.

Se anunţă tot oaspeţi noui.

Săptămâna aceasta a fost salutat cu drag, de publicul clujan tenorul Raiceff, care şi-a câştigat anul trecut puternice simpatii în oraşul nostru.

De data asta, în Evghenie Oneghin, şi în Traviata, s'a arătat iar a fi tenorul elegant, sigur pe materialul lui vocal de fină calitate, jocul lui de scenă admirabil, arta rară de a întrupa fidel orice rol, de a nu fi acelaş decât ca mare artist.

*

In Traviata, am mai revăzut'o pe artista Ana Rozsa, care s'a întors iară la Opera din Cluj, după o lungă călătorie de studii în Italia. A plecat ca mezzosoprană şi s'a întors ca soprană. A ieşit din faza tatonărilor şi dibuirilor şi cântă acum ca o biruitoare.

Informaţiuni teatrale

LUNA Ianuarie va aduce mari surprize la Opera română. Pe lângă oaspeţii anunţaţi în numărul trecut al revistei noastre, să mai anunţă un Corcent grandios al celebrei soprane japoneze **Hatsue Yuasa** din Tokio. Aceasta este într'adevăr japoneză, pe când Fuentes, care a cântat anul trecut la Opera din Bucureşti şi Cluj ca japoneză, era din Filipine, iar nu din Japonia.

Hatsue Yuasa, este o cântăreaţă exotică cuceritoare prin simplitatea ei, prin sinceritatea şi drăgălăşia ei. Va cânta din cei mai bun din lirica europeană, şi apoi ne va delecta şi cu cântece japoneze.

„CĂRĂBUŞII" LA TEATUL NAŢIONAL DIN CLUJ

MARŢI 20 Decemvrie va avea loc o reprezentaţie de gală la Teatrul din Cluj. Se va da anunţata comedie „Cărăbuşii" din vechiul repertoriu al Teatrului clujan, însă cu un oaspe, maestrul Livescu.

SUCCESUL „PROMETEULUI" LA BUCUREŞTI

IN ultimul moment ne telegrafiază corespondentul nostru din Bucureşti, că puternica lucrare dramatică a d-lui Victor Eftimiu: „Prometeu" dată acum la Teatrul Naţional, după succesul ei de acum patru ani la Teatrul soţilor Bulandra, a obţinut un succes trainic, răsunător. S'a bucurat de o interpretare superioară.

A venit venerabila tragediană Agatha Bârsescu din Iaşi, şi cu marea-i artă dramatică a smuls ovaţiile sălei tixite. Alăturea de ea, a strălucit şi talentul remarcabil al d-nei Agepsina Macri şi al d-lui Vraca.

PREGĂTIRILE DELA TEATRUL DIN TIMIŞOARA

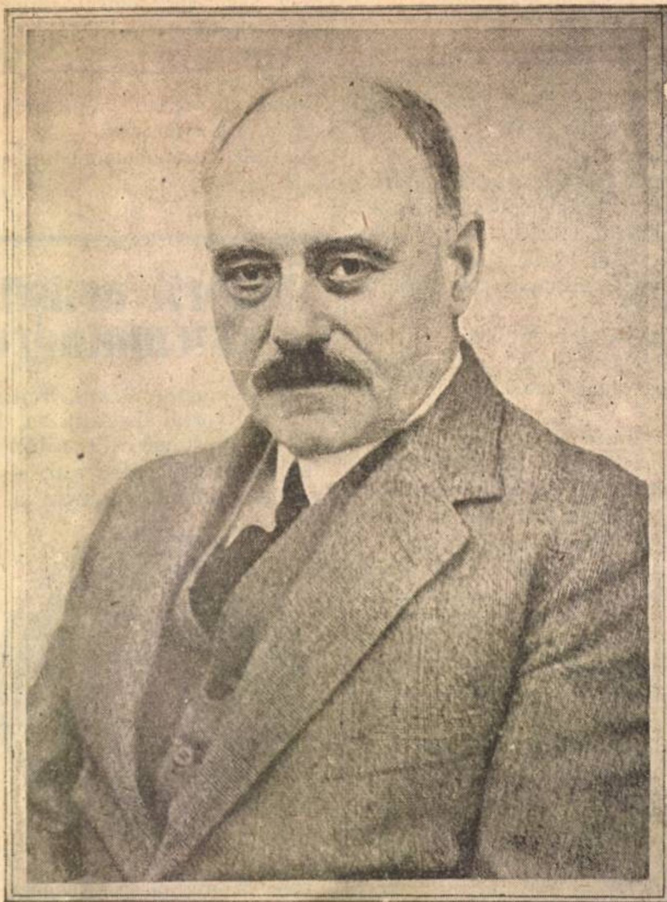
Noul Teatru din Timişoara îşi deschide porţile pe la mijlocul lui Ianuarie.

Inaugurarea se va face în cadrul unei mari serbări a ţării întregi, în Prezenţa Regenţei, a guvernului, parlamentarilor şi fruntaşilor artei şi muzicei.

Toate corurile din Timişoara, cel românesc, cel nemţesc, sârbesc, unguresc, vor cânta în matineul de gală. Deosebit se va da seara un spectacol de dramă: „Trandafirii Roşii" de Zaharia Bârsan.

Primarul Timişoarei cedând tuturor stăruinţelor, cari deveneau tot mai imperioase ale Timişorenilor, a revenit la vechiul proiect al Delegaţiei permanente al comunei, adică ca nu numai Teatrul din Craiova să joace luni de zile în noul Teatru, ci cât mai curând să dea un ciclu de reprezentaţii şi Opera din Cluj. Cu această ocazie se va da premiera, dramei muzicale originale: „Năpasta" a puternicului talent muzical Sabin Drăgoi, Directorul Conservatorului din Timişoara.

La Premiera acestei opere româneşti vor fi invitaţi cei mai mari critici muzicali din Europa.

Hermann Sudermann, cunoscutul dramaturg şi romancier german şi-a sărbătorit de curând a 70-a aniversare a vieţii sale.

O TRUPĂ DE OPERETĂ ÎN BANAT?

Din Timişoara ni se comunică că d. Avram Nicolau, face toate pregătirile pentru o nouă formaţiune de trupă lirică. Ca fost director al unei companii de operetă d-sa vrea să revie la această activitate, şi să înjghebeze o trupă de operetă românească, care va juca în noul Teatru din Timişoara.

Primadona acestei trupe va fi d-na Cinski-Nicolau, soţia directorului, care obţine acum mari succese la Bucureşti, în „Antonia".

Numărul de Crăciun al revistei „REALITATEA ILUSTRATĂ" va apărea săptămâna viitoare şi va conţinea în 16 pagini mari, un material bogat şi ales, printre altele cele mai renumite reproduceri de tablouri, având de subiect Naşterea Mântuitorului, reproduceri executate în chipul cel mai desăvârşit. Aceste tablouri sunt puţin cunoscute la noi în ţară şi socotim astfel să producem o plăcută surpriză cititorilor.

Cronica cinematografică

Să facem cunoştinţă cu... Elinor Fair

O siluetă subţire, nervos stilizată, şi de o eleganţă desăvârşită, un oval minunat, cu doi ochi negri, enormi, plini de inteligenţă, un joc corect, natural şi foarte distins, iat-o în câteva cuvinte pe Elinor Fair.

Născută în Richmond, statul Virginia (U.S.A.), acum douăzeci şi unu de ani, Elinor fu nevoită, încă de mică copilă, să îndure neplăcerile călătoriilor s'jite, până ce părinţii ei căpătară o ocupaţie stabilă în

Los Angelles. Ca elevă a pensionatului Sancta-Maria din acel oraş, ea jucă întrun film al lui William Farnum. Avea pe atunci 13 ani! Mai interpretă apoi câteva roluri secundare, în producţiunile Mary Pikford, remarcându-se în Kismet. In fiecare an, marile case americane organizează un concurs, ale cărei laureate, în număr de 13, trebuesc „lansate". In 1924 Elinor fu aleasă de firma Warner Bross ca „tânără stea". Pe atunci nu avea decât 18 ani. Obţinu un angajament strălucit la un teatru din New-York. Un an întreg jucă aici Elinor, până ce fu remarcată de Cecil B. de Mille totdeauna în goană după noi talente.

Tocmai atunci, renumitul realizator american, era în căutarea unei interprete pentru marele său film, **Cântecul Luntraşului**. Peste 100 de artiste concurau la acest rol. Dar Cécile de Mille nu putea uita pe tânăra fată din teatrul New-Yorkez, a cărei graţie aristocratică, incarna minunat dificilul rol, plin de mândrie şi dragoste, al frumoasei principese ruse, îndrăgostită de un simplu luntraş...

Presa mondială îi aducea elogii entuziaste, i se ofereau angajamente strălucite... dar Elinor era fericită pentru alţceva: frumosul luntraş avea, într'adevăr o influenţă prea mare asupra principesei, astfel că Elinor Fair isprăvi filmul ca soţia lui William Boyd.

Dela succesul Luntraşului, ea a jucat în „Le man celibataire (Soţul burlac) cu Rod la Rogue şi în „Le Marin Triomphant" (Marinarul triumfător) cu William Boyd.

Biografia unei artiste americane ar fi incompletă, dacă nu ar figura şi câteva cifre concrete. Aflaţi deci că Elinor Fair măsoară 162 cm. şi cântăreşte 52 kilograme.

In orele libere, ca se ocupă cu muzica, şi mai cu seamă cu... bucătăria, în care se pare că-i foarte pricepută.

Intr'un viitor film, ea va trebui să se căsătorească cu Joseph Schilkraut. (Hoţul de Inimi); într'altul, va fi soţia lui William Boyd (Jim Cuceritorul).

— „După aceasta, zice ea, acei ce urăsc cinematograful vor putea zice că arta noastră nu e numai şcoala crimei, ba chiar şi universitatea bigamiei!"...

C. Ieşeanu

Lansarea unui nou tip de automobile Ford

In curând şi clujenii vor avea ocazia să vadă noua maşină

Cluj, 17 Dec. — O telegramă recent primită de către firma Perry, depozit de automobile din Cluj, dela marile uzine Ford, anunţă că în curând nouile automobile Ford sosesc spre a fi expuse şi arătate publicului. Firma, pentru a evita eventuale întârzieri de livrare, întrucât sunt cereri foarte multe, primeşte prenotări de pe acum.

Comenzile dale şi cari vor fi însoţite de un acont, se vor efectua in baza inserierei. In caz că automobilul şi preţul nu va satisface dorinţa cumpărătorului acontul dat se va restitui imediat.

Firma Perry, depozit de automobile din Cluj, primul reprezentant pentru Transilvania al marilor uzine Ford din America este în plăcuta situaţie de-a anunţa lansarea pe piaţa mondială a noilor automobile Ford, care au fost expuse la expoziţia din Londra, uimind pe cei prezenţi şi provocând o adevărată revoluţie în lumea automobilistică. Ca dovadă, la deschidere, în primele 4 ore s'a comandat imensul număr de 64 mii automobile. Această uriaşă comandă dovedeşte că noul automobil Ford a entuziasmat şi a uimit şi pe cei mai sceptici. Firma Perry ne-a comunicat felul construcţiei şi datele technice ale noului automobil Ford pe care le dăm mai jos.

Caroseria, formă europeană, linie excelentă asemănătoare renumitelor automobile. Lincoln, tapisată cu mare lux şi îngrijire, vopsit Duco în următoarele 4 culori: bleu-niagară, sable d'arabie, gris-aurore şi bleu-acier. Roţi metalice cu spiţe subţiri de oţel. Pe tablierul din faţă sunt montate: indicatorul de benzină, amper şi voltmetru, iar pe geamul din faţă e montat ştergătorul automat. De asemeni trăsura este prevăzută cu inscripţia „Stop", care acţionează odată cu frâna. Viteza garantată a acestei trăsuri este de 90 km. pe oră, motor invenţie cu totul nouă, 4 cilindri desvoltând o putere de 40 HP. Alisajul 98 mm., iar cursa 107 mm. Demaraj dela 8 la 40 km., în 8 secunde fără vibraţiuni, la orice viteză. Pistoanele construite dintr'o compoziţie foarte uşoară şi foarte rezistentă, la orice turaţie. Consumă 7 litri benzină, la 100 km. Ungerea se face prin o inventie nouă, cu pompă şi barbotaj. Răcirea se face prin pompă centrifugală, având un radiator mare. Aprinderea se produce printr'un dynamo cu împărţitor. Curtia de viteză prevăzută cu 3 viteze inainte şi 1 înapoi. Direcţia foarte uşoară, nu se simte nici-o sdruncinare la mâna conductorului. Volanul mare, din oţel acoperit cu un strat de cauciuc întărit. Atât butonul claxanului, cât şi contactul pentru reflectoare sunt montate deasupra şi în centrul volanului. Frâne mecanice pe 4 roţi. Atât frâna de picior cât şi cea de mână acţionează deodată, pe toate 4 roţile. Totalul câmpului de frânare este de 1088 cm. pătraţi. Suspensiunea neîntrecută, prevăzută fiind cu 4 amortizatoare hydraulice.

Acest automobil este ultima perfecţie studiată în decursul construcţiei celor 15 milioane maşini de până azi, de către cei mai iscusiţi ingineri din noul continent.

Noul automobil Ford se va putea vedea în scurt timp, în depozitul firmei Perry din Cluj, ca cea mai veche reprezentanţă pentru Ardeal, a uzinelor Ford.

Gânduri, Fapte și Idei

Regele Gustav al Suediei a sărbătorit, la 8 Decemvrie, jubileul de 20 ani de domnie. Regele are 70 de ani.

Mareșalul englez Sir William Robertsohn a ținut mai săptămâna trecută o cuvântare răsunătoare, împotriva războiului.

Nu e vorba de un animal preistoric împietrit, ci de-o figură de zăpadă pe care capriciul naturii a creat-o în Canada.

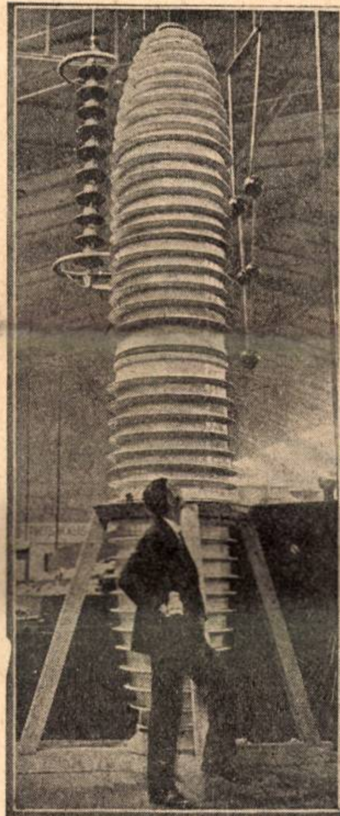
ODIHNA CHINEZILOR

In hotelurile mici chinezul își odihnește trupul într'o sală comună, pe rogojini, așezate pe o piatră, care a fost mai înainte încălzită. Se vede astfel cât de puțin pretențioși sunt oamenii galbeni. Spectacolul celor cari se odihnesc astfel într'o cameră de hotel e cât se poate de pitoresc.

DIN EXPOZIȚIA DE TOAMNĂ ÎN „GRAND PALLAIS" DIN PARIS

„Massacre" auto-portret de Jean d' Espardes, care-l reprezintă pe dânsul, în toate situațiile vieții, și înfățișează totodată instinctul de distrugere al omului. Păpușile din fund reprezintă: arta, cultura, religia, forța, conducerea, moartea, etc.

La Berlin întemeindu-se o stațiune electrică de peste un milion de volți a fost nevoie să se construiască izolatori uriași ca cei din ilustrația noastră.

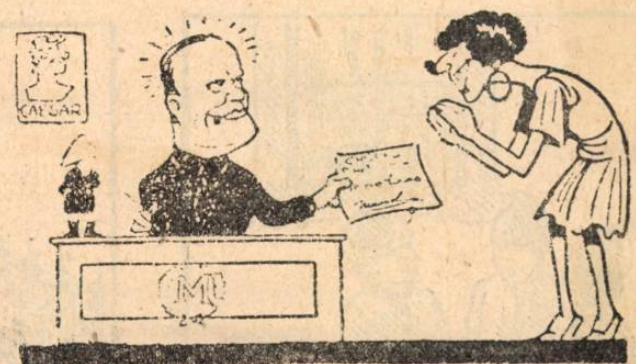

Poetul Bernard Schaw, în fața gramofonului, în cercul familiei.

Ridicolul vieței

O profesoară de gimnastică din Germania surprinsă de furtună, într'o barcă cu logodnicul ei, și-a svârlit logodnicul în apă, ca să se salveze pe dânsa.

DUCELE FACE UN GEST FRUMOS

O dactilografă din țara lui Mussolini (în Neapoli) în culmea disperării că i s'a furat mașina de scris, a apelat la „Duce". Acesta i-a dat un cek de 1000 lire italiene (9000 lei).

Prizonierii Cabilylor, în munții Marocului. Nu demult, au fost făcuți prizonieri, de către bandiți, rudenii de ale guvernatorului francez din Maroc. Prizonierii n'au fost eliberați decât în schimbul unei sume importante de bani.

Concursul colindelor

O săptămână ne mai desparte de sărbătorile Crăciunului.

Vestitori de bucurie, copii zgibuliți de frig, vor veni sub ferestrele noastre, să anunțe în cântece „Nașterea Mântuitorului".

Poporul român are, în poezia sa, cele mai numeroase și poate cele mai frumoase colinde. De sărbători acestea se cântă dela un capăt la altul al țării și, ceeace e mai minunat, pe tot întinsul României, la fel.

La orașe, din păcate, colindele populare, sunt mai puțin cunoscute. Spre a determina pe cititorii noștri să răsfoiască poezia populară și să cerceteze comorile de frumusețe, care se găsesc acolo, am instituit un concurs al colindelor.

Am ales șapte, dintre cele mai cunoscute și răspândite colinde de Crăciun și desenatorul nostru le-a ilustrat. In numărul de față publicăm ilustrațiile. Cititorii să găsească pentru fiecare din ele, colinda potrivită. Răspunsurile vor trebui să fie trimise la redacția noastră din Cluj, până cel mai târziu Vineri 23 Decemvrie. In numărul de Crăciun al revistei, vom publica cu aceleași ilustrații, colindele corespunzătoare. Cititorii vor putea face astfel comparație, între răspunsurile lor și deslegările juste.

Cei cari vor fi știut să aleagă, pentru fiecare desen, colinda corespunzătoare, vor primi trei premii în numerar: 1000, 500 și 300 lei și 7 premii în cărți, între răspunsuri egale hotărînd sorții.

La fiecare colindă se va adăoga numărul desenului.

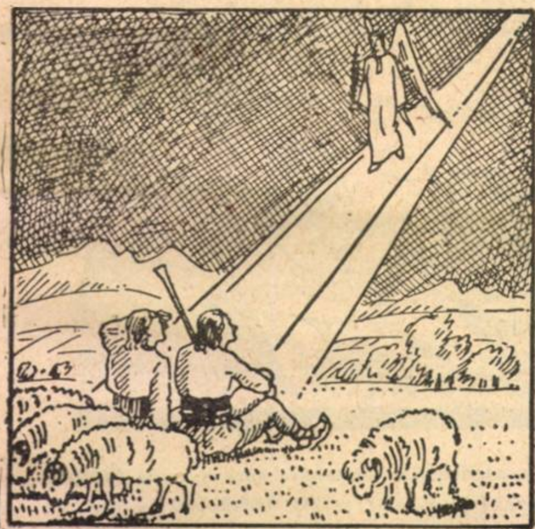
No. 1.

No. 2.

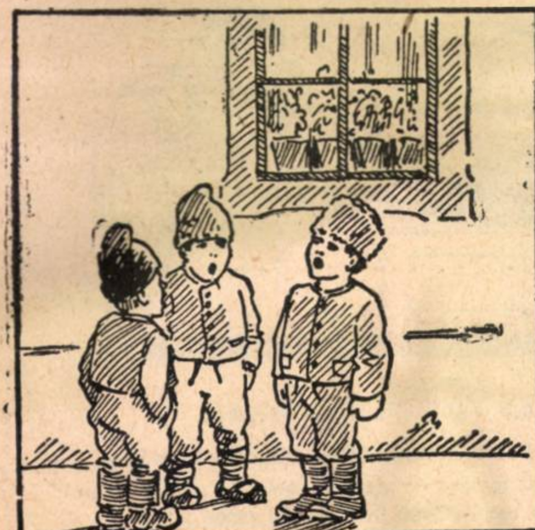
No. 3.

No. 4.

No. 5.

No. 6.

No. 7.

Cum ne putem hrăni higienic cu 30 lei pe zi

Și iată o a patra formulă.

IV. — **Dacă vreți să trăiți sănătoși, în mod economic, și plăcut, mâncați feluri secundare, feluri dulci.**

Zahărul este foarte ieftin; laptele și ouăle în cantitate mică pot înlocul în mod minunat carnea. Faceți feluri dulci în care, de altfel, făina ieftină, orezul economic, vor aduce și ele sprijinul lor. La nevoie le veți însoți cu puține fructe, chiar scumpe, care vă vor da deodată cu diversitatea gustului, vitaminele și sarurile minerale, de care aveți nevoie.

Felul dulce nu este o mâncare de lux. Zahărul prin excelență, este alimentul muncitorului, cel mai mare furnizor de energie ieftină, în vreme ce felurile de mâncare, în compoziția cărora intră, dau mesei un aer de sărbătoare, dacă gospodina și-a dat osteneala să le prezinte cum trebuie. Și iată cea de a cincea formulă:

V. — **Pentru muncitor felul de mâncare dulce înlocuiește, în mod ieftin, vinul.**

Vinul, fără îndoială, băut cu moderație, nu strică adultului. Dar el este **un aliment de lux, un aliment scump, și care nu e indispensabil muncitorului.** Lipsiți-vă de vin, dacă vreți să trăiți cât mai economic posibil. Nici sănătatea și nici puterile voastre nu vor simți lipsa, cu condițiunea de a-l înlocui prin zahăr.

Dacă cea mai mare parte a muncitorilor își închipuie contrariul, aceasta se datorește faptului că fiecare om crede cu ușurință ceea ce dorește, și că ei nu se pot hotărî să **suprime sau să micșoreze o consumație, care le place;** de aceea ei acoperă gustul lor personal cu masca unei pretinse necesități.

Carnea înlocuită adesea prin lapte, vinul în mare parte înlocuit prin zahăr, și masa lucrătorului își schimbă înfățișarea, — punga lui se umple, — și dânsul e mai sănătos decât oricând!

Dar în acelaș timp trebuie, veți zice Dvs., să se poată prepara felurile de adaus, să se curețe legumele și să fie fierte. O bucată de carne se frige repede. O felie de șuncă sau slănină se pregătește și mai repede! E adevărat și atunci iată o formulă în plus, cea din urmă.

VI. — **La bucătărie, este nevoie ca gospodina să fie acasă, să-și cunoască adică meseria și să o practice.**

GOSPODINA LA CĂMINUL EI

Aceasta este concluzia la care de ani de zile mă străduiesc să ajung, propovăduind-o tuturor celor câți urmează cursurile mele alimentare: femeea la căminul ei, poate câștiga sau mai bine zis economisi mai mulți bani, decât în afară. Dintr'un buget care cuprinde (prea adesea se uită acest lucru) o pagină de cheltueli alături de pagina de venituri, gospodina isteață va putea economisi, rămânând acasă, atunci când are familie, mai mult decât ar putea aduce, lucrând în afară.

Și poate că și copilul pedeasupra va câștiga ceva și și bărbatul.

Dr. Hammerdinger.

Concurs de frumusețe pentru copii

Sărbătorile sunt aproape și desigur că în viața familiară nu poate exista bucurie mai mare decât aceea care se revarsă din bucuria copiilor, când primesc daruri.

„Realitatea Ilustrată" a hotărît să acorde trei premii de valoare celor mai frumoși trei copii din țară. Revista deschide astfel un concurs de frumusețe pentru copii.

Pot concura, la această întrecere, toți copiii între 2 și 7 ani: fetițe sau băieți. Pentru aceasta e nevoie să ni se trimită o fotografie format 9 × 12, pe adresa redacției noastre, însoțită de suma de lei 200, pentru facerea clișeului.

Vom publica, pe rând, în ordinea sosirii, TOATE FOTOGRAFIILE CONCURENȚILOR și, în numărul nostru de Sărbători vom proclama — pe baza deciziunii unei comisiuni competente, alcătuită din fruntași ai vieții culturale și sociale din Cluj — pe cei dintâi trei copii, mai frumoși. Aceștia vor fi premiați cu câte un premiu de valoare, potrivit vârstei fiecăruia.

Concursul nostru de frumusețe are astfel tendința de a grăbi, în mică măsură, atingerea idealului de frumusețe.

Ce fel de revistă v'ar plăcea?

„Realitatea Ilustrată" nu este revista celor cari o editează, nu este revista celor cari o scriu, EA APARȚINE CITITORILOR EI.

După această profesie de credință suntem îndreptățiți să cerem tuturor cititorilor revistei „Realitatea Ilustrată" părerea asupra îmbunătățirilor pe care dânșii le vor. Noi—unelte pentru satisfacerea gustului public—suntem gata să urmăm sfaturile și să îndeplinim hotărîrile marei majorități.

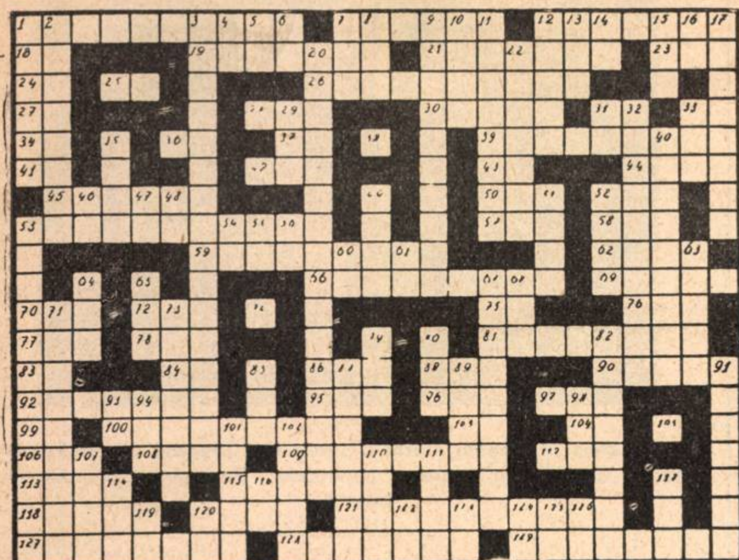
Prin urmare, revista „Realitatea Ilustrată", întreabă pe cititorii săi ce îmbunătățiri preconizează, ce rubrici cred dânșii că ar fi nevoie să se introducă, care rubrici ar putea lipsi, ce modificări tehnice socot că ar trebui făcute, pentru ca revista, rămânând la prețul actual, să se prezinte cât mai pe placul tuturor.

Răspunsurile vor apărea în revistă—dacă sunt realizabile bine înțeles—și cititorii cu toții vor aproba sau nu, propunerile făcute de către fiecare dintre ei.

Incepând cu Anul al II-lea al revistei noastre, noi vom pune în aplicare hotărîrile luate și vom acorda premii și surprize acelora dintre cititori, ale căror propuneri au fost primite.

Dacă voiți să aveți o revistă pe plac comunicați imediat „Realității Ilustrate" ideile pe care le aveți, în ceeace privește „Revista Ilustrată Ideală."

JOC No. 1.

Cuvinte încrucișate trimis de Al. Haber—Iași (15 puncte)

Orizontal:

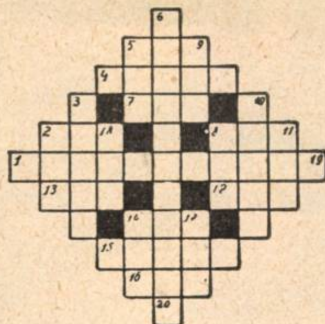
1. Făcură nazuri
7. Indărăt
12. Pasere de noapte
18. Fluviu în Europa
19. Discipoli
21. Tâlhar
23. Ogor
24. Articol
25. Plantă
26. A se aclimatiza
27. Dac în Africa
28. Mă cobor repede
30. Miros
31. Instrument casnic
33. Prepoziție
34. Măsură
36. Oraș în Chaldeia
37. Notă muzicală
39. Parfumat
41. Conjuncție
42. Minoritate în România
43. Gust particular (moldovenește)
44. A înălța (figurat)
45. A tremura
50. Povară
52. In pânză
53. Coleg
57. Nume de sfântă
58. Balaur (Olt.)
59. Neprihănită
62. Asociație
66. Scoică fosilă
69. Astfel
70. Singură
72. Petrecere
74. Interjecție
75. Notă muzicală
76. Numeral
77. Excrescență
78. Fluviu
81. Formă verbală a trecutului
83. Noroi
84. Notă muzicală
86. Odă
88. Prefix
90. Locul nașterii
92. Impotriva libertății
95. Interjecție
96. Maximul
97. Limpede
99. Unitate de măsură
100. Un impozit
103. Pronume reflexiv
104. Particulă negativă
105. Cifră romană
106. Dare
108. Necredincios
109. Neutru
112. Lemn
113. Râu
115. Istoric spaniol
118. Adăpost
120. Compozitor francez
121. Colecție
127. Calea urmată
128. Portocală
129. Sistem filozofic

Vertical:

1. Zarzavat
2. Fluviu
3. Neaprofundat
4. Pană
5. Notă muzicală
6. Durată de timp
7. Oraș în Peru
8. Șurub
9. Invățam
10. Program
11. Râu în România
12. Ciudat
13. Numeral
14. Notă muzicală
15. Râu în Alsacia
16. Pronume
17. Dinainte
20. De neîmpărțit (fig.)
22. Oraș în Franța
28. Exclamare
31. Monedă veche
32. Ghicitoare
33. Numele unui rege indian
35. Turmă
40. Intârziat
46. Impărțirea timpului
47. Indemn pentru cai
48. La jocul de cărți
49. Piatră prețioasă
51. In porturi
52. Glorie
53. Cari se pot împărtăși
54. Glod
55. Interjecție de salut
56. 2 litere din cuvântul foc
60. Pronume.
61. Alt pronume
63. Imperativ dela înfățișare
64. Breaz
65. Oraș în Finlanda
67. Neputincioși
68. Țară biblică
71. Care nu se cuvine
73. Cu picăturele de apă condensată
79. Personagiu mitologic
80. Potrivit
82. Boală a intestinelor
85. Soția lui Saturn (invers)
87. De o mie de ani
89. Munte
91. Regiune din Grecia
93. Pronume
94. Plină de apă
98. Nume
101. Ciupercă
102. Impărat roman
107. Stânci
110. Pictor italian
111. Oraș în Franța
114. Tip de prost
116. Oală
117. Râu în Siberia
119. Pronume
120. Notă muzicală
122. Ființă
123. Pronume
124. Notă muzicală
125. Animal domestic
126. Pronume

JOC No. 2.

(Cuvinte încrucișate 10 puncte)
trimis de *)

Orizontal:

1. Vârf în Himalaia
2. Apă curgătoare
3. Element chimic dintre halogeni
4. Caracteristic mamiferelor
5. Noțiune de timp
7. Gen de poezie
13. Individ
12. Desagă
14. Nume american
15. Ostaș
16. Barbar din occident

Vertical:

2. Eden
3. Pagubă
18. Fiară sălbatică
5. Pronume în latinește
14. Semnul sclaviei
6. Sorocit
9. Personificarea mâniei la romani
17. Țărm
8. Individ
10. Trăsură
11. Popor viteaz în antichitate

***) Rugăm pe autor să trimită numele.**

JOC No. 3.

Polidrom 3 puncte.

de J. H. Gârcineanu — București

Direct invers cum vreți citiți,
Dar fără mine nu trăiți

JOC No. 4.

Metagramă 3 puncte

de J. H. Gârcineanu — București

Cu M sunt floare stricătoare,
Cu L sunt apă stătătoare
Cu R în apă mă găsesc
Cu S eu toate le dosesc

JOC No. 5

de Căpitan De l'Abina — Chișinău

Șaradă (4 puncte)

Tot cuvântul se compune,
Din trei părți și anume:
Prima parte'n întregime,
Are douăzeci și cinci centime;
Că-i un bănuț mititel,
De argint și frumușel
Și examinat domol,
Il vedeți că-i Spaniol.
Partea-doua prevestesc,
Că'i-un adverb latinesc
Și dacă nu mă înșel,
Insemneaz' așa... astfel.
Cea de-a treia e mai grea,
Și-o găsești la cafenea,
Insă nu la noi în țară,
Ci dincolo de hotară.
Ea înseamn'o băutură,
Care-ți dă multă căldură;
Iar cuvântu'i Englezesc,
Nu român sau franțuzesc.
Toate trei sunt laolaltă,
O revistă ilustrată,
Stați acum și vă gândiți
Și ușor o s'o găsiți.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Din pricina desordinelor studențești din Cluj, care au ocupat tot timpul autoritățile, n'am putut deschide. în ziua de 11 Decemvrie, urna cu buletinele de vot pentru concursul fotogenic, după cum era hotărît. Despuierea scrutinului va avea loc, în mod absolut, în săptămâna aceasta, când vor putea fi de față la numărare avoturilor și autoritățile.

Grafologia

„Cunoaște-te pe tine însuți" este un adagiu care trebuie aplicat cât mai mult în viață. Grafologia, adică știința cu ajutorul căreia se poate stabili caracterul cuiva din scrisul său permite cercetarea obiectivă a firei cuiva. Revista „Realitatea Ilustrată", a angajat un grafolog special care să analizeze caracterul cititorilor cari vor solicita acest lucru.

Pentru răspuns, care apare în această rubrică, în fiecare săptămână, solicitatorul va detașa cuponul din josul paginei, va trimite un manuscris, pe cât posibil de dată mai veche, nu unul anume făcut, pentru cercetarea grafologică și scris cu cerneală adăogând tot odată o taxă de lei 60, pentru cercetările grafologice simple și 100 lei pentru acele în care e vorba de a analiza caracterul a doi îndrăgostiți, a doi logodnici, cari intenționează să-și lege viața laolaltă. In acest din urmă caz e nevoie bineînțeles de două scrisori: una a d-nei sau d-șoarei, și cealaltă a bărbatului.

M. T. Lupus — București. Sentimental, foarte sensibil, se ocupă cu prea multe și nu are răbdare să termine nimic. Se enervează repede. Certăreț, materialist. Se îmbracă cu lucruri scumpe dar nu cu destul gust. Egoist, se ocupă mult cu viața proprie. Are simț muzical. Disecă prea mult lucrurile. Se supără repede dar iute se împacă. Iși valorează mult știința proprie. Pesimist. Are ceva din sufletul rusesc.

Tahiti (R. M.) Constanța. — Idealist. Suflet bun, boem, nu are prea mulți prieteni. Talentat, întreprit, se ocupă mult cu literatura, sensibil, influențabil, multi lateral, altruist și critic sever. Distras. Nu are o părere prea bună despre oameni deși e gata să le sară în ajutor. De altminteri cunoaște rău oamenii. Nu trăește o viață reală ci plutește mai mult prin nouri.

I. Hescia — București. — Reacționează repede după impulsele sufletești. Intuitivă și nu totdeauna logic. Tânără în ceace privește desvoltarea caracterului. Altruistă și cu inimă bună deși nu este comunicativă. Ii place să se închidă singură în gândurile ei. Lipsește din viață căldura necesară. Se plictisește repede de toate. Are multă fantazie Probabil se ocupă cu arta. Judecă greșit situațile. E influențabilă. In iubire mai mult iubește cu rațiunea decât cu inima.

T. N. — Zărnești. — Educație aleasă, fire speculativă. Cunoaște bine pe oameni și-i învârte după cum vrea. Are putere sufletească sugestivă. Hotărît. Energic. Egoist. Probabil se ocupă cu artele. Ager, orice începe termină. Voință puternică. Viclean. Iubește succesul și are spirit avocățesc. Ii plac femeile frumoase. In familie va fi altruist.

Cerșetoare a speranței — Bacău. — Energică, inteligentă. Luptă împotriva prejudecăților în mijlocul cărora a trăit, fără succes însă. Pricepe repede și e ageră la minte. Are simțul umoristic. Ambițioasă și optimistă, gust în purtare și în îmbrăcăminte. Sinceră față de cei pe care îi iubește. Temperament erotic dar mai mult în fantazie. Invață repede și are atracție către lucrurile mistice.

Lecram — București. — Nervos, nerăbdător, se supără repede și se împacă greu. Incăpățînat. Se acomodează împrejurărilor dar niciodată nu se coboară. Are o ideie fixă care îl urmărește. Deși cere dela alții ordine, dânsul nu e prea ordonat. Nu poate termina lucrurile căci repede se plictisește. Se ocupă de prea multe lucruri și din această pricină nu poate prividi. Este egocentric. Nu vrea să arate dar e egoist. La fel în dragoste.

Georgo Sannaio, Soroca.—Dânsa. — Foarte nervoasă, nehotărîtă. Se interesează prea mult de lucruri mici așa încât lasă să-i scape lucrurile importante. Complexă, sensibilă, egoistă, sentimentală și romanțioasă îi place să monopolizeze pe cel ce îi este drag. Trăiește o lume de visuri, căci e foarte tânără și nedesvoltată sufletește. Singură nu știe ce vrea dela viață. Ar fi o artistă bună.

Dânsul: — Dușmanul minciunii Nu admite nici un compromis cu morala. Talent multilateral, deși nu-l poate ocupa nici un lucru în mod serios. Arta și literatura îi fac mare plăcere. Suflet sensibil și aceasta îl face adesea nervos, căci reacționează după influențe streine. Punctual, discret și consecvent. In dragoste dictează inima și nu rațiunea sa.

Eduard Lilien — București. — Cultă, simpatică, învață repede, are o minte înțelegătoare. Conservativă și ceva convențional în purtarea ei deși în fond e sinceră. Inimă bună și duioasă. Delicată și mândră. Se îmbracă cu gust. Judecă bine situațiile, puțin îngâmfată, nu se umilește. Are însă dreptul să se mândrească de sine.

Gaby N. — Fălciu. — Nehotărît, repede schimbător și influențabil. Idealist îi place mult natura. Sfătos, amator a tuturor lucrurilor frumoase. Se acomodează împrejurărilor. Are suflet poetic. Delicat. Maniere bune. Nu cunoaște sentimentul datoriei. Memoria nu prea bună. Uită să rezolve multe lucruri importante. Visător. Nu cunoaște viața adevărată. Sufletul îi este un sismograf sensibil. Un bărbat cu sentimente femeești.

◆◆

Deslegările celei de-a 3-a serie a jocurilor, se primesc la redacție, până la 10 Ianuarie 1928. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 44, 45, 46 și 47 ale Revistei noastre, va primi un premiu de 1.000 (una mie) lei. Premiul al doilea e de 500 (cinci sute) lei; premiul al treilea de 300 (trei sute) lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operile autorilor români.

Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor.

Premiile se vor distribui până la 15 Ianuarie 1928.

CUPON PENTRU COLOANA GRAFOLOGICĂ

Alăturez un manuscris scurt, spre a se face cercetarea lui grafologică. V'am trimis totodată taxa respectivă. Răspunsul rog să se publice în numărul următor al revistei

Semnătura și adresa: ....

....

Bonul C. 4.

Subsemnatul ....

....

trimit alăturat deslegarea jocurilor No. ....

Concursul fotografic al „Realității“

1. Monumentul eroilor din Dărmănești și 2. Mânăstirea Cașin—Bacău, trimise de Emile Plato, — Bacău (premiat cu 500 lei); Mânăstirea Copriana-Basarabia trimis de Massu Constantin — București; 4. Turbină, vedere luată în Elveția de Mihail T. Coliopol—Craiova; 5. și 6. „Ogari“, trimis de Massu Constantin—București; 7. „Porumbel“ trimis de Massu Constantin—București; 8. „Cerșetor turc în Babadag“ trimes de Hrant der Ohanian—Constanța; 9. Păstor pe dealul „Dorobanți“ jud. Iași, trimis de Lucia Serion-Iași; „Nu vă mișcați vă rog“! de Victor Streit—Iași; 10. „Pictor la lucru“ trimis de Massu Constantin — București; „Cioban cu oile“, trimis de Fozdog Emil—Alba-Iulia; 11 și 14 Grup de ofițeri elevi ai Școalei speciale de administrație. Promoția 1926, în excursie de fine de an, trimise de Ad-tor. Lt. G. V. Georgescu—Râmnicul-Sărat; 12. „Somesul la Jibău“ trimis de Körtesy Károly. 13. „Sania“ de Massu Constantin — București; 15. „Pescari scoțând năvodul“, trimise de Vasile Gh. Braloloveanu — Turnu-Severin.

O catastrofă în Shangai: pereții unei săli de cinematograf, unde avea loc o adunare a lucrătoarelor, s'au prăbușit și foarte mulți oameni au fost uciși.

SCHIMBAREA POLITICĂ ÎN BELGIA

Schimbarea politică în Belgia: președintele de consiliu Jaspar, cu miniștrii cari au luat portofoliile, după retragerea socialiștilor. Ilustrația noastră îi reprezintă după ce s'au înfățișat Regelui.

Dela stânga la dreapta, Carnoy (internele), Lippens (comunicații) Jaspar (președinția), Janson (externele), Heymans (industrie și muncă).

CONGRESUL SIONIST DIN BUCUREȘTI

La București a avut loc un congres al Sioniștilor (evreii cari se străduiesc să creeze un cămin în Palestina). Congresul a fost organizat cu prilejul venirii profesorului Weitzmann. D. Ministru Duca a salutat pe congresiști, în numele guvernului. — Fotografiile noastre au fost luate în timpul cuvântării d-lui Ministru Duca și (jos) pe când vorbia Prof. Weitzmann. La tribună, alături de Prof. Weitzmann se află la dreapta d. Ministru Duca, la stânga d. Greg Ministrul Angliei la București.

In oval Prof. Weitzmann, un chimist cunoscut în lumea științifică.

CĂSĂTORIA COMANDANTULUI DIN NANKING

Chiang-Kai-Chek, comandantul trupelor din Nanking, s'a căsătorit cu Miss May-Lun-Song, cumnata lui Sun-Yat-Sen. Ceremonia religioasă s'a făcut după ritul bisericii anglicane, deoarece soția e creștină.

Institutul de arte grafice „VIAȚA“ — Cluj, str. Regina Maria No. 36.

ANUL I. No. 47 — DUMINECĂ 25 DECEMVRIE 1927 **Număr de Crăciun 16 Pagini** Prețul 10 lei

REALITATEA

(SAU LUCRURILE AȘA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATĂ

Abonamente: Pe un an 300 lei; pe jumătate an 160 lei; pe trei luni 85 lei.

Director: J. B. Sima.
Apare totdeauna Dumineca

Redacția și Administrația: Cluj, Str. Regina Maria 38.

Tablouri celebre despre Naşterea Mântuitorului

Din ziua în care biserica, după distrugerea artei antice, pe care o numia arta păgână, a îngăduit ca un pictor, un giuvaergiu, un miniaturist să încerce să înfățișeze pe Dumnezeu Tatăl, sau pe sfinți pe Maria pe îngeri sau pe Isus, biserica a îngăduit de fapt învierea artei păgâne, pe care crezuse că a distrus-o, că a îngropat-o sub piatra mormântului sau sub cenușa bibliotecilor antice incendiate. In mod fatal, după adaptările ideale ale lui Dumnezeu tatăl, ale lui Isus și ale Fecioarei, ale sfinților și ale sfintelor, artistul și-a dat seama de stângăcia, de absurditatea acestor forme înțepenite și și-a transformat ignoranța de până atunci în învățătură: a voit chipuri adevărate, mâini adevărate, trupuri adevărate. Când a îndrăznit să picteze goliciunea copilăriască a copilului Isus, apoi picioarele goale ale Fecioarei, să perfecționeze mâinile Mariei. și să la facă blânde, vii, arta nu mai era creștină, antichitatea se răzbuna.

Creștinismul el însuș, prin actele sale, prin scrierile înțelepților săi, a proclamat că arta era de esență anticreștină, și printr'o anomalie impusă de fapte pe care nu le-a putut impiedeca, el însuș a pregătit Renașterea, lăsând pe artiștii săi naivi și mistici să restaureze și să reinceapă cultul icoanelor. In realitate renașterea nu începe în secolul al XVI-lea, ea se pregătește de vreme îndelungată, în tot timpul Evului Mediu ea începe deodată cu zugrăvelile Bizanțiului și chiar cu desenele copilărești și obscure din catacombe.

Reproducem o serie de tablouri religioase din acea epocă a artei.

NAŞTEREA LUI CHRIST DE MARTIN SCHÖNGAUER

Martin Schöngauer născut la Ausbourg sau la Ulhm, între anii 1440-1445 e unul dintre cei mai de seamă reprezentanți ai maeștrilor din Cologna. Pictor și gravor, a trăit multă vreme în Collmar și este cunoscut sub numele de „maestrul din Collmar.“ Tabloul pe care-l reproducem înfățișează nașterea Mântuitorului în decorul unui șopron, cu acoperemânt de colibă, printre stâlpii căruia se vede un peisagiu de coline și de apă. Personagiile sunt o fecioară liniștită care se roagă, un Iosif cu chipul și atitudinea de profet, păstori zugrăviți cu un realism admirabil, mai emoționați și mai însuflețiți decât însuș Iosif și Maria, la vederea copilului foarte mic, foarte strâns, un adevărat nou născut. Nu trebuie să lăsăm neobservat un bou și un asin meditativi, cari dovedesc că Schöngauer a fost un maestru al vieții și al expresivității.

MARIA ŞI COPILUL DE QUENTIN MATSYS

Când Quentin Matsys (1466-1530), un fierar, care a devenit pictor, un mare artist flamand al Renașterii, a creat un tablou odată cu manifestarea puterei sale de invențiune, știa să umanizeze expresiunile figurii, să mlădieze mișcările și atitudinile trupului, fără să afecteze și prin aceasta să însemne pentru școala din care face parte, un înaintaș. Fecioara și copilul, tabloul care se găsește în muzeul din Berlin, înfățișează o Marie care-și exprimă maternitatea, cu o noblețe gravă, eleganță pură, gesturi discrete și blânde, atât de iubitoare, încât opera este impecabilă

MARIA ŞI COPILUL ISUS DE ANDREA DEL VERROCHIO

Andrea del Verrochio (1436-1488) era în acelaș timp giuvaergiu, șlifuitor, turnător, sculptor, și pictor. In Maria și copilul Isus se poate observa efortul și știința sa, minuțiozitatea cu care exprimă fiecare detaliu al vălurilor, broderiei, aureolei precum și al chipurilor. Figurile sale sunt modelate cu frăgezime

REALITATEA
FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Cluj—str. Regina Maria Nr. 36—Cluj
Telefon 4-46
La București: Calea Victoriei 39.
Telefon 63—92

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an întreg	Lei 300
Pe o jumătate de an	„ 160
Pe trei luni	„ 85

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America	$3
Jugoslavia și Cehoslovacia	Lei 400

Editor și Director: J. B. Sima

Secretar de redacție: N. Constantin

Cenzurat
DUMINECĂ, 25 DECEMBRIE 1927

Tâlcul jucăriilor

Ce ne-aduce Moș-Crăciun?
Tot ce e frumos și bun...

Am văzut în vitrina librăriei, anul acesta, jucării costisitoare și complicate. In miniatură ele reprezintă ritmul epocei noastre, dominată de mașinism. Păpușa, umplută cu tărâțe, stupidul Vasilache și calul cu roțile, au cedat locul figurinei de ceară, plăsmuită cu grații de „garconne", grotescului Charlot și chiar aeroplanului.

Ochiul nostru se oprește surprins, în fața galantarului și,—desfătat altădată când avea mai mult din albastrul cerului sub pupilă,—se scandalizează acum, când vede păpușa cu resort și cu ochi de sprințară pariziană. Suntem scandalizați și predispuși să deplângem copilăria. contimporană, jignită în candoarea ei de progresul mecanicei.

Și totuș, corespondeța dintre jucării și copil a fost și e perfectă, iar evoluția, pe care au urmat-o, a corespuns întotdeauna transformării sufletești a copilului.

Oferim alor noștri, odraslelor fragile, de sărbători, jucării cari îi vor bucura, — și totuș noi nu știm că în ochii copilului, obiectul cumpărat, reprezintă mai mult decât prilejul unei satisfacții vizuale ori auditive. Pentru el jucăria este și trebue să fie, reprezintarea în miniatură a vieții ce pulsează în juru-i.

Păpușa din petece și câlți, sau din rozătură de ferestreu, naivul Vasilache, cu ochii de mărgean, și calul pe roți, au fermecat într'adevăr copilăria noastră. Pe atunci viața urma un drum mai lent. Ochiului i-se oferiau culori mai puțin bătătoare la ochi.

De aunci e vreme lungă. Civilizația a străbătut o cale respectabilă. A călcat uneori și în străchini. A oferit și fructele ei bune și pe cele cu viermi. Dar a mers înainte. A mers, prinzându-ne și pe noi în angrenaju-i complicat, zvâcnitor, transformându-ne radical.

Și'n miopia noastră, socotim despuiată de poezie, copilăria celor cari cresc astăzi, sub ochii noștri, în ritmul impetuos al mașinismului, copii pentru cari grația nu se mai reduce la păpușa din cârpe și tărâțe, umorul la bietul măscărici Vasilache și viteza la calul cu roțile.

Ion Pas

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

IN momentul din urmă ne sosesc știri despre unele frământări din sânul partidului liberal, prea puțin pe placul d-lui Vintilă Brătianu.

Ast-fel ziarele aduc știrea despre unele neînțelegeri și nemulțumiri între câțiva miniștri.

E vorba în primul rând despre d. dr. Lupu, ministrul muncii. De curând a avut loc o întrunire a parlamentarilor lupiști, în care aceștia și-au exprimat indignarea față de liberali, rugând totodată pe d. Lupu să pășească mai energic pentru salvarea prestigiului lor.

Acesta este un prim început al desagregării majorității parlamentare, care începe să se producă.

In ce privește situația internă, nemulțumirile provin din cauza răului tratament, la care sunt supuși aderenții d-lui Lupu, de către liberali. Pretutindeni uși închise, pretutindeni refuzuri categorice.

Aceasta e cea mai grea lovitură pentru aderenții unui partid, doar la noi se urmărește — după cum se știe — politica banului, și nu aceea a interesului țării.

Altă nemulțumire a parlamentarilor țărăniști ar fi faptul, că d. Lupu nu și-a precizat atitudinea față de manifestațiile studențești din timpul din urmă.

Pentru împăcarea spiritelor din micul său partid, șeful țărănist a promis cele mai energice intervenții.

Ast-fel ca prim început a cerut d-lui Vintilă Brătianu, luarea măsurilor dictate de împrejurări, atât față cu greutățile ce î întâmpină partidul său cât și față cu evenimentele în curs.

Se crede tot mai mult într'o eventuală sacrificare a d-lui Tătărescu, ceeace ar fi în nemijlocită legătură cu remanierea guvernului, atât de mult trâmbițată în cercurile politice.

Altă nemulțumire este aceea a d-lui Titulescu. care începe încă dela faimosul proces Manoilescu, și se termină cu turburările studențești dela Orade. D. Titulescu se simte grav atins în prestigiu, față cu străinătatea, unde din cauza acestor evenimente regretabile și popularitatea d-sale înclină spre descreștere.

Unii politiciani cred că d. Brătianu este hotărît să amâne remanierea, sine die, căci e foarte posibil să-i fie fatală și d-sale, în calitate de șef de partid.

In orice caz sărbătorile Crăciunului, mari surprize nu ne aduc. Se pare că și politicianii sunt hotărîți să trăiască câteva zile de liniște sufletească, să-și pună lacăt gurilor injurioase, să-și astupe urechile. ca să poată începe dela început în anul viitor lupta „pentru prosperarea țării și a neamului".

Anul ce vine cine știe ce surprize plăcute aduce unora și cine știe ce decepții altora? Noi vom vedea, vom cântări faptele tuturora, și ne vom spune cuvântul fără părtinire, ca și până acum.

•

DUPĂ cum anunță presa cotidiană, s'au descoperit grave nereguli în ce privește mânuirea banului în diferite centre. Astfel, la direcția căilor ferate din Cluj, unde sunt câțiva arestați, la stația Galați. în Basarabia și încă în câteva orașe din alte provincii. E vorba de dispariția mai multor zeci de milioane, ceeace de sigur știrbește mult buna rânduială în legătură cu căile ferate. Unii susțin că e vorba de a mușamaliza aceste fraude, grație legăturilor politice ce le au defraudatorii. Ne alăturăm și noi glasului țării, care cere anchetarea neregulelor și pedepsirea vinovaților după merit.

•

IN sfârșit se reduce impozitul... Ați mai auzit oameni buni o minune ca aceasta? Dar nu vă bucurați înainte. Nu e vorba de țara noastră. Fericită țară America! Numai acolo, pare-se, pot să se facă astfel de înlesniri cetățenilor. Camera reprezentanților a adoptat cu 360 contra 24 voturi proectul de lege prevăzând reducerea impozitului cu 289 milioane dolari. Se mai vorbește încă de o nouă reducere... La noi nimănui nu-i trăznesc astfel de lucruri prin cap.

•

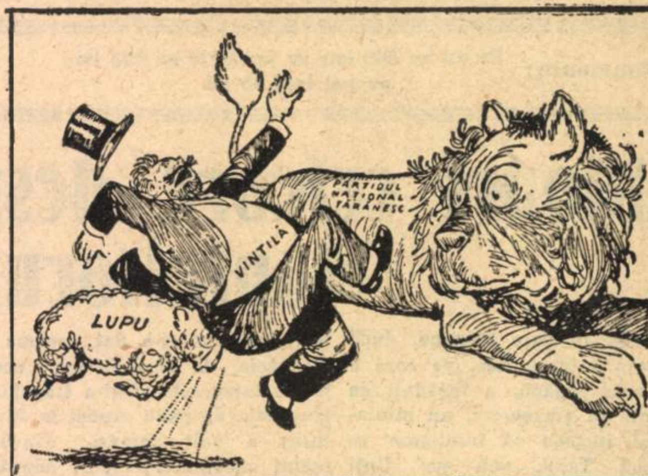
AFLĂM că Universitatea din Toulouse, a oferit d-lui Diamandy, ministrul nostru în Franța, în cadrul unei solemnități deosebite, titlul de doctor honoris causa.

În fața Pomului de Crăciun

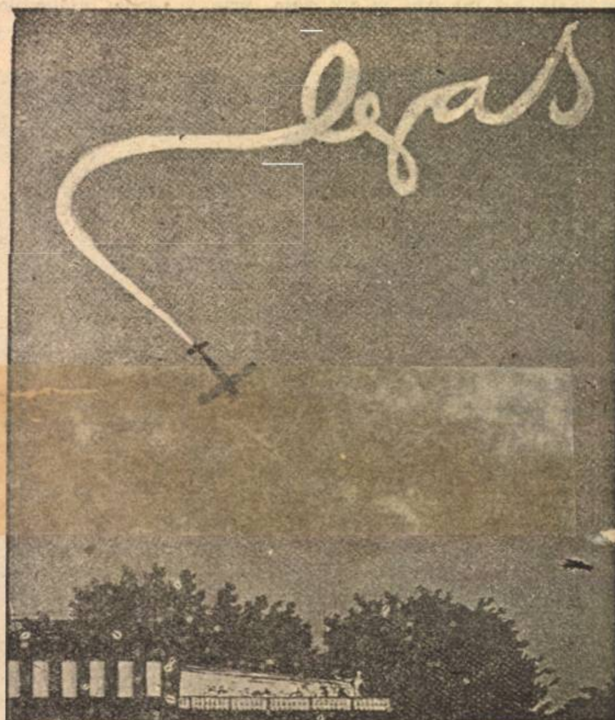

„Grupul lupist e gata să dea o trântitură guvernului, amenințând cu plecarea." — Ziarele.

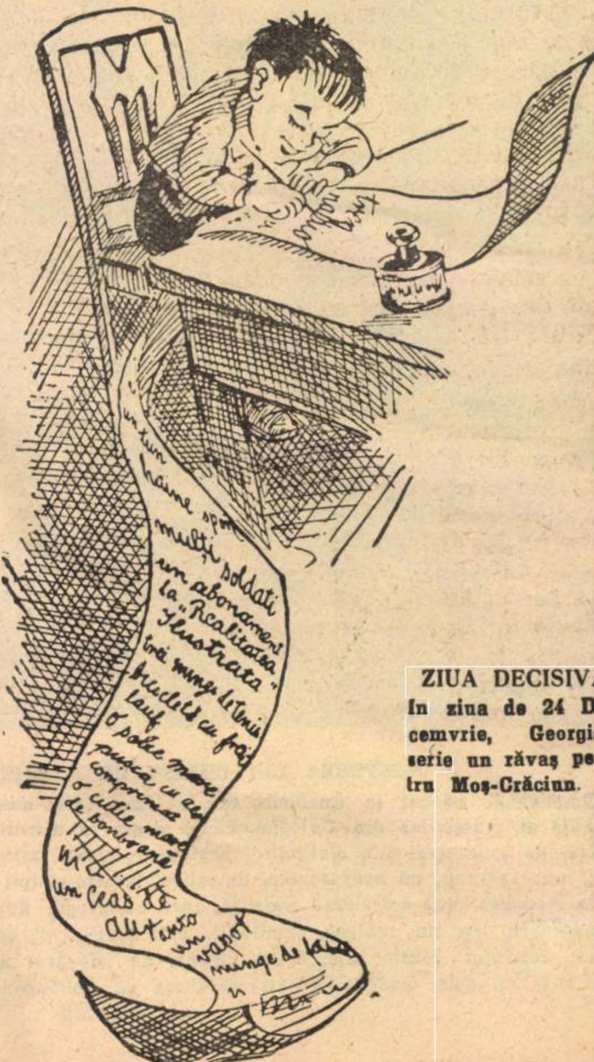
Vintilă: Abea că mai înving cu Leul, și mă(încolțește Lupul."

Avioanele și gazele de război pot înlocui cu succes toate înarmările navale.

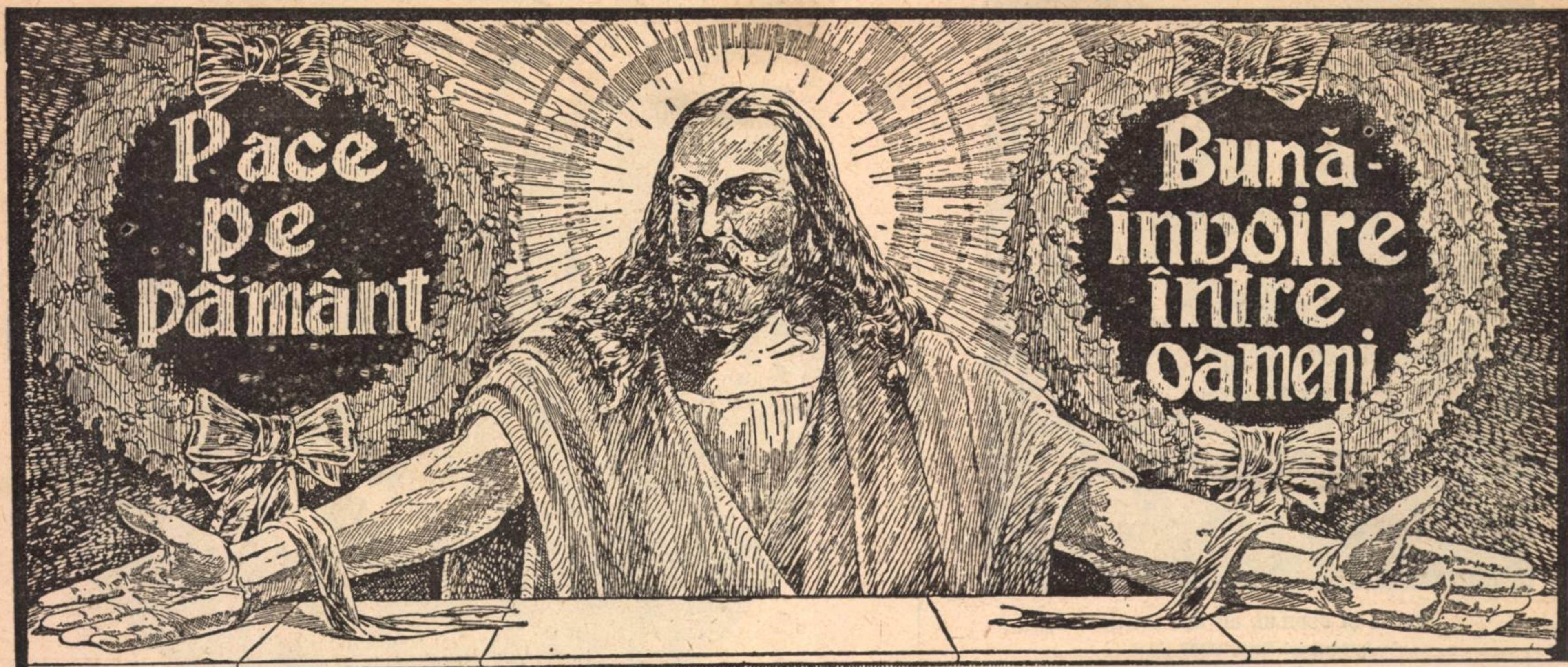
De ce nu s'ar face dezarmarea navală, atunci când mijloace atât de superioare pentru distrugere le pot înlocui.

Simplicissmus, München.

ZIUA DECISIVA
In ziua de 24 Decemvrie, Georgică serie un răvaș pentru Moș-Crăciun.

CLOPOTELE DE CRĂCIUN

ÎNTUNERIC adânc s'a lăsat pe Pământ, întuneric fără mângâiere, iarna rece ca ghiața. Inimi împietrite în marea fără de sfârșit a EGOISMULUI a-tot-stăpânitor, în prăpastia adâncă a lipsei de CONSIDERAȚIE, în nemărginirea stăpânită de ură, de brutalitate, de mizerie, de lipsă și de moarte.

A APUS SOARELE BINEFĂCĂTOR, Soarele care luminează și încălzește. Zarea lumii este întunecată, și rece ca adâncul mormântului, în care zace toată lumea și speranța, toată bucuria și plăcerea, toată STRĂDUINȚA SPIRITULUI omenesc.

Mii și milioane flămânzesc și sufăr de frig; mii și milioane sunt cuprinși de INDOIALĂ, în suferința amarnică în care se sbat, sunt cuprinși de îndoială în credința lor, în dragostea aproapelui, și chiar în EI ÎNȘAȘI.

Iar Clopotele de Crăciun, sună. Clopotele de Crăciun? E posibil acest lucru? Mai există oameni pe pământ? Dacă există nu simt dânșii că sute și mii de inimi de mame sângerează astăzi? Nu simt dânșii că nenumărate sunt casele în care flămânzesc copii nevinovați? N'aud miile de glasuri care cer pâine? Nu văd ei bordeiele în care nu licărește nici o scânteie, bordeiele în care suflă crivățul aspru de iarnă, în care zeci de mânuțe se întind rugătoare, în care zeci de ochi uscați de lacrimi sunt adânciți în orbite de lipsa îndelungată și în care zeci de glasuri plăpânde îngână:

„MAMĂ, NI-E FOAME!“

Cu nima sfâșiată, cu capul în mâini, cuprins de desnădejde, intr'un colț, stă tatăl, LIPSIT DE LUCRU.

Și Clopotele de Crăciun sună!

Se bucură oamenii c'a venit Crăciunul? Au asurzit oamenii? Au orbit? Acesta este TRIUMFUL CIVILIZAȚIEI? Acesta este apogeul culturii și al conștiinței mândre? Poate glasul de bucurie al clopotelor să aline durerea celor FLĂMÂNZI? Poate el să încălzească pe cei ÎNFRIGURAȚI? Ele nu fac decât să sfâșie, să rănească, să umple de ură și de amărăciune sufletele miilor și zecilor de mii câți trăiesc în lipsă. Ele măresc durerea nedreptății sociale.

* * *

ÎN NOAPTEA în care s'a născut MÂNTUITORUL, pe câmpia Betleemului, îngerul a proclamat simbolul acestei nașteri: „PACE PE PĂMÂNT, BUNĂ ÎNVOIRE ÎNTRE OAMENI.“

Și după aproape două mii de ani, ACEASTA e Pacea? ACEASTA e Bunăînvoire?

Incă'odată răsună Clopotele de Crăciun, spre a anunța sărbătorirea OMULUI care a venit să aducă Pace și Bunăînvoire între oameni.

PACE și BUNĂÎNVOIRE, iată două cuvinte pe care urmașii lui Hristos le DISPREȚUIESC.

Astăzi este domnia VRAJBEI, a RĂZBOIREI, a DUȘMĂNIILOR, a INTRIGILOR și a REAVOINȚEI.

EROUL Creștinismului a suferit de sigur mare dezamăgire. Cei cari îi mărturisesc Numele Său au părăsit armele de care s'a folosit Dânsul: ADEVĂRUL, LUMINA și PACEA. Ei s'au îmbrăcat în armele Diavolului: în INTUNERIC, în TEROARE, în INȘELĂCIUNE și în PIZMA.

In asemenea împrejurări, sărbătorirea Crăciunului este IPOCRIZIE.

UNII, CÂTIVA, se pot bucura, ei și copiii lor, de sunetul clopotelor de Crăcun. Dar CEI MULȚI? La aceștia trebuie să ne gândim, către aceștia să se îndrepte toată solicitudinea noastră, dacă vrem ca această zi să fie intr'adevăr sărbătorirea Mântuitorului.

* * *

CÂND MARIA a născut pe Christos, pruncul Isus și-a deschis ochii săi asupra unei lumi plină de NEDREPTĂȚI, asupra unei civilizații întemeiată pe SCLAVIE, asupra unei prosperități MINCINOASE, asupra unei INEGALITĂȚI între oameni unde cei puțini stăpâniau prin vicleșug și prin forță pe cei mulți. Cei dintâi se bucurau de toate bunurile vieții, ceilalți trăiau asupriți și în lipsă.

Lumea veche se mândria cu credința ei, cu filozofia și literatura ei, dar mai ales cu războaiele pe care le știa purta. Soldatul era mai presus de preot și mai presus de filozof sau de scriitor. Cei puțini erau bogați și puternici și stăpâniau asupra celor mulți, muncitori și flămânzi.

In această lume s'a născut Isus, și în această lume a trăit El.

Oare dacă s'ar naște astăzi, și ar trăi în zilele noastre, ar găsi Dânsul o lume mai bună decât acea de acum 2000 de ani?

Nu i-ar suna în urechi ACELEAȘ SGOMOTE războinice, n'ar găsi PE ACEIAȘI puțini stăpânitori, cari exploatează, pe cei slabi și săraci? N'ar găsi aceiaș violență, aceeaș răutate, aceleaș vaete și aceeaș mizerie? Inima Sa duioasă și milostivă nu s'ar intrista ca și atunci?

* * *

DACĂ s'ar naște astăzi Christos, n'ci n'ar putea crede că oamenii trăiesc în Numele Său, că propovăduiesc învățăturile Sale.

A propovăduit Christos minciuna? A propovăduit Christos iubirea d sine? A propovăduit Christos răutatea?

Acestea STĂPÂNESC astăzi pământul. Mint cei care-și zic creștini și lasă pe aproapele lor să îndure frigul și foamea.

Sunt egoiști și trăiesc numai pentru EI acei cari sunt surzi la tânguirile jalnice ale copiilor sărmani.

Sunt răi și fără de inimă acei cari se pot bucura când mii și mii de oameni se sfârșesc în ger și în boală.

Oamenii au NIMICIT învățăturile minunate și frumoase ale lui Isus Christos. CIVILIZAȚIA NOASTRĂ E FALSĂ.

Christos pe pământ ar fi și astăzi acelaș NEÎNȚELES, acelaș „rătăcit“.

Isus s'a înduioșat de viața robilor, s'a înduioșat la glasul celor asupriți și al celor nedreptățiți. Isus a propovăduit pacea. Isus a îndemnat pe oameni să fie frați. Pentru Isus toți oamenii erau egali.

* * *

DACĂ vrem să sărbătorim cu adevărat pe Isus, în această zi de Crăciun, atunci se cuvine să ne străduim a călca pe drumurile sale. Să ne aducem aminte, că fiecare om ni-e frate și că nu se cuvine să ne bucurăm uitând pe cei cari zac în lipsă și durere.

Să ne amintim că trebuie să trăim cu toții în pace, să ne amintim că suntem creștini.

Și atunci Clopotele vor putea suna într'adevăr, atunci și numai atunci, sunetul lor își va avea rostul pe care astăzi înzadar caută să-l reprezinte.

Clopotele de Crăciun să fie pentru fiecare dintre noi o aducere aminte a învățăturilor și principiilor pentru realizarea cărora Isus s'a născut pe pământ.

* * *

IDEALISTUL blând, care a fost Isus, cu totul altfel a visat omenirea Sa. Cu prețul sângelui Său, cu jertfa suferințelor Sale, Dânsul a răscumpărat toate păratele omenirei nevrednice de atunci și dacă oamenii ar fi umblat în căile Sale, ziua de Crăciun, cu totul altfel s'ar fi pogorît pe pământ.

Am fi avut atunci un Crăciun luminos, un Crăciun de fericire neprihănită, pentru toată lumea.

Trăim în epoca MAȘINISMULUI, trăim în vremurile când fiecare e PREOCUPAT DE SINE, de satisfacerile MATERIALE ale vieții. Nimeni nu are vreme pentru reculegere, nimeni nu se oprește în cale să mediteze: tot mai sus, tot mai aproape de vițelul de aur adorat, de satisfacerea ambițiunilor zădarnice, de potolirea poftelor momentului.

Pentru aceștia, Crăciunul e un nou PRILEJ DE PETRECERE. Aceștia nu pot înțelege rostul sărbătoarei sfinte. Pentru aceștia clopotele de Crăciun sunt mute.

Clopotele de Crăciun ar trebui să aibe glas să spună acestora toată nemernicia vieții lor, să le încarce sufletul de remușcări și să fie blestemul nelegiuirilor. Cu glasul miilor și zecilor de mii de flămânzi și obidiți să le strige zădărnicia lor.

Și astfel Clopotele de Crăciun pentru unii sgândără suferințe grele și proclamă nedreptatea, pentru ceilalți sunt mute.

MARIA ȘI COPILUL CU OPT SFINȚI
de Andrea del Sarto (1486-1531)

MAGII ADORÂND PE CHRISTOS
de Vittore Pisano

Vittore Pisano, marele artist din Verona (1380-1451), numit și Pisanello, a trăit toată viața în Italia, la Veneția, la Roma, la Pavia, la Milano, la Mantua, la Neapole, și este promotorul artei Venețiane. El n'a fost numai un gravor de medalii, care a știut să cuprindă în cadrul îngust al unei plachete o lume întreagă, dar și un pictor ale căror forme, distribuire de umbră și lumină fac din tablourile sale minunății care egalează puterea de redare a metalului. Pisano e un observator desăvârșit al formelor și mișcărilor animalelor iar tabloul „închinarea celor trei magi" îl arată în plenitudinea puterilor sale de producție: peisagiul câmpului, al munților, al caselor, al animalelor care aleargă sau sbor prin aer, un păun și în fața minunatei Fecioare Maria cea mai bogată adunare de personagii înflorite de culori și animale, cai, cămile, boul și asinul, oi la păscut, totul în mod real fără sforțare în stil.

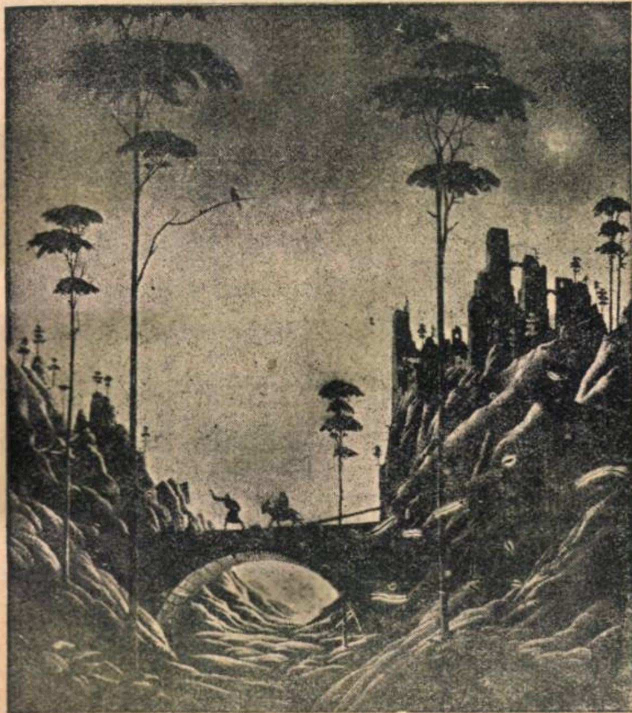
MARIA ȘI COPILUL ÎNCONJURAȚI DE ÎNGERI CÂNTĂREȚI de Sandro Botticelli

Sandro Botticelli (1444-1510) este pictorul chipurilor încântătoare, subtile și uneori chiar bolnăvicioase. El este unul dintre vestitorii renașterii italiene. In opera lui, ultimile linii țepene, arhaice, se îmbină sau sunt înlocuite de cele dintâi mlădieri ale naturii libere, descoperită prin vălurile creștine. Mulți au voit să vadă în Botticelli un catolic viclean, îndrăgostit de grația antichității și străduindu-se să umble pe două căi: să împingă credința religioasă către carnavalul păgân. Sfârșitul său trist, în mizerie, și stăpânit de un misticism religios cu mult superior celuia din timpurile sale, dovedește că a rămas un credincios fidel al creștinismului. Fără îndoială că Botticelli, după cum nu reprezintă un păgân al antichității nu e nici pictorul religios al creștinismului.

ADORAREA PĂSTORILOR
de Van der Goes

Acest pictor mort la 1482 face parte dintre pleiada pictorilor din Flandra și tablourile sale, greu de recunoscut, nu sunt de mare însemnătate. Totuș adorarea păstorilor este o operă destul de reușită.

FUGA ÎN EGIPT
după un tablou de Franz Setlacek (Viena)

In timpurile moderne artiștii au putut să se elibereze de biserică, ei n'au mai rămas în slujba lor și când aleg drept temă subiecte din viața Mântuitorului sunt mult mai sinceri, mai inspirați și mai adevărați Nimic nu este fals. Opera modernă pune realism în chipuri, face simbol din imagini.

ODIHNĂ ÎN TIMPUL FUGEI
Tablou de Hermann Gradl

LA LIGA NAȚIUNILOR

Cum privește conferința caricaturistul Derso

Pacea Lumii e mai gingașe decât un ou moale și de aceea Liga Națiunilor dela Geneva a trecut iarăș prin emoții: a avut de aplanat conflictul Polono-Lituan.

Consiliul Ligii Națiunilor capătă însă — oricât ar râde și ar glumi pe socoteala lui caricaturiștii spirituali — un prestigiu tot mai mare. Un dictator ade-

La Liga Națiunilor în Geneva: personagiul cel mai important din conflictul Polono-Lituan, cum îl vede caricaturistul Derso. Woldemaras, dictatorul Lituaniei în fața înaltului consiliu.

vărat (Woldemaras) a stat dinaintea Consiliului, ca un școlar silitor, și a dat socoteală, de politica sa.

* * *

Figura osoasă, uscată a lordului Robert Cecil a lipsit de data aceasta, la Geneva. După cum se pare el a intrat în opoziție față de guvernul englez. Acesta a trimis, în locul său, pe

„Fi politicos!", aceasta este, în Palatul Națiunilor dela Geneva, prima poruncă. Caricaturistul Derso a fixat, pe hârtie clipa în care ministrul român Comnen ajuta, marelui său adversar contele ungur Apponyi, să-și îmbrace paltonul

„Cuprinzătorul" Lord Creshendon, în comisia dezarmărilor. Acest englez uriaș cântărește peste 100 de kgr. și aparține grupei „Die Hardt", adică conservatorilor încăpățînați.

* * *

Președinția Consiliului trece din mână în mână. De data aceasta a revenit Chinezului Ciang-Lo, un bărbat la care se poate foarte bine vedea educația și politeța proverbială a neamului său. Chinezul a condus cu atâta tact desbaterile încât și-a câștigat toate simpatiile.

* * *

Politeța formală, care se cultivă în „Pallais des Nations", în Geneva nu e numai exterioară. Inchipuiți-vă scena următoare:

PORTRET DE FAMILIE LA GENEVA

Vă rog poftiți mai aproape, domnii mei, dacă doriți să vă fac un portret frumos (din Evening Standard).

un orator popular, sonor și violent, într'un salon mic, admirabil mobilat. Oratorul este obișnuit cu expresiuni tari, cu gesturi mari și brusce. Când începe, deodată își aude vocea, în încăperea prea strâmtă, că sună tare și astfel simte sunetul voci proprii, ca un sgomot turburător. In

STRESSEMANN și BRIAND

clipa următoare brațul său, care se mișcă încoace și încolo, izbește un bibellot scump, așezat în colț, așa încât acesta se sparge și cade, dela locul său. Oratorul rămâne paf și se pierde. Curând însă el se reculege, își domolește vocea și reține gestul. Și atunci se schimbă, în acelaș timp, și bogăția vocabularului său și logica gândurilor. Domolirea exterioară, care este cerută oratorului de către mediu, îl silește să fie totodată mai precis, ușurează înțelegerea cu adversarii și netezește conflictele... Tocmai acum, când Consiliul Ligii Națiunilor a avut de aplanat un conflict acut, s'a simțit de câtă importanță este influența formelor politicoase, în Geneva. Cearta dintre Lituania și Polonia devenise extrem de violentă, înainte de seziunea Ligii Națiunilor. Nici nu se putea altfel, cu un dictator cum este Woldemaras, care e totdeauna tranșant. Dar Mareșalul Polonez Pilsudski nu e nici el un om, care se lasă călcat pe bătătură: el a arătat pe adversar în mod public, ca neîndreptățit. Nu Polonia a amenințat Lituania, ci Lituania ar fi mobilizat și a silit astfel Polonia să facă acelaș lucru. Era de așteptat, la Geneva, o ciocnire dintre cele mai aprige. Dar mediul dela Geneva și-a dovedit de data aceasta valoarea: printre toți acești oameni liniștiți, reali, politicoși, nu se poate nici striga nici amenința. Pe dată toată atmosfera de compromis s'a spulberat — și ceeace nu se poate aplana, se poate cel puțin amâna, până la zile mai liniștite.

Intâlnirea lui Litwinoff cu Chamberlain, la Geneva. Dela ruperea legăturilor între Anglia și Rusia, acum pentru prima dată s'au întâlnit aci iarăș reprezentanții acestor națiuni.

Politicianii și Moș-Crăciun

Moș Crăciun, cu sacu'n spate
A venit și azi la noi,
Ca s'aducă daruri scumpe
Și să'mbrace pe cei goi.
Ies în calea lui cu toții
Și-i cer daruri, și-i cer sfat.
Politicianii încă,
Astfel i-s'au adresat:

VINTILĂ BRĂTIANU:

Mie să-mi aduci, bătrâne,
Disciplină în partid,
C'a străinătății gură
Voi, cu orice preț s'o'nchid.
Să-mi crești leul cât dolarul
Să potolești pe dușmani,
Ca să guvernez în pace,
Incă paisprezece ani.

IULIU MANIU

Mie, să-mi aduci puterea,
Pertractările s'amână,
„Suta"-ar vrea să guste-o [leacă
Și din oala cu smântână...

GNERALUL AVERESCU:

Să-i aduci și lui „tăticu",
Moș-Crăciun, cu traista'n spate
O lecuță de prestigiu
Și de popularitate.

DUCA:

Mie adă-mi geamuri sparte,
Demonstrații, precum vezi,
Altfel îți închid hotarul,
Ori pe loc te... cenzurez.

AL. VAIDA-VOEVOD:

Inc'odată prim-ministru,
Fă-mă! Jur pe sfânta Eva,
Să câștig procesul țării
Cu optanții, la Geneva!

OCT. GOGA:

Aleoleo! De-oi mai ajunge
La interne! Foc și jar!
Dă-mi bătrâne iar puterea,
C'apoi vai, de Sărindar!

A. C. CUZA

Eu te rog bătrâne crainic,
Care vii și mergi departe —
Mai puțini Evrei în țară,
Și mai multe geamuri sparte!

N. IORGA

Eu ce-aș vrea, e foarte simplu,
De-ocamdată-i suficient,
Să mă văd, copil cuminte,
C'un locșor, în parlament.

GUȚĂ TĂTĂRĂSCU:

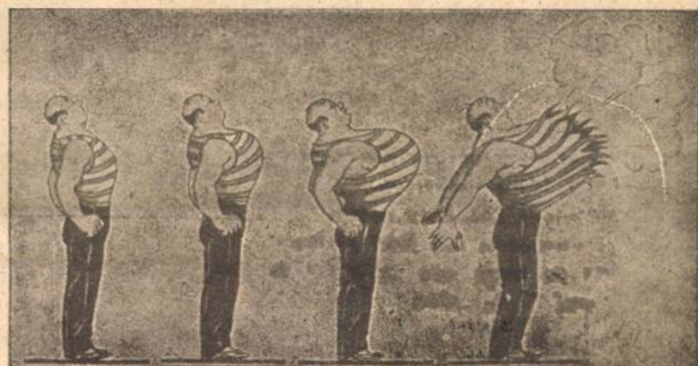
Eu cel mai micuț, sunt Guță,
Nu cer mult, cum veți vedea,
Nea Vintilă să-mi respingă,
Sigur, demisia mea.

MOȘ-CRĂCIUN:

Prea târziu, copii sburdalnici,
Să v'ajutor nu mai pot,
Așteptați până la anul,
Azi, mi-e sacul gol de tot.

TOT EU.

CELUI PLIN DE NĂDUF, DUPĂ UN AN ÎNTREG:

Ci răsuflă-te omule!... Și omul s'a răsuflat. —

Colinde de Crăciun

Poporul român are, în poezia sa populară, cele mai frumoase colinde. Acestea, în sărbătorile Crăciunului, se cântă, dela un capăt la altul al țării.

Am ales, dintre colindele mai cunoscute, câteva pe care le publicăm aci.

Dumnezeu și Sf. Petru

Coborît-a, coborît
Flori dalbe
Domnul sfânt pe-acest pământ
Dumnezeu și sfântul Petru,
Dumnezeu
Și soțul său
De cu zori și până'n seară
Pe-o scară dalbă de ceară,
— Gata-i gata, puținea,
Poftim Doamne lângă ea.
Dumnezeu și sfâtul Petru
Se luară și plecară
Și așa îl d'intrebară:
— Uite Petre 'n stânga mea,
Spune-mi mie ce-i vedea?
— Văd casa bogatului
Chiar sub talpa iadului

La mijlocul satului
La casa bogatului.
— Gata-i cina om bogat?
— Gata, gata pentru noi,
Nu pentru calici, ca voi.
Dumnezeu cu soțul său
Se luară și plecară
La capătul satului
La casa săracului.
— Bună seara om sărac
Gata-i cina de cinat?
In cuțite
Ascuțite...
— Uite Petre 'n dreapta mea,
Spune-mi mie ce-i vedea?
— Ce văzui mă bucurai:
Văd casa săracului
In mijlocul raiului
Stând cu mesele întinse
Cu făcliile aprinse.
... Se luară și sburară
Sus la cer se ridicară.

Noi umblăm și colindăm

Noi umblăm și colindăm
Măruț, mărgăritar
Pe la uși de mari boeri.
Dar boerii nu-s acasă
Că-s în codri la vânat.
Ei vânară cât vânară
Zi de iarnă până 'n seară
Și nimic nu împușcară

Numa' un pui de căprioară.
Intins-au pușca să-l împuște
Și săgeata să-l săgete.
Hohaho, nu mă 'mpușca
Măruț mărgăritar
Că eu nu-s cine gândești,
Eu-s Ionu Sântionu,
Nănașul lui Dumnezeu
Și cumătru lui Sân Petru.
Ori ne dați, ori nu ne dați
O bucată de cârnaț,
Ori ne spuneți că n'aveți,
Nu ne țineți sub păreți,
Că e anul prea sărac
S'a gătat făina'n sac.

Colindul viilor

După dealul cel mai mare
Ler Doamne, Ler
Este-un iezer și-un pârău
Și se scaldă Dumnezeu.
Tot se scaldă și se 'ntreabă:
Ce-i mai bun pe-acest pământ?
Nu-i mai bun ca calul bun
Că te duce și te-aduce.

Iar se scaldă și se 'ntreabă:
Ce-i mai bun pe-acest pământ?
Nu-i mai bun ca boul bun,
Că răstoarnă brazdă neagră
Și revarsă până albă.
Ce-i mai bun ca oaia bună
Că ea vara te hrănește
Și iarna te încălzește.
Nu-i mai bun ca stupul plin,
Și ceară de lumânare.
Ce-i mai bun ca sănătatea
Că ea le'ntrece pe toate,
Ler Doamne, Ler.

Bună dimineața la Moș-Ajun

Bună dimineața la Moș-Ajun!
Ne dați,
Ori nu ne dați?

Bună dimineața!
Dați-ne colindeața.
Bună dimineața
La Moș-Ajun,
Dați-ne
Un colac bun.

Bună dimineața la Moș-Ajun!
Boi, vaci,
Cai, oi și porci,
Sănătate
Bogăție,
Că-i mai bună de cât toate,
La mulți ani cu sănătate!

Bună dimineața la Moș-Ajun!
Că-i mai bună a-lu Crăciun
Miei și purcei
Fuge baba după ei.
Alune
Că-s mai bune!
Nuci
Că-s mai dulci.
Colăcuți
De cei molcuți.

Bună dimineața lui Moș-Crăciun
Dați-mi și mie un colăcel
Să vă fie vaca cu vițel
Purceaua cu purcei
Și cățeaua cu purcei.

MADONA cu PIȚIGOIUL

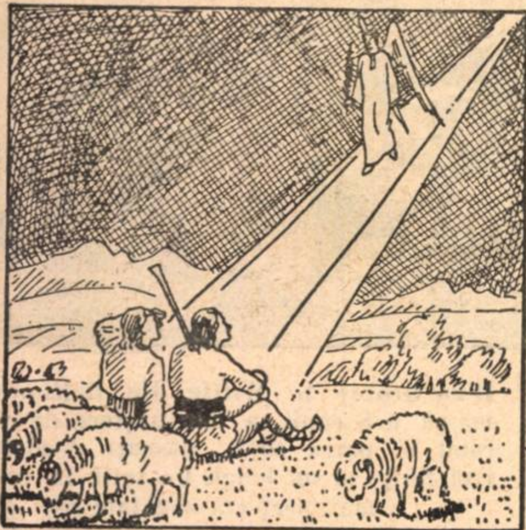
de Albert Dürer (1471—1528). Germania.

Fecioara Maria din acest tablou se aseamănă cu Madonele primitive ale pictorilor din Colonia. Copilul Iisus are un pițigoi pe brațul gol. Sf. Ioan îi oferă un mănunchiu de lăcrămioare. Lângă Sf. Ioan se află un înger. Două capete sburătoare de îngeri susțin o coroană de capul Mariei Figurile sunt tipuri nemțești.

Ce vedere minunată

Ce vedere minunată,
Lângă Vicleem s'arată.
Cerul strălucia,
Ingerul venia
Pe rază curată.

Păstorilor din câmpie
Se vestește bucurie
Că 'ntru'un mic locaș
Din acel oraș
E sfânta Mărie.

In coliba păstorească
Vrut-a Domnul să se nască
Fiul Său cel sfânt
Nouă pe pământ
Să ne mântuiască.

Păstorii cum auziră
Spre locașul sfânt porniră,
Unde au aflat
Pruncul minunat
Și il preamăriră.

E Isus Păstorul Mare
Turmă ca el nimeni n'are.
Noi il lăudăm
Și ne închinăm
Cu credință tare.

Trei păstori

Trei păstori se intâlniră
Raza soarelui, floarea soarelui
Și așa să sfătuiră,
Haideți fraților să mergem
Raza soarelui, floarea soarelui

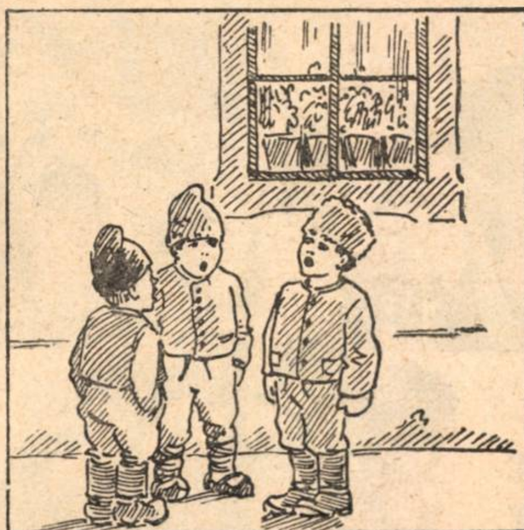

Floricele să culegem.
Și să facem o cunună,
S'o 'mpletim în voe-bună
Și s'o ducem lui Christos
Să ne fie de folos.

Sculați boeri mari

Sculați, sculați boeri mari
Ziorel de ziuă,
Sculați și vă bucurați
Și vă sculați slugile
Să mature curțile
S'aprindă făcliile.
Că vă vin colindători
Noaptea pe la cântători.
Nu vă vin cu nici un rău,
Ci v'aduc pe Dumnezeu
Mititel și 'nfășețel

Curge mirul de pe el.
Fașă dalbă de mătasă
Dumnezeu în astă casă.

Pe luncile viilor

Pe luncile viilor
Lilion, și-al nostru Domn.
Multe ploi că au plouat
Și luncile le-au spălat
Mândre flori au răsărit.
Dar la flori cine culege ?
Mărioara, fată dalbă
Ca să-și facă o cunună.
Și s'o poarte sănătoasă,

Sănătoasă și voioasă.
Să-mi trăiți, să-mi văcuiți
Și ca pomii să 'nfloriți
Și ca pomii să 'nfloriți
Și ca ei să 'mbătrâniți.
Să fii gazdă veseloasă
La astă colindă-a noastră.
Să trăiască stăpânii,
Să-și insoare flăcăii,
Să trăiască gazdele
Să-și mărite fetele.

Concurs de desen

Din totdeauna omul a așteptat ca schimbarea unui an să aducă și o schimbare in bine, in toate direcțiile. Anul 1927 este pe sfârșite, anul 1928 ii va lua curând locul. Exprimarea alegorică a acestei schimbări a excitat imaginația multor desenatori și sunt numeroase chipurile, în care s'a înfățișat venirea unui An Nou în locul celui vechiu, intotdeauna cu o notă de bucurie pentru toți.

Revista „Realitatea Ilustrată“ se adresează cititorilor ei și le cere să se străduiască și dânșii să reprezinte, în chipul pe care il vor crede mai nimerit, printr'un desean alegoric, care să fie totodată o urare, data în care pământul își termină ocolul început la 1 Ianuarie 1928 în jurul soarelui.

Desenele să fie trimise redacției noastre din Cluj și din ele vom alege pe cele mai bune. Acestea vor fi publicate și toate câte vor merita această distincțiune vor primi și un premiu de 500 lei.

Colindă

Din alte lumi de mărgărit,
Pe drumuri albe de argint,
Ca razele de lună,
Au coborît spre innoptat
Trei ingeri, la noi în sat,
S'aducă voie-bună.

Prin ramuri vântul cântă rar,
Tot mai pustiu, tot mai hoinar,
Și fulgii cad în zare.
Colindătorii se opresc
La geamuri albe și vestesc
Că-i sfântă sărbătoare.

Turnate 'n aur se aprind
Opaițele rând pe rând
La fiecare casă.
Bătrâni cu sufletul curat
Cu nepoții saut la sfat —
Și pace grea se lasă.

Cu barba inghețată tun
Ingârbovitul Moș-Crăciun,
Cu daruri scumpe'n poală,
Imparte sfintele-i comori
Copiilor ascultători
Și silitori în școală.

In Viflaim azi s'a născut
Profetul cel mai priceput:
Măriți-L toți și-L lăudați.
Nădejdea, bucuria.
In fața lui vă închinați.
Căci el este Messia.

Cad fulgii mari și e târziu,
La geamuri tot a mai pustiu
Colindă 'n noapte vântul.
Copacii par moșnegi cărunți
Cu părul resfirat pe frunți.
Și-i alb în zări pământul.

Din alte lumi de mărgărit
Pe căi țesute în argint
Ca razele de lună,
La ușa micului bordei
Au coborît trei îngeri
S'aducă voie-bună.

Justin Ilieșiu

MARIA ADORÂND PRUNCUL
de Fra Filipps Lippi (1406—1469). Pictorul acesta, copil adoptat de un ordin călugăresc din Florența a ornat mânăstirea.

Se nasc astăzi mai mulți gemeni decât înainte?

D-na George L. Wittig din Baltimore mamă a 8 copii, a dat naștere de curând la patru copii, născuți deodată, trei fetițe și un băiat. Cu toții în ceea mai perfectă sănătate

Știința a observat că numărul nașterilor de gemeni devine tot mai mare și că în curând nașterea unui singur copil va fi un fenomen rar

Datorită faptului că maimuțelo și în general guadrumanele își poartă copii în spate, ele nu pot naște mai mult decât un copil odată, căci ar fi imposibil să ducă în spinare mai multe progenituri

STATISTICILE nașterilor și a morților sunt o născocire a civilizației noastre, studiind aceste statistici, care se prezintă scurte și în cifre, se dovedește că procentul gemenilor crește mereu.

Căutând să explice toate lucrurile, știința și-a îndreptat atenția și asupra acestei curioase descoperiri și caută să lămurească motivul pentru care s'au înmulțit nașterile de gemeni și de tripli.

Dacă e adevărată explicația unor biologiști, această tendință se va accentua tot mai mult până când, într'o bună zi nașterea unui singur copil va fi excepția, regula fiind naștrea gemenilor a tripililor, a quadruplilor și chiar și mai departe.

Motivul acestui fenomen e simplu: nașterile multiple sunt o regulă a naturii. Dacă natura face o excepție, o face numai din necesitate, și când necesitatea nu mai există iarăș aplică regula din nou. Cele mai multe dintre animale au progenituri numeroase și cu cât privim mai de aproape în lumea animalelor, coborându-ne pe scara zoologică, cu atât aceasta apar mai evident. Peștii și insectele sunt în stare să lase mii de ouă. E adevărat că peștii nou născuți se hrănesc singuri pe câtă vreme o pereche de turturele, chiar dacă pot să-și clădiască un cuib în care să încapă 100 de pui nu sunt în stare să caute hrană suficientă pentru a hrăni nici zece dintr'înșii. De aceea nici nu pot avea prea mulți pui.

Animalele de mărime moderată, cum sunt lupii, au adăpostul ascuns prin peșteri și pot hrăni și apăra 6, 8, sau maximum 12 pui, în cazul când locurile în care trăiesc sunt bune de vânat. Animalele mai mari, mai greoaie, cum e calul sau boul au o familie mai mărginită, prin faptul că părinții nu numai că trebuie să-și hrăniască copii, dar mânzii și viteii sunt greu de apărați împotriva dușmanilor. De acea natura a limitat nașterile la 1.

Pentru om situația a fost aceeaș ca și pentru celelalte mamifere. Incetul cu încetul civilizația a organizat lucrurile în așa fel încât părinții să aibe posibilitatea de a crește mai mulți copii, nu numai unul singur. In cele din urmă două decenii, știința medicală a putut găsi două metode care să se opună înmulțiril speciei: unul constă în suprimarea sau facerea inofensivă a multora din boalele care nimiciau copii de mici și făciau nașterile grele. Cea de a 2-a îndepărtează scadența morței și astfel face inutil nașterile numeroase. Natura lucrează în așa fel, încât procentul morții botărește și procesul nașterilor. Acele specii cari sunt în pericol se înmulțesc mult mai repede decât acele care duc o viață tihnită, ca astfel să se poata persevera.

Dacă într'o specie înmulțirea e disproporționată față cu moartalitatea, soarta speciei acesteia este și ea tragică, deoarece foarte curând, înmulțindu-se prea mult numărul indivizilor, posibilitățile de trai scad așa încât surplusul este supus peirii.

De sigur că pentru noi interesul cel mai mare îl prezintă soartea omului. Știința, scrutând viitorul, poate observa că dacă neamul omenesc s'ar înmulți după posibilitatea pe care o au în actualele împrejurari femeile de a naște copii sanătoși, cari să ajungă până la maturitate, ar fi atâția oameni pe pământ încât — numai dacă războiale dese ar putea reduce numarul lor — ei n'ar avea posibilitate de trai, și existența lor ar fi imposibilă.

Acest pericol este evitat însă prin faptul că în toate țările civilizate, în clasa cultă, natalitatea scade mereu.

O revistă engleză prevede extrapolând situația de azi că peste o jumătate milion de ani, omenirea întreagă va forma o singură națiune, în care indivizii vor avea fiecare un rol social bine determinat. In acest caz — se întreabă revista — nu vom ajunge la organizarea socială a albinelor? Funcțiunea maternă nu va rămânea pe seama unei categorii restrânse de femei? Celelalte rămănând lucrătoare? Dacă nu se va putea ca omenirea întreagă să se păstreze cu ajutorul unei singure „regine", ca la albine, nu e exclusă posibilitatea — spune aceeaș revistă — ca femeile cu funcțiunea de mamă să fie dar să nască un număr extrem de mare de progenituri. Tendința aceasta s'ar manifesta din înmulțirea cazurilor de nașteri a gemenilor, triplilor și quadruplilor.

Pildele de asemenea nașteri sunt tot mai dese. Și revista engleză enumără mai multe.

D-na George A. Toombs, din Los Angeles, nu numai că a putut da naștere la 21 de copii, cari trăiesc cu toții, dar a fost nevoită să muncească, să spele și să curețe spre a-i întreține.

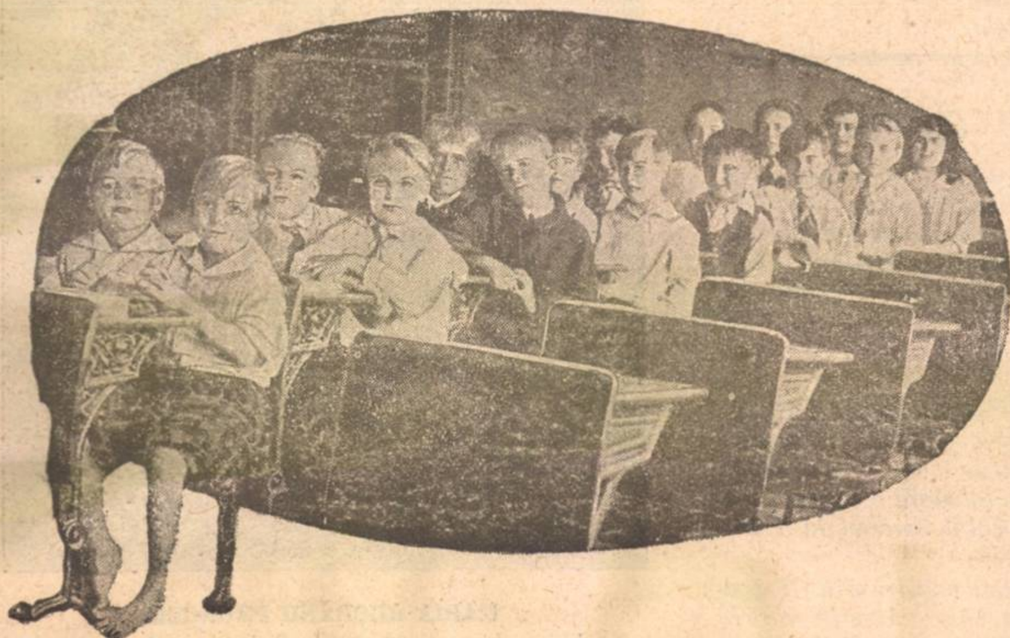
Tot în Los Angeles, într'o singură școală se găsesc 8 gemeni.

In Hollis, Oklahoma, trăiesc sănătoși cu toții, quadruplii familiei *Keyes*. Sunt patru fete: Roberta, Mona, Mary și Leota, născute toate odată. Aceste 4 fete se găsesc acum în al 13-lea an al vieții, și n'au fost bolnave o singură zi dela nașterea lor.

Roberta, Mona și Mary sunt brune, Leota e blondă. Intre primele două diferența e ceva mai mare, — de un ceas. Leota a venit pe lume, cea din urmă, cu o jumătate de ceas după surorile ei cele brune: Doamna Keyes se cam înspăimântase de această prodigiozitate, și — după cum mărturisește — era foarte îngrijorată după cea de a patra fetiță, de teama să nu sosiască și a cincea, a șasea, etc. Cu multă greutate au putut-o liniști doctorii. Femeile viitorului — spune revista engleză — vor naște în

Roberta, Mona, Mary și Leota, interesantul quadruplu al familiei Keyes din Hollis Oklahoma

Opt perechi de gemeni, care se găsesc cu toții în băncile unei aceeaș clase într'o școală din Los Angeles

mod normal câte 8 şi zece copii. Doamna Keyes a fost de curând întrecută de d-na George

Un triplet american, surorile Hamilton, au făcut furori în Anglia, producându-se cu dansuri şi cântece. Ele au ajuns la maturitate şi seamănă atât de bine între ele, încât cu greu pot fi deosebite una de cealaltă

L. Wittig, din Baltimore. Aceasta a dat naştere tot la 4 copii, care trăiesc cu toţii, deşi familia numără încă alţi opt copii. Din cei patru, trei sunt fetiţe iar unul băiat.

Deşi gemenii, triplii şi quadruplii seamănă de obicei unii cu alţii, în aşa măsură încât cu greu pot fi deosebiţi de străini, ei se pot identifica prin emprentre digitală.

Greşelile Naturei

— Oameni anormali —

Se întâmplă uneori că gemenii se nasc deodată şi atunci în cele mai multe cazuri copii născuţi sunt anormali sunt lipiţi, au unele organe comune. Iată bunăoeră pe Margareta şi Mary Gibb, două surori care nu se pot despărţi niciodată, pentru motivul că sont crescute împreună. Partea de jos a trunchiului este unita şi nu e posibil să li-se facă operaţia, care se despărţească

La vârsta de 14 ani a moştenit 9 miliarde Lei

FERICITA muritoare se numeşte Miss Doris Duke. Ea e fiica defunctului rege al tutunului, din America. Fiind unica fată la părinţi, şi tatal ei murind acum 2 ani, tribunalul din New Jersey a declarat-o moştenitoare, pe averea de 53 milioane dollari, aproximativ 9 miliarde lei. Credem că nu există o fată, care să aibe o dotă mai mare, pe pământ.

MISS DORIS DUKE

E interesant de făcut o inventăriare a averii, acestei tinere fete. Dânsa are un palat în New-York, care împreună cu mobilele şi obiectele de artă, conţinute, valorează singur 400 milioane lei. Dar d-şoara Doris Duke nu este obligată să locuiască numai le New-York. Ea mai are palate şi vile în New Port, pe ţărmul Oceanului Atlantic, care valorează în total 500 milioane lei, la Rode Island, în valoare de 350 milioane lei, la Myers Park, în Sharlotte, în North Carolina, în valoare totală de 600 milioane lei.

Dar fericita moştenitoare, pe care de bună seamă o vor invidia multe din cititoarele noastre, nu are decât 14 ani şi prin urmare ea trebuie să-şi continue studiile. Anul acesta s'a înscris ca studentă la Şcoala Normală din New-York. Poate că multe dintre tinerile domnişoare dela noi nu o vor aproba, dar în America, ţară nouă, educaţia primează bogăţia, aşa încât Miss Doris Duke va trebui să mai aştepte câţiva ani, până când să fie prezentată în societate. Aceasta nu înseamnă că nu există foarte mulţi bărbaţi, cari de pe acum să-şi fi pus ochii, pe simpatica moştenitoare.

Domnul Doris avea o avere mult mai mare, în timpul vieţii sale. Din cele 150 de milioane dollari, la cât se cifrau bogăţiile lui, el n'a lăsat decât a 3-a parte d-şoarei Doris, restul împărţindu-l între prima şi cea de a doua femeie a sa.

Pentru noi, cari ne sbatem astăzi cu sărăcia, pentru ţara noastră unde mizeria şi lipsurile sunt partea celei mai numeroase categorii a populaţiei, bogăţii ca cele pe care le moşteneşte Miss Duke, ne par şi simplu fantastice. Şi în America sunt 48 de mii de milionari (în dollari), 48 de mii de miliardari în lei noştri!

Uimiţi ne întrebăm cum se poate ca într'o ţară, care nu datează decât de 400 de ani, să fie atâta bogăţie?

In pagina treia, a acestei reviste, dela apariţia ei, se încearcă, printre altele, şi explicaţia acestui fenomen: In America fiecare om are dreptul la VIAŢA pe care o înţelege s'o trăiască, fiecăruia i-se acordă toată LIBERTATEA, întrucât nu supără pe altul, fiecare îşi poate căuta FERICIREA, cum crede de cuviinţă. Se face mai puţină politică şi se răsplăteşte exclusiv meritul, iniţiativa particulară fiind singura care hotărăşte.

Pentrucă la noi toate acestea nu există, nu se găsesc nici fete care să poată moşteni 9 miliarde lei.

Cel mai lung păr

CU MODA părului tuns, a frizurilor bubi-kopf şi „a la garçon" toată poezia „podoabei femeeşti", părul care se revărsa în cosiţe lungi, părul care curgea în râuri, a *dispărut*. Foarte curând se va vorbi despre părul femeilor, despre cocul ridicol de altă dată, ca de un port barbar ca de un ornament de aceeaş categorie cu ineleleo de fier, pe care şi-le trec prin nas Australienii, ca despre patuajele africanilor, sau despre cozile vechilor chinezi.

Domnişoara Shulfrid Sjorgren din Toronto (Canada), de sigur că ar fi făcut însă o mare greşală dacă s'ar fi despărţit de podoaba părului ei. Ea bate un record: are *cel mai lung păr din lume.* Lăsând părul să se reverse el nu ajunge numai până la genunchi, până la pulpe: e mai lung. Părul d-şoarei Sjorgren trece de glezne se resfiră în valuri, se târăşte pe jos şi o poate înconjura de câteva ori. El e lung de 3 metri şi 60 cm.

DOUA FRUMUSEŢE EXOTICE

Maharani de Coohbehar, care are la Londra o casa deschisă şi la seratele căreia doamnele din buna societate, vin în costum indian

Anna May Wong, renumita artistă chineză din Hollywood.

(8) J. H. Rosny

Roman din timpurile preistorice tradus de N. C.

CAPITOLUL 6.

Fuga prin noapte

TRECUSERĂ 6 zile dela lupta nomazilor cu Tigroaica. Rănile lui Gaw se cicatrizau, dar războinicul nu putu să repună la loc puterea scursa, odată cu sângele. Cât despre Nam, el nu mai suferia, un picior îi mai rămăsese puţin înţepenit. Pe Naoh îl rodiau nerăbdarea şi neliniştea. In fiecare noapte, Leul uriaş lipsia tot mai mult, căci animalele îi simţiau tot mai bine prezenţa: Intunecimile pădurii erau pline de dânsul, el făcea ca malurile râului să inspire groaza. Fiindcă era lacom şi continua să hrăniască pe Tigroaică, sarcina lui era grea: adesea amândoi răbdau foamea; viaţa lor era mai mizerabilă şi mai plină de nelinişte, decât a lupilor.

Tigroaica se vindeca; ea se târa pe câmpie, cu atâta încetineală şi cu labele atât de stângace, încât Naoh nu se îndepărta de fel, ca să-i proclame înfrângerea. Se ferea să o omoare, fiindcă grija de a o hrăni obosia pe tovarăşul ei şi îi prelungia lipsa. Şi astfel între om şi între animalul schilodit se stabilia obişnuinţa.

La început amintirile luptei însufleţindu-se în ea, îi umflau pieptul de mânie şi de teamă. Asculta cu ură, vocea articulată a omului, această voce neregulată şi felurită, atât de diferită de glasurile care mugesc, urlă sau răcnesc, îşi înălţa capul turtit şi-şi arăta armele năprasnice, care-i garnisiau fălcile.

Dânsul, rotindu-şi măciuca, sau ridicând securea, repeta: „la ce folosesc acum ghiarele Tigroaicei: Naoh îi poate sfarâma colţii cu măciuca, îi poate spinteca pântecele cu ţeapa. Tigroaica nu are împotriva lui Naoh mai multă putere, decât ciuta sau saiga!"

Dânsa se obişnuia cu vorba, cu rotirea armelor, aţintia lumina verde a ochilor săi, dschişi de acum, în faţa arătării verticale, ciudate. Şi deşi îşi amintia de grozavele lovituri de măciucă, ea nu se mai temea de alte lovituri, firea vieţuitoarelor fiind astfel făcută, încât să creadă la persistenţa a ceea ce văd că se reînoieşte. Fiindcă, de fiecare dată, Naoh ridica măciuca, fără să o doboare, ea se aştepta că n'o s'o doboare niciodată. Fiindcă, pe de altă parte, învăţase că omul era de temut, ea nu-l mai privia ca pe o pradă, ci se familiariza cu prezenţa lui, şi familiaritatea fără de scop, pentru orice animal, este un fel de simpatie. Naoh, în cele din urmă, simţia plăcere în a lăsa pe Tigroaică să trăiască: biruinţa sa era mai neîntreruptă şi mai sigură. Şi prin aceasta şi dânsul simţia pentru ea o legătură nelămurită.

Veni vremea când, în lipsa Leului uriaş, Naoh nu se mai duse singur la râu: Gaw se târa şi dânsul după el. După ce beau, aduceau de băut pentru Nam, într'o coajă scobită. Iar, într'a cincea seară, Tigroaica se târî şi ea până la marginea apei, mai mult cu trupul decât cu labele, şi bea cu greutate, pentru că ţărmul era povârnit. Naoh şi Gaw începură să râdă.

Fiul Leopardului spunea:

— O Hienă e mai puternică acum decât Tigroaica. Lupii ar omorî-o!

Apoi, umplând cu apă coaja scobită, s'a apucat, ca un fel de provocare, s'o pună în faţa Tigroaicei. Ea mârăi încet, apoi bău. Aceasta plăcu nomazilor, aşa încât Naoh reîncepu. Apoi, spuse în batjocură:

— Tgroaica nu mai ştie să bea din râu.

Şi se mândria de puterea lui.

Deabea într'a opta zi, Nam şi Gaw se socotiră destul de puternici, ca să poată străbate depărtarea şi Naoh pregăti fuga, pentru noaptea următoare. Noaptea aceasta se coborî umedă şi apăsătoare; amurgul de lut roşu se târî, multă vreme pe fundul cerului; ierburile şi copacii se încovoiau de bură; frunzele cădeau, cu foşnet de aripi înfrigurate, se ridicau vaete puternice căci fiarele erau jalnice şi acele cărora nu le era foame, se ascundeau în vizuinele lor.

Toată după amiaza, Leul-Tigru se arătă trist: se deştepta din somn cutremurându-se: îi vena în minte icoana unui adăpost trainic, cum era peştera în care trăise, înainte de cataclism. Alesese în savană o adâncătură, pe care o orânduise în parte, pentru dânsul şi Tigroaica, dar nu se simţia la largul său aci. Naoh se gândia că, fără îndoială în noaptea asta, când va pleca la vânătoare va căuta totodată şi un adăpost. Lipsa lui va fi de lungă durată. Ulhamrii vor avea vreme să treacă râul.; bura de ploaie îi va ajuta, în retragere; ea înmuia pământul, risipia mirosul urmelor, pe care Leul uriaş nu ştia să le urmăriască, cu dibăcie.

Puţină vreme după amurg. ferinul începu să umble, de colo colo, Mai întâi cercetă împrejurimea, se încredinţă că nici o pradă nu era prea aproape, apoi, ca şi în celelalte seri, se afundă în pădure. Naoh aşteptă, nesigur, căci mirosul prea umed al plantelor nu lăsa să străbată uşor, pe cel al fiarelor; foşnetul frunzelor şi căderea piciăturilor de apă, acopereau auzul, In cele din urmă, dădu semnalul, pornind în fruntea cetei, în vreme ce Nam şi Gaw urmau, la dreapta şi la stânga. Această aşezare îngăduia să se prevadă mai bine apropierile, şi făcea pe nomazi mai băgători de seamă. Trebuia mai întâi să treacă râul. Naoh, în timpul plimbărilor sale, descoperise un loc de trecut prin vad, până către jumătatea cursului de apă. Apoi, trebuiau să înnoate spre o stâncă, de unde vadul începea iar. Mai înainte de a trece, războinicii amestecară urmele se învârtiră de câteva ori lângă râu, întretăind şi reluând calea, oprindu-se şi tropăind pe loc, aşa încât să întăriască urma, în unele locuri. Trebuiau să se păziască de-a apuca deadreptul vadul; o luară înnot, spre el.

Pe celalt ţărm ei începură iar să-şi încrucişeze paşii, descriind ocoluri lungi şi rotocoale de tot felul, apoi eşiră din aceste şerpuiri, pe grămezi de iarbă, smulsă din savană. Aşezau aceste grămezi două câte două, le luau apoi treptat: era o stratagemă, prin care omul întrecea pe Cerbul cel mai şiret şi pe Lupul cel mai ager. După ce străbătură trei sau patru sute de coţi, socotiră că era destul, spre a împiedeca urmărirea, şi-şi continuară calea în linie draptă.

Inaintară câtva timp, în tăcere, apoi Nam şi Gaw se priviră întrebător, în vreme ce Naoh aţintia urechea. In depărtare, răsunase un răcnet: se repetă de trei ori, urmat de un miorlăit lung.

Nam spuse:

— Vine Leul uriaş!

— Să mergem mai repede! şopti Naoh.

Făcură 100 de paşi, fără ca ceva să turbure pacea negurilor; apoi vocea bubui mai aproape:

— Leul uriaş e la malul râului!

Grăbiră şi mai mult mersul: acum răcnetele se urmau, sacadate, pătrunzătoare, pline de mânie şi de nerăbdare. Nomazii înţeleseră că animalul alerga după urmele lor, încâlcite: inimile lor se izbiau în piept, ca ciocul ghionoaiei în scoarţa copacului; se simţiră goi şi slabi, dinaintea grămezii apăsătoare a întunericului. Pe de altă parte, întunericul acesta îi liniştea, el îi adăpostia de privirile animalelor, de noapte. Leul uriaş nu putea să se ţie decât după urme, şi dacă trecea râul, se va găsi din nou în luptă, cu vicleşugul oamenilor, nu va şti pe unde au trecut.

Un răcnet năpraznic străpunse întinsul; Nam şi Gaw se apropiară de Naoh:

— Leul cel mare a trecut apa! şopti Gaw.

— Mergeţi răspunse poruncitor Voivodul, în vreme ce dânsul se opria şi se culca spre a auzi mai bine vibraţiile pământului. Unul după altul, alte răcnete izbucniră.

Naoh, ridicându-se, trigă:

— Leul cel mare e încă pe cellalt ţărm.

Glasul tunător descreştea: Fiara părăsise urmărirea şi se retrăgea, spre miază-noapte. Şi, nu era de aşteptat ca un alt felin, de statură mare, să calce în ţinutul acesta; cât despre Ursul cenuşiu, rar chiar în locurile unde Naoh se luptase cu dânsul aci atât de departe şi de jos, spre miază-zi, trebuie să fi fost neaflător. Şi ei trei, nu se temeau nici de Leopard şi nici de Pantera mare.

Merseră multă vreme. Deşi ceaţa se risipise, negurile erau adânci. Un zid glorios de nouri acoperea stelele. Nu se vedeau decât licăririle uşoare, care ţâşnesc din plante, sau se aşează la suprafaţa apei; câte un animal răsufla în tăcere, sau făcea să se audă fâşâitul umbletului său; printre ierburile ude, se rostogolia un sgomot surd; fiare la vânat urlau, lătrau. chelălăiau.

Ulhamrii se opriau, spre a prinde sgomotele şi mirosurile, care sunt asemenea cu adulmecările animalelor. In cele din urmă, Nam şi Gaw începură se osteniască. Nam simţia slăbiciunea oaselor sale, iar cicatricele lui Gaw se înfierbântau: trebuia căutat un adăpost. Cu toate acestea, mai străbătură încă 4000 de coţi: aerul se făcu şi mai umed, vântul nemărginitului se înteţi. Ghiciră că o întindere mare de apă era în apropiere. Curând, fură încredinţaţi.

Totul părea liniştit. De abea dacă unele sgomote furişe, dădeau de veste fuga vre-unui animal mic, dacă într'o săritură grabnică, vre-o formă apărea şi dispărea. Naoh se hotărî să aleagă ca adăpost un plop negru uriaş. Copacul nu însemna vr-o apărare, împotriva atacului fiarelor, dar, în întuneric, cum s'ar fi putut găsi un refugiu sigur, sau care să nu fie ocupat? Muşchiul era plin de apă şi vremea friguroasă. Puţin le păsa Ulhamrilor; trupul lor era tot atât de rezistent la intemperii, ca şi cel al urşilor sau al mistreţilor: Nam şi Gaw se întinseră la pământ şi se cufundară îndată în somn; Naoh veghia. Nu era ostenit; se odihnise multă vreme sub pietrele bazaltice şi, bine pregătit pentru mers, pentru muncă şi pentru luptă, se hotărî să-şi prelungiască straja, pentru ca Nam şi Gaw să se întăriască mai bine.

(Urmarea în Numărul viitor)

Grafologia

„Cunoaşte-te pe tine însuţi" este un adagiu care trebuie aplicat cât mai mult în viaţă. Grafologia, adică ştiinţa cu ajutorul căreia se poate stabili caracterul cuiva din scrisul său permite cercetarea obiectivă a firei cuiva. Revista „Realitatea Ilustrată", a angajat un grafolog special care să analizeze caracterul cititorilor cari vor solicita acest lucru.

Pentru răspuns, care apare în această rubrică, în fiecare săptămână, solicitatorul va detaşa cuponul din josul paginei, va trimite un manuscris, pe cât posibil de dată mai veche, nu unul anume făcut, pentru cercetarea grafologică şi scris cu cerneală adăogând tot odată o taxă de lei 60, pentru cercetările grafologice simple şi 100 lei pentru acele în care e vorba de a analiza caracterul a doi îndrăgostiţi, a doi logodnici, cari intenţionează să-şi lege viaţa laolaltă. In acest din urmă caz e nevoie bineînţeles de două scrisori: una a d-nei sau d-şoarei, şi cealaltă a bărbatului.

H. Prometeu M. F. Roman. — Sub desvoltare, fire rece, nu reacţionează imediat la influenţele sufleteşti. Cugetare logică. Deşi tânăr, are totuşi un trecut însemnat. Idealist. Suflet închis. Voinţă mobilă, se plictiseşte repede de orice. Discret. Cunoaşte sentimentul datoriei. Aprig în iubire.

Lizica, Bârlad. — Sentimentală şi cu aplecare spre romantism. Visătoare se influenţează repede de către cei din jur, judecată slabă, nu cunoaşte oamenii. şi adesea s'a înşelat. Nervoasă, singurul lucru care o preocupă este dragostea; şi în prezent stă sub inflenţa celui pe care-l iubeşte. Energică. Ii reuşesc toate după voinţă. Va fi o bună mamă de familie.

Cost'că, Bârlad. — Violent şi nehotărît. A început multe lucruri fără să isbutească. Idealist. Ii plac artele în special muzica sentimentală. Logic şi consecvent. Are putere creativă. Gândeşte inductiv, Se îndrăgosteşte repede şi suferă mult în dragoste, se ocupă mult de sine, e ager la minte, înţelege repede situaţiile.

Bosneanu, Zagon. — Se ocupă mult de lucruri abstracte. fantazie, mare suflet artistic. Trăeşte prea puţin în realitate. Are prea multe idei. Faţă de oameni este plin de atenţie, bun şi cald. E desordonat în traiul său. Se ocupă de prea multe lucruri şi nu are o memorie prea bună. aşa în cât uită multe lucruri interesante. Este egoist, deşi faţă de familia sa e plin de atenţie. Se împarte în prea multe planuri.

Mihail, Târgul-Ocna. — O scrisoare mai mult femeiască. Bolnăvicios. Nervii slăbiţi. Fire geloasă. Din această pricină probabil duce o viaţă tristă. Monopolizează pe cel pe care-l iubeşte, are multe idei. Ii lipseşte însă curajul şi se încăpăţânează mai mult decât voieşte. Ii lipseşte răbdarea, nu poate suporta critica, se ceartă repede şi iute se împacă, o fire care nu poate trăi fără dragoste.

Marietta, Tg.-Ocna. — Disciplinată are o creştere aleasă. Se ocupă mai mult cu treburile familiare de cât cu cele intelectuale sau arta. E îndemânatecă, socot că trebue să coase bine. Altruistă, silitoare şi harnică, credincioasă e prototipul femeii care formează podoaba familiei. Ii place societatea. Este vorbariţă, drăgălaşe şi are mult bun simţ şi inteligenţă naturală.

CUPON PENTRU COLOANA GRAFOLOGICĂ

Alăturez un manuscris scurt, spre a se face cercetarea lui grafologică. V'am trimis totodată taxa respectivă. Răspunsul rog să se publice în numărul următor al revistei

Semnătura şi adresa: ....

....

Atletică-Gimnastică-Turism

In anul viitor, la Amsterdam, favorit la jocurile olimpice, va fi Statele-Unite după cum a fost şi la Stockholm, la Anvers şi la Paris

INTRADEVĂR dăm mai la vale, după o revistă franceză, cele 10 performanţe atletice mondiale, care au fost îndeplinite în anul acesta, în alergare, în salt şi în aruncare.

100 Metri

1.	Kornig (Germania)	10"4/10
„	Borah (Statele Unite)	10"4/10
3	Bormann (Statele U.)	10"5/10
„	Houben (Germania)	10"5/10
„	Loke (Statele Unite)	10"5/10
„	Anderson (Norvegia)	10"5/10
„	Hussey (Statele U.)	10"5/10
„	Schüller (Germania)	10"5/10
„	Dr. Wichmann (Ger.)	10"5/10
„	Adlermann (Stat. U.)	10"5/10

200 METRI

1.	Borach (Statele Unite)	20"9/10
2.	Wycoff (Statele Unite)	21"2/10
3.	Kornig (Germania)	21"4/10
„	Miller (Statele U.)	21"4/10
„	Schüller (Germania)	21"4/10
„	Cummings (Stat. U.)	21"4/10
7.	Houben (Germania)	21"5/10
8.	Rockwell (Statele U.)	21"6/10
„	Glendinnig (Stat. U.)	21"6/10
„	Della Maria (St. U.)	21"6/10

400 METRI

1.	Spencer (Statele U.)	47"8/10
2.	Haynes (Statele Unite)	48"
3.	Adlermann (Stat. U.)	48"1/10
4.	Gibson (Statele U.)	48"2/10
„	Büchner (Germania)	48"2/10
6.	Neuman (Germania)	48"4/10
7.	Leigh-Wood (Anglia)	48"6/10
„	Engelhard (Germania)	48"6/10
9.	Philipps (Statele U.)	48"7/10
10.	Lowe (Anglia)	48"8/10

800 METRI

1.	Martin (Franţa)	1'52"8/10
2.	Watson (Statele U.)	1'53"2/10
3.	Dr. Peltzer (Germ.)	1'53"6/10
„	Engelhard (Germ.)	1'53"6/10
5.	Lowe (Anglia)	1'53"8/10
„	Conger (Statele U.)	1'53"8/10
7.	Edwards (Statele U.)	1'54"
„	Bocher (Germania)	1'54"
9.	Wiriath (Franţa)	1'54"2/10
„	Sittig (Statele U.)	1'54"2/10

1.500 METRI

1.	Helgas (Finlanda)	3'56"1/10
2.	Wiriath (Franţa)	3'56"4/10
3.	Wide (Suedia)	3'56"5/10
4.	Bücher (Germania)	3'56"6/10
5.	Dr. Peltzer (Germ.)	3'37"
6.	Bory (Finlanda)	3'57"6/10
7.	Nurmi (Finlanda)	3'57"7/10
8.	Kinunen (Finlanda)	3'58"3/10
9.	Eklöf (Suedia)	3'59"
„	Martin (Franţa)	3'59"

5.000 METRI

1.	Eklöf (Suedia)	14'45"3/10
2.	Nurmi (Finlanda)	14'54"4/10
3.	Mattilainen (Finl.)	14'56"4/10
4.	Posti (Finlanda)	15' 1"8/10
5.	Virtanen (Finlanda)	15' 2"6/10
6.	Kohn (Germania)	15' 3"
7.	Katz (Finlanda)	15' 4"2/10
8.	Petri (Germania)	15' 4"4/10
9.	Robert (Franţa)	15' 4"6/10
10.	Norland (Franţa)	15' 6"6/10

10.000 METRI

1.	Ritola (Finlanda)	31'37"
2.	Stenfeldt (Suedia)	31'38"2/10
3.	Badendijk (Norv.)	31'41"7/10
4.	Mattilainen (Finl.)	31'49"2/10
5.	Pettersen (Danem.)	31'52"
6.	Oehren (Suedia)	31'58"6/10
7.	Erikson (Suedia)	31'59"7/10
8.	Petri (Germania)	32' 8/10
9.	Rastas (Finlanda)	32' 1"4/10
10.	Sarvinäki (Finl.)	32' 2"7/10

110 METRI GARDURI

1.	Welles (Statele Unite)	14"6/10
„	Nichols (Stat. Unite)	14"6/10
3.	Petterson (Suedia)	14"7/10
4.	Lord Burghely (Ang.)	14"8/10
„	Leistner (Statele U.)	14"8/10
„	Gutherie (Statele U.)	14"8/10
„	Kinsey (Statele U.)	14"8/10
8.	Dey (Statele Unite)	14"9/10
9.	Gaby (Anglia)	14"9/10
„	Weigthmann-S. (S.A.)	14"9/10

400 METRI GARDURI

1.	Gibson (Statele Unite)	52"6/10
2.	Talor (Statele Unite)	52"8/10
3.	Lord Burghely (Angl.)	54"
4.	Petterson (Suedia)	54"3/10
5.	Pomeroy (Statele U.)	54"6/10
6.	Facelli (Italia)	54"8/10
„	Dr Peltzer (Germania)	54"8/10
8.	Mehi (Statele Unite)	55"
„	Lermouth (Anglia)	55"
10.	Gerner (Germania)	55"1/10

SALT ÎN ÎNĂLŢIME

1.	King (Statele Unite)	1m982
„	Osborne (Statele Unite)	1m928
3.	Kesmarki (Ungaria)	1m97
„	Burg (Statele Unite)	1m97
„	Work (Statele Unite)	1m97
„	Shephard (Statele U.)	1m97
„	Coggeshall (Statele U.)	1m97
8.	Maynard (Statele U.)	1m945
„	Brunk Statele Unite)	1m945
10.	Hansen (Norvegia)	1m92

SALT ÎN LUNGIME

1.	Hubbard (Statele Unite)	7m98
2.	Bates (Statele Unite)	7m54
3.	Dobermann (Germania)	7m53
4.	Hallberg (Suedia)	7m47
5.	Hill (Statele Unite)	7m45
6.	Jones (Statele Unite)	7m44
7.	Hamm (Statele Unite)	7m43
8.	Mathias (Statele Unite)	7m42
9.	Oda (Japonia)	7m37
10.	Dyer (Statele Unite)	7m34

SALT CU PRĂJINA

1.	Carr (Statele Unite)	4m26
2.	Barnes (Statele Unite)	4m19
3.	Edmonds (Statele Unite)	4m96
4.	Brandely (Statele Unite)	3m96
„	Williams (Statele-Unite)	3m96
6.	Vintousky (Franţa)	3m83
7.	Lindbald (Suedia)	3m81
8.	Petersen (Danemarca)	3m80
„	Pikard (Statele Unite)	3m80
„	Robusch (Statele Unite)	3m80

ARUNCAREA GREUTĂŢII

1.	Järvinen (Finlanda)	15m17
2.	Hofmann (Statele U.)	15m13
3.	Janson (Suedia)	15m08
4.	Houser (Statele Unite)	14m99
5.	Vahlstedt (Finlanda)	14m95
6.	Duhour (Franţa)	14m88
7.	Kuck (Statele Unite)	14m75
8.	Daranyi (Ungaria)	14m74
9.	Brechenmacher (Germ.)	14m72
10.	Söllinger (Germania)	14m66

ARUNCAREA DISCULUI

1.	Hofmann (Statele U.)	47m05
2.	Hoffmeister (Germania)	47m04
3.	Houser (Statele Unite)	47m02
4.	Egri (Ungaria)	46m80
5.	Marwalitz (Ungaria)	46m67
6.	Mannerfeldt (Suedia)	46m08
7.	Stenernd (Norvegia)	45m51
8.	Kivi (Finlanda)	45m26
9.	Thornhill (Statele U.)	44m92
10.	Nittymaa (Finlanda)	44m91

ARUNCAREA SULIŢEI

1.	Penttilä (Finlanda	66m88
2.	Lindström (Suedia)	65m66
3.	Nurmi (Finlanda)	65m15
4.	Szepes (Ungaria)	64m85
5.	Schlokat (Germania)	64m60
6.	Johansson (Finlanda)	63m71
7.	Lamppu (Finlanda)	63m08
8.	Linquist (Suedia)	62m70
9.	Hines (Statele Unite)	62m49
10.	Lahnaviiki (Finlanda)	61m78

Făcând o clasificaţie generală în aceste performanţe atletice şi considerând din fiecare categorie pe primii zece inşi rezultă pe ţări următorul tablou:

Statele Unite	**391**	**puncte**
Germania	**154**	**—**
Finlanda	**123**	**—**
Suedia	**89**	**—**
Franţa	**36**	**—**
Anglia	**32**	**—**
Ungaria	**31**	**—**
Norvegia	**21**	**—**
Danemarca	**9**	**—**
Italia	**5**	**—**

Dacă la aceste cifre, care reprezintă alergările, salturile şi aruncările s'ar adăoga şi acele obţinute prin clasificările în înnot, încercările de putere, etc., am ajunge la o clasificare generală, din care ar reeşi completa superioritate a Statelor Unite. Lupta la Amsterdam se va da între Statele Unite şi Germania.

Sport de iarnă în Elveţia :o scenă veselă: cursa cu baloane

HAZURI

trimise de Ilie Nistor, Vicovul de sus — Rădăuţi.

SOLUŢIE MILITARĂ

— Ai înţeles sergent, până la amiază toţi soldaţii să-şi schimbe cămaşa!

— Am înţeles s'trăiţi, dar sunt uni cari n'au decât o cămaşă, d'on Căpitan!

— Aia să şi-o schimb între ei!

ÎNTRE PRIETENI

— Logodnicul meu e om nespus de glumeţ.

— Fereşte-te dragă, să nu fi luat cumva şi logodna în glumă!

HAZURI

trimise d Vasile Chiorean — Aiud.

ÎNCHEIERE EPISTOLARĂ

... pe lângă toate acestea, te mai rog iubite frate, ca în caz dcă nu primeşti epistola, să-mi scrii că nu ai primit-o, al tău Ghiţă.

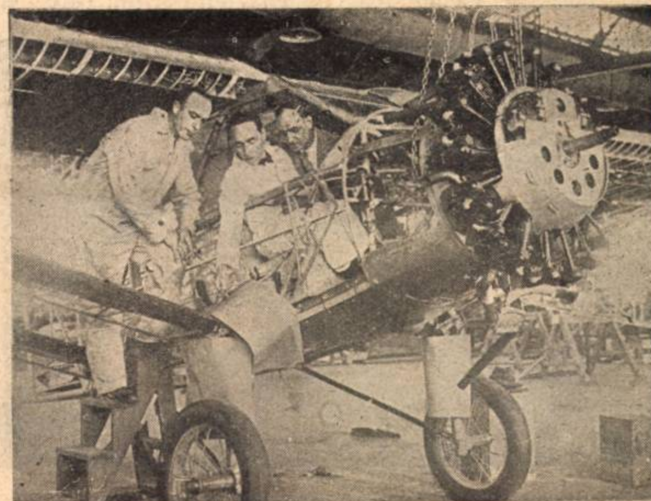
EA E VINOVATĂ

Unchiul, către nepot: **„Tu Petrică să-mi spui drept cine a spart geamul!**

Petrică: **„Iţi spun unchiule adevărat; Ionel a aruncat peatra, dar Marioara e de vină pentru că s'a dat la o parte şi aşa s'a spart geamul."**

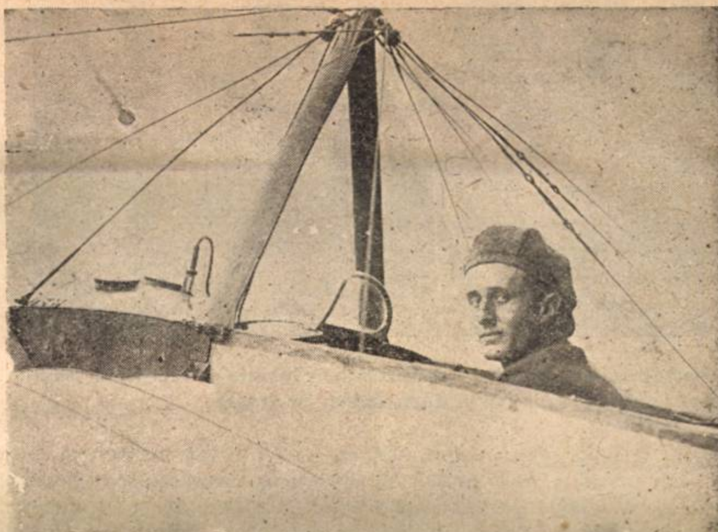

SEZONUL DE IARNĂ ÎNCEPE
O stradă sub zăpadă în St. Moritz

UN NOU RECORD ÎN AVIAŢIE

Giusseppe Bellanca, constructorul aparatului Chamberlain şi Levine, construieşte un nou avion, care să întreacă pe toate celelalte de până acum. Cu acest avion intenţionează să bată toate recordurile. Fotografia noastră arată, dela stânga la dreapta, pe A. R. Martine (New-York) care finanţează întreprinderea, Bellanca şi pilotul Roger R. Williams, pe când examinează noul aparat,

UN SBOR DIN ANGLIA ÎN AFRICA

John Carbory (până mai acum câtva timp când a renunţat la titlu său şi a devenit cetăţean american, baron Carbory) a pornit din Anglia, într'un avion Fokker, cu intenţia de a ajunge în 4 zile la Cairo şi după o săptămână la Cape-Town.

Noul avion pentru Africa al lui Sir Allan Cophams Lordul şi Lady Copham în avionul lor înainte de plecare.

Se poate determina iubirea prin hipnoză?

De Dr. L. Thoma

SUNT câțiva ani, directorul de atunci al închisorilor din Viena, m'a invitat să lămuresc, în fața justiției, o afacere puțin obișnuită: o fată tânără, fiica unui consilier Vienez, foarte bine văzut, Edith von Sch., din momentul în care a cunoscut pe un anumit bărbat, se schimbase cu totul. Dânsa, care până atunci trăise o viață foarte virtuoasă, se coborî pe ultima treaptă socială până când, în cele din urmă a fost prinsă și arestată, ca hoață, pe când fura un ceas de aur dela un bijutier. La desbateri, dânsa luă totul asupră-și, pe însoțitorul ei scotându-l din cauză, și astfel fu condamnată la 8 luni închisoare. Nefericiții părinți însă, nu avură liniște, făcură ce făcură pentru ca să mi se îngăduie hipnotizarea fetii și uite colo! — eși la iveală — prin mărturisire în stare de hipnoză — că dânsa furase fiind hipnotizată de acel bărbat, care astfel exercita asupra nenorocitei creaturi, cu voința slabă, o dominațiune rafinată și de lungnă durată, din care dânsul putea trăi. In urma acestora, bărbatul fu denunțat tribunalului, iar fata iertată.

Ședința începe. Sugestia își arată primele efecte

Problema aceasta, dacă hipnoza poate să fie întrebuințată, în mod erotic criminal, am încercat s'o prezint masselor largi, spre a le face cunoscut pericolul relei întrebuințări a hipnozei, în drama mea „Mediul“ și Gertrud Eysoldt a fost interpeta minunată, la Teatrul Wallner din Berlin, a acestei idei. Se poate oare obținea dragostea prin hipnoză? In oricare dragoste există la bază o oarecare influență sugestivă, mai întâi a lucrului dorit. Căci fiecare mai întâi dorește. (Nu atât de des barbatul pe cât se crede). Cealaltă parte, cu voința mai slabă, se supune — și dragostea e gata. Aceasta este un soi de sugestiune erotică în stare de trezire, despre care foarte mulți erotici din viață nici nu au habar, că o pot exercita. Ca și hipnoza prin adormire, și sugestiunea în stare de trezie se poate exercita, tot atât de bine prin privire ca și prin grai, sau prin amândouă deodată.

Mediul întrebuințat în experimentare, înainte de începerea ședinței și după aceea, în transă.

Pe acest teren se pot face experiențe hipnotice inofensive, foarte interesante, care arată, cât de priculoasă este hipnoza în ceace priveste consecintele erotice. Experiențele acestea au o mare valore practică, căci pot determina femeile, care se sugestionează ușor, să permită unui medic amic, să le dea, ca hipnozizator, un vaccin de apărare, anume suggestia în hipnoză ca să nu mai poată fi hipnotizate, de nimeni altul. Aceasta este cea mai bună, și până astăzi singura, apărare pentru cei predispuși de a fi mediu, ca să nu mai cadă jertfă hipnotizatorilor fără conștiință. Mulți oameni, adesea, nici nu știu că ei sunt medii și unele dintre divorțurile, care se tot înmulțesc s'ar putea evita, dacă femeia nu s'ar fi căătorit cu acel bărbat căruia — fără să-l iubiască de fapt — i-a căzut jertfă, printr'o violentă sufletească, a cărei precizare științifică poate să fie făcută, numai prin hipnoză.

Mediul strânge la piept, plină de teamă, pe iubitul imaginar

Se face încercarea astăzi, de către unii hipnotizatori-medici, de a mări acel libido al femeilor frigide, prin hipnoză, și de a îndepărta astfel piedecile care stau în calea înțelegerii între soți, prin influență hipnotică.

Mediul devin furios și gelos, prin sugestie

Instantaneu, luat în timpul ședinței: perna înlocuiește pe iubit, împotriva căruia partenera este geloasă.

Din harem la varieteu

Povestea unei prințese din Turcia

ÎN Budapesta, în Piața Borarus, într'o casă mare, ca o cazarmă, galbenă, locuiește Madjide Mustafa soția Prințului moștenitor turc. Această prințesă a otomanilor este o femeie răpitoare, și soțul ei este fiul fostului sultan Turc, Solejman care în războiul mondial, în filme și pe cărți postale ilustrate, a compărut adesea în tovărășia lui Wilhelm și a lui Frantz Josef. Astăzi, băiatul lui, care a sărăcit, trăiește în mizerie, la Budapesta. Abdul Kadir vrea să se despartă de soția sa. Ca motiv el arată că femeia lui l'a părăsit, în mod necredincios. Nu trece săptămâna, fără ca prințul să nu începe să răpiască mamei lor pe cei doi băieți.

Un servitor credincios al Prințesei, eunucul Ali, ma conduce în salonul mobilat, în stil oriental, caracteristic. Ușor te poți crede într'o cameră a haremului imperial, din Stambul: divane joase, perne pestrițe, covoare ca în basme... Singura mobilă europeană este un piano negru, admirabil. Pe acesta se găsesc note, din diferite sketch-uri, în care Prințesa însăși joacă, rolul principal. Căci Madjide Mustafa a părăsit vălul mistic, oriental, și viața retrasă a femeilor din Orient, pentru scenă.

Prințesa Madjide Mustafa

Cele două perdele de brocat se despart în două și prințesa surâzând, tânără, îmbrăcată într'o haină de dimineață, cusută cu fir, apare. S'a făcut mai frumoasă încă și și mai sveltă. Cu greu pot crede că această femeie vine din Turcia și nu din Paris, că în împărăția semi-lunei, unde femeile de 100 de kgr. sunt atât de prețuite, încât sunt luate în căsătorie chiar fără dotă, înfloresc asemenea trandafiri diafani.

Și dânsa începe să povestiască singură: „M'am măritat la 13 ani și jumătate, vă puteți închipui acest lucru? Totuș am fost și am rămas singura femeie a prințului, până când și-a ales o a doua soție, într'un local de petreceri din Budapesta, o dansatoare. Această femeie l-a dus la ruină, și din pricina ei am părăsit pe prinț. E adevărat că sunt o turcoaică, totuș nu suport o a doua femeie în casa mea.* Am vrut să încerc să mă susțin, pe mine și copii mei, prin propriile mele puteri. La început mi-am redactat memoriile. Au apărut sub titlul: „Frământări și suferințe, sub vălul orientului.“ Câte dureri, lacrimi, suspinuri, câtă dragoste, dor și câte mii de tragedii dureroase aveam de subliniat aci!

Zilele plictisitoare, in haremul din Stambul, le-am petrecut cântând la piano și luând ore de canto. Niciodată nu mia-r fi trecut prin cap, cât de folositor îmi va fi aceasta. Acum am iscălit un angajament în care voi avea rolul principal, într'o opereta-film, în care multe din viața mea, sunt aduse pe scenă. Invăț nemțește, deoarece vreau să merg și în Viena și mai târziu, eventul și la Berlin.“

Ali fostul păzitor al haremului, astazi la pensie, aduce cafea neagră și prințesa continuă:

„Abdul Kadir nu avea harem deoarece la căsatoria noastră, și-a dat cuvântul, că în primii cinci ani nu va mai lua o altă femeie. Aceasta nu l-a împiedecat, ca automobilul său să nu-l ducă adesea, la întâlniri amoroase. Ii plăceau mai ales străinele. Viața de harem adevărată, am obsrvat-o în numeroasele vizite făcute, în haremul bătrânului sultan. Prietena, mea, o favorită a Sultanului, mi-a povestit lucruri de necrezut, despre paza neomenes de strictă a Sultanului, despre viața femeilor al căror suflet, suferințe și viitor atârna de buna dispoziție a stăpânului lor. Fără nici o considerație dânsul putea alege pe oricare și pe mai multe în acelaș timp. O armată de medici și de îngrijitori păzesc ca în harem să nu se nască prea mulți copii. La aceasta viața femeilor nu contează aproape deloc. Fericită e aceea pe care Sultanul o lasă să-și aleagă un alt bărbat. Multe aleg pe eunuci, care cel puțin sunt soți buni. De aceea socot detronarea sultanilor și modernizarea ca mare fericire pentru femeia turcă. (După o revistă germană).

* In Turcia de azi, în clasa cultă, nu există harem, în accepția veche a cuvântului. Turcii nu mai au decât o singură femeie.

HAZURI

ARE DREPTATE

Mama: „Prostule“, cum vrei ca sora ta să mănânce hârtie sugătoare?

Ionel: „Păi dacă a băut mai adineaori cerneala toată!“

UN ALT OM

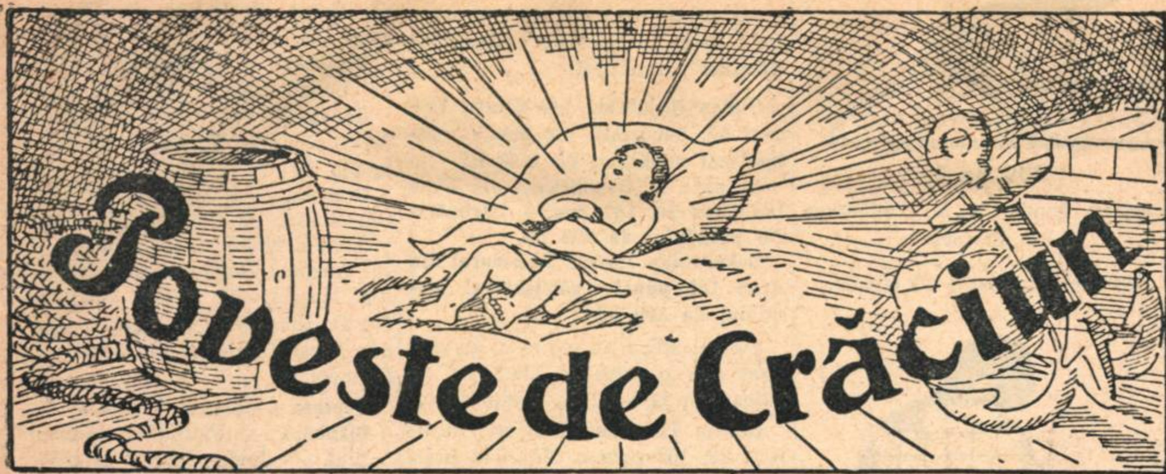
— „Da, da, scumpe prietene, de când joc tennis am devenit cu totul alt om.“

— „Vai de mine, te rog să nu uiți că ești acelaș om, care îmi datorește 100 de lei.“

— „Am făcut cunoștință cu soția mea, într'un mod cu totul excepțional. Am călcat-o cu automobilul și după aceea ne-am căsătorit.“

— „Dacă fiecare ar trebui să procedeze astfel, de sigur că automobiliștii ar umbla cu mai multă băgare de seamă!“

S'a născut un copil!

Adaptare după Ossip Kalenter

CHINUL a durat şapte zile şi şapte nopţi. Uriaşul „Atlantic", care nu făcea prima dată drumul între Hamburg şi New-York, era aruncat încoace şi încolo, ca o coaje de nucă. Punţile erau splătate de valuri, catargurile frânte, casa de comandă avariată, în mod serios. „Atlanticul" nu avea o înfăţişare prea arătoasă. Iar pe bord se aflau americani bogaţi, financiari, oameni de lume bună, pierde vară, cari îşi omorau timpul, călătorind dintr'un continent într'altul, dansatori de charleston, cuconiţe; iar sub punte desmoşteniţii şi desamăgiţii Europei: emigranţi cu copii, bagaje şi armonice, câţiva bani strânşi din greu şi o desagă întreagă de speranţă.

Căpitanul Toms n'a mai dormit. Căpitanul Toms s'a legat strâns, sus pe punte şi, ca să nu-şi piardă minţile, goleşte o sticlă de şampanie după alta. Iar telegarful, din camera maşinelor, anunţa una după alta, fără întrerupere „toată forţa— stop—toată forţa— stop", aşa încât bietul maşinist îi pierise şi vederea şi auzul.

Şapte zile şi şapte nopţi, marea furioasă svârlea valuri peste vapor, iar mulţimea elegantă stătea în cabinele de lux, nu mânca şi nu fuma, zăcea deprimată, neliniştită, complet pierdută de lume, nepreocupându-se de nimic şi oamenii culcaţi erau bolnavi cu toţii de rău de mare; iar sub punte, emigranţii îşi pierduseră toate nădejdile, se rugau, blestemau, se luptau cu lacrimile, împotriva fricei, pe când vaporul se prăbuşia în adânc şi se ridica, iar se prăbuşea, iar se ridica, părăia din toate încheieturile se sguduia, iar lumina se stingea. Apă, nouri, verde, cenuşiu cât de departe puteai să priveşti. Şi cât de departe puteai să vezi?! Abătut din drum, în nemărginitul Ocean, în acest iacht cine putea să ştie care va fi sfârşitul vaporului! De multă vreme el trebuia să fie la New York. De multă vreme cu toţii ar fi trebuit să se găsească la adăpost, chiar şi cei mici, în odăiţile sigure, plăcute de pe ţărm, unde călătorilor li s'ar fi părut că e raiul. Şi'n acest timp cu toţii se rostogoliau, în această coaje de nucă, între verde şi cenuşiu, între apă şi nouri, aruncaţi de colo colo, de valuri, în mijlocul spumei albe, între viaţă şi moarte..

Până când căpitanul Toms, în tr'a opta zi dimineaţă, observă că furtuna se potoleşte. Spre răsărit se zăria o dâră îngustă de lumină, şi chiar înainte de amiază, printre nourii ferfeniţiţi, se ivi un petic de cer albastru. Şi Livingstone Whitaker, marele Livingstone Whitaker, fondatorul uniunei Whitaker industriile de fier şi oţel, veni pe punte, scuipă peste bord, şi întrebă, plin de mulţumire: „How do you do?"

Cu un ceas mai târziu, antena era iarăş în ordine şi la 10 şi 3 sferturi precis apăru iarăş, după multe zile, prima gazetă de bord, din care se află că astăzi era 24 Decemvrie şi se născuse Mântuitorul, departe în oraşul lui David. După care Căpitanul Toms, în sfârşit, se duse să se culce.

După amiază, la lunch, s'au sfătuit cu toţii. Doctorul Weil, medicul vasului, subţire, lung, tânăr, flirtul d-rei Lilian Whitaker, fiica d-lui Livingstone Whitaker (industriile unite de fier şi oţel)... doctorul Weil luă asupră-şi toată organizarea, mobiliză bucătăria, muzica, jumătate din personalul de pe bord, lustrui, curăţi, mută lucrurile dintr'un loc într'altul şi făcu o hărababură, de să-ţi dai sufletul. Dar, în cele din urmă reuşi să aranjeze o seară de Crăciun de primul rang. Ca introducere (mai mult pentru cucoane) s'a oficiat un serviciu divin, de gală, de către, nici mai mult nici mai puţin decât, eminenţa sa cardinalul Dante Caproni, nunţiul Sanctităţii sale Papa, care pleca, în misiune specială, la New-York şi Chicago şi care rămăsese, fără voie, în mijlocul acestor oameni, adunaţi din cele patru colţuri ale lumii. Apoi, ca sâmbure al întregei petreceri un prânz ales. Şi spre a uimi pe americani s'a servit curcan adevărat. Ingham McBride, giuvaergiul Ingham McBride de s'a servit nu mai puţin decât de trei ori, ceeace a făcut d-na Ilse Jursen din Hamburg, să observe că, din partea ei, dânsa niciodată n'ar admite, ca bărbatul său...

Atunci intră un stevard şi se pleacă discret la urechia doctorului.

Dar atunci muzica a început să cânte un cântec dulce, special pentru Crăciun, iar la celalt capăt al mesei dr. Weil din Alsacia, simţi părul d-şoarei Lilian, aproape de faţa sa, căci d-şoara Lilian se plecase spre dânsul, ca să-i povestească, într'o englezească încurcată, din copilăria ei. Era foarte plăcut, o atmosferă de intimitate, de mulţumire, domnia; oamenii erau veseli, râdeau şi după şapte zile de furtună, de nelinişte şi de pericol, se găsiau iarăş fericiţi, liniştiţi şi mulţumiţi şi atunci intră un stevard zâmbind, cu un aer misterios, se plecă discret la urechea doctorului şi-i şopti ceva alarmat, tainic.

„Sub punte..."

Tocmai se puneau şervetele deoparte. Doamne, când eşti medic... meseria cere aceasta, şi mai ales că se sculau dela masă. Omul e om:

„O femeie în facere..."

„Cum e posibil?"

Şi deci doctorul porni repede afară, îşi luă la iuţeală bagajul său, din sala de consultaţii desbrăcă smokingul şi îmbrăcă halatul de operaţie — şi, prin ganguri, în jos în sala femeilor. Iar acolo o harmălaie întreagă: în patul îngust o femeie tânără, tremurând, palidă (cât de frumoasă este...) Sala întreagă e în jurul ei, toate femeile cu vorbe de mângâiere cu sfaturi, gata să-i dea ajutor.

„Cum e posibil?" Femeea tânără râde dureros. Ea nu cunoaşte limba celor din jurul său. E departe, dela gurile Dunării. Şi a plecat spre continentul depărtat, să-şi caute bărbatul. Nu se aştepta la aceasta. E prea de vreme... dar, frica, neliniştea din ultimile zile..."

Doctorul Weil a uitat de mult sufrageria plină de oameni şi banchetul de Crăciun şi chiar pe delicata d-şoară Lilian. El caută şi cercetează şi boabe de sudoare îi apar pe frunte. Aşează ceasul lângă el, şi cum poate, cu multă greutate, îi scrie datele personale: Maria Măgheran din Făgeţel... şi soţul, plecat de o jumătate an. De patru luni n'a aflat nimic de dânsul. Biata femeie, în starea sa, voia să fie lângă dânsul, de sigur că n'a uitat-o, dar în lumea mare... şi dr. Weil vorbeşte Mariei într'o limbă pe care dânsa n'o înţelege, dar dânsa răbdătoare se linişteşte.

Şi apoi vine partea cea mai grea pentru doctor, tânăr de vapor, căruia i se întâmplă, pentru prima dată, ca să aibe toată responsabilitatea şi izbuteşte, s'a născut un copil...

Noaptea sfântă...

„Un băiat..."

Au trecut două ore grele, pentru doctorul Weil şi s'a simţit foarte mândru, când a apărut iar, subţire, lung, tânăr, elegant, flirtul d-şoarei Lilian Whitaker, în sala de mâncare.

„Ei ce s'a întâmplat? Pentru ce aţi fost chemat? Ce este?"

Şi dânsul spuse, mai apăsat decât voia:

„Un copil..."

Şi aceasta a electrizat întreaga societate.

Un copil? In seara sfântă, pe mare, după şapte zile de furtună, pe bordul Atlanticului, sub punte. Veţi găsi pe copil înfăşat, culcat într'o albie...

Lady-Gwendolyn Hahn, soţia d-lui Washington Hahn, căpătă o criză de lacrămi. Doamna Jurssen, din Hamburg, povesti tuturor, celor cări voiau să asculte, minunata poveste a unei naşteri, în seară de Crăciun, la portarii unei vile din Blankensee. Ingham McBride, giuvargiul McBride, comandă o nouă porţie de sandwiches, pe care omul trebuie totdeauna să le mănânce, când e iritat. Lilian Whitaker îmbrăţişă (în lipsă de ceva mai bun...) de nenumărate ori, pe amărâtul ei tată. Poetul Fleurys, Charles-Jean-Fleurys, care călătoria în slujba unui ziar important, turnă la iuţeală o poezie, iar muzica intonă un imn. Căci astfel, un copil, în mijlocul mării, după şapte zile de furtună, în seara sfântă, nu-i o nimica toată!

Şi pentru asta trebuia să se facă ceva.

Nu ştiu cine a spus întâi, poate că Lilian Whitaker fiica sburdalnică a lui Livingstone Whitaker, poate că durdulia doamnă Ilse Jurssen, cea cu simţirea curată şi inima de aur, poate că nervoasa Lady Gwendolin Hahn, care mai odinioară căpătase accesul de lacrimi: — pe dată, toate voiau să fie naşe. Lucrul ajunsese o adevărată întrecere, o ceartă asupra drepturilor, o dispută răsunătoare, ameţitoare, însufleţită, până când în cele din urmă — se hotărî — three scheers for America — asupra a trei nume reprezentabile din Fifth Avenue, după ce se întâmplă aceasta, fiecăruia-i veni în minte o idee luminoasă: unde există naşe, trebuie să fie şi botez. Alo! cardinalul, unde e cardinalul? Ecco! Imediat se şi scoală prelatul, mare, latinesc, din fotoliul său, zâmbeşte ah, de sigur, confesiunea nu importă, în mijlocul mării, după 7 zile de furtună, în noaptea de Crăciun...

In cortegiu sărbătoresc, toată lumea a pornit-o sub punte, la desamăgiţii, la desmoşteniţii Europei, în dormitorul femeilor, şi acolo s'a putut vedea, că această mică doamnă Jursen avea foarte mult simţ practic, căci a ştiut să improvizeze — ceace nimeni desigur nu s'a gândit să facă — din batiste, şi din puţin aşternut, scutece pentru cel care trebuia botezat, în timp ce Ingham McBride, din partea sa, aducea baia de botez, improvizată dintr'un răcitor de şampanie, de argint.

Acum era vorba să se hotărască numele. Copilul trebuie să se cheme Livingstone, după Livingstone Whitaker (industriile unite de fier şi oţel...) a cărui fiică Lilian, era doar naşă. Imediat toate celelalte naşe au pledat pentru numele părinţilor sau soţilor lor. Pronume de mamuţiö pronume pur american, dintre care ajunge unul singur, spre a pecetlui pe toată viaţa pe purtător. In cele din urmă însă, s'a ajuns la un compromis grandios, s'a dat copilului toate patru pronume.

Mâinile răzgâiate, îngrijite, delicate, roze, pline cu inele costisitoare ale sublimelor naşe, au ţinut, cu gingăşie, scutecele improvizate ale Doamnei Jursen, în care, plin de mulţumire, împăcat stătea viermuleţul cel mititel. Un plic galben frumos, cu ceckurile înscrise pe patru nume respectabile, din Fifth Avenue, atârna de ele. Şi cardinalul Dante Caproni, nunţiul papal se plecă grandios şi latinesc, peste răcitorul de şampanie, din argint, al lui Ingham McBride.

„Ego te baptisto, in nomine Patris et Fili et Spiritus sancti: Livingstone, Algernon, Tobias, Elihu. Vade in pace et Dominus sit Tecum..."

In tăcerea adâncă, în care nu se auzia decât sgomotul surd al turbinelor, răsunară aceste vorbe. Lady Guendòlin Hahn era gata să aibe un nou atac de slăbiciune. Poetul Charles-Jean-Fleurys, sdrobi, în ochiul stâng, o lacrimă de argint. Bătrânul Whitaker încetă să mormăie, iar tânăra mamă, care era foarte palidă şi foarte frumoasă, acum într'adevăr frumoasă, stătea în patul ei îngust plângea lacrimi calde, mută, iar din sufletul ei se revărsa mulţumirea

Se născuse un copil, începuse o fericire.

Şi aici ar trebui să se termine această poveste.

Dar acum vine partea cea mai de necrezut, povestea care se cuvine să fie povestită de Crăciun.

Puţin timp după ce întreaga societate s'a înapoiat, în sala de mâncare, o voce tunătoare chema şi striga, prin vapor:

Şi totul era bine

„Măgheran...! Maria Măgheran! Se numeşte ea cu adevărat Măgheran...???"

Şi vocea asta aparţinea unui focar negru, murdar, un bărbat înalt, şi din topor, pe care nu l-ai fi întâlnit cu plăcere, prin întuneric.

„Se numeşte ea cu adevărat Măgheran...???"

„Ai înnebunit cu răcnetele tale?!"

Primul ofiţer iese în calea focarului. Dar într'o clipă sboară la o parte şi năprasnicul flăcău se reped fără să ţină seama de nimic, sub punte în dormitorul, unde femeile fug speriată.

„Mario!!!"

Femeile au povestit mai târziu de nenumărate ori această scenă a revederii, dintre bărbat şi femeie, în mijlocul mării, în noaptea de Crăciun, cu copilul... El fusese un nemernic, un dobitoc, avusese nenoroc în America, voi să se întorcă în ţară, ca focar, dar se îmbătase la Hamburg, pierduse toţi banii, n'a mai scris; şi recăpătând curaj se înapoia iar în America pe Atlantic, înapoi dincolo... Şi atunci a aflat Marinarii au povestit istoria noului pasager. A aflat-o până şi focarul şi unii ştiau numele şi atunci n'a mai putut fi ţinul lângă cazan.

A fost un zăpăcit, a fost un nemernic. Dar acuma era aici, puternic, negru, la patul îngust şi urla, râzând şi plângând, ca şi când sirena cea mare a căpitanului Toms ar fi urlat, şi... totul se schimbă în bine.

AŞA SE PARE

Tramvaiul era plin, când la staţia următoare, cu multă greutate, îşi făcu loc să intre şi un om mărunţel, modest. Acesta se strecură printre oameni, pe platformă, când deodată un călător, mare şi voinic, care stătea sprijinit de bară, izbucni înjurând: „Dobitocule, nu poţi să bagi de seamă? De sigur că mi-ai frânt un os din picior!"

„Cel'alt se scuză cu ploconeli, dar nu terminase încă, când voinicul izbucni iar:

„Dar ce crezi dumneata, că eu de asta am picioare, pentru ca un idiot să se plimbe pe ele?

„Asa se pare!" spuse cel'alt cu blândeţe. Şi vocea cea puternică amuţi.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

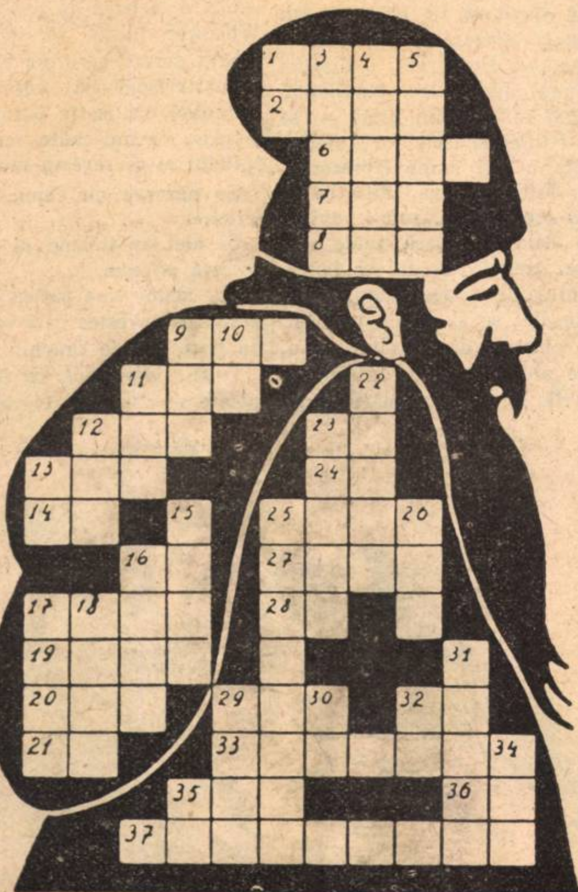
In numărul de Anul nou vom publica prima pagină de fotografii pentru concursul de frumuseţe al copiilor.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

JOC No. 1.

trimis de I. Munteanu—Craiova Moş Crăciun (cuvinte încrucişate)

Orizontal:

1. Monedă turcească
2. Lucru scump
6. Umflătură a ganglionilor (mold)
7. Numele soţiei lui Iacob
8. Cerneală de China
9. Materia ce se prinde de lână la spălat
11. Terciu (moldoveneşte)
12. Figură geometrică
13. Indrumător
14. Unitate de suprafaţă
16. Notă muzicală
17. Ei felicitau
19. Plantă otrăvitoare
20. Metal
21. 2 litere din cuvântul Banat
23. Notă muzicală
24. Măsură de timp
25. Oraş în România
28. Prima literă a alfabetului slavon
29. Punte
32. Notă muzicală
33. Dispreţuitor
35. Nume masculin
36. Pronume
37. Contrar raţiunii

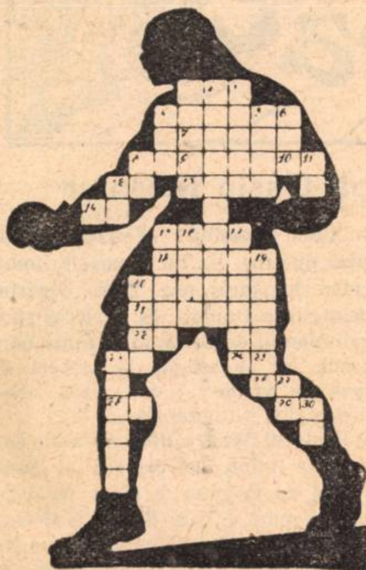
Vertical:

1. Fluviu în Europa
3. Crescut mare
4. Pom care creşte la Sud
5. Călăreţ din timpurile vechi
9. Domol
10. Pomadă parfumată
11. In tragediile antice
12. Vehicul
13. Notă muzicală
15. Vită cornută
16. Meşter fierar
17. Lăncier german
18. Afluent al Nistrului
22. Monedă veche
23. Moft (moldoveneşte)
25. Pustnic
26. Unul din fii lui Iacob
29. Unealtă de scris
30. Notă muzicală
31. Netezită
34. Personagiu din localuri publice
35. (invers) Notă muzicală

JOC No. 2

Boxeurul trimis de V. Turculescu din Craiova

(Cuvinte încrucişate 10 puncte)

Orizontal:

1. General polonez (1795-1850)
4. Caiet
7. Filozof grec
8. Gust particular
9. Adolescent (la greci)
10. Unitate de măsură
12. Oraş în Chaldeia
13. Ciaşcă
14. Diviziunea timpului
15. Cursul efectelor publice
18. Poemă
20. Deşert
21. Oraş în America
22. Pană de despicat lemne
23. Monedă romană
24. Negaţiune
26. Pronume
28. Insulă în Marea Mediterană
29. Diviziunea timpului

Vertical:

1. Compozitor francez (1838-1875)
2. Ostrov al Nilului
3. Fondatorul unei secte religioase
4. Oraş în Africa
5. Instrument muzical
6. Preot evreu
8. Pomadă
11. Notă muzicală
12. Numeral
15. Ucenic
16. Zeu Scandinav
17. Mare nevoie
19. Rege Iudeu (994—904) a. Chr.
20. Divinitate egipteană
23. Poet Italian (147—1539)
25. Notă muzicală
27. Afluent al Trotuşului
30. Personagiu mitologic

JOC. No 5

trimis de V. A. Roşca — Galaţi
Polidrom (3 puncte)

Direct invers cum m'ei citi
Tot respectuos mă vei găsi

JOC No. 4.

trimis de Sorel — Constanţa
Metagramă (3 puncte)

Cu H e loc ce ne desparte
Cu N e funcţionar la sate
Cu R util meşteşugar
Găsiţi! Căci singur, n'am habar!

FIGURĂ ONOMASTICĂ

de Constantin Palade—Bacău
A. C. Cuza

Poşta Redacţiei

Primim zilnic zeci de scrisori, dela cititori, cari cu toţii doresc să lise publice jocuri, glume, etc. Şi cer să le răspundem dacă primim sau nu.

Comunicăm tuturor acestor amabili colaboratori ai noştrii — e imposibil să răspundem fiecăruia în parte — că primim cu plăcere orice colaborare şi că tot ceeace prezintă interes se publică. Nu putem face aceasta decât pe rând şi bineînţeles după un triaj sever.

„Pictor", Vişeul de sus — Conformaţi-vă prescripţiunilor din coloana grafologică şi trimiteţi taxa respectivă, dacă doriţi să se publice grafologia.

N. Katzermann, Soroca. — Găsiţi toate indicaţiunile chiar în rubrica Grafologică.

B. şi E. Ştefănescu, Brăila. — Am luat cunoştinţă, cu întârziere, de scrisoarea Dvs. şi vom publica în numărul viitor mai multe din jocurile ce ni le-aţi trimis. Vă mulţumim.

Lista celor cari au deslegat jocurile publicate de revista „Realitatea Ilustrată" în cursul lunei Noembrie

Au trimis deslegări, la cea de a treia serie, a jocurilor **„Realităţii Ilustrate"**, următorii:

Ştefan Negulescu, str. Sfinţii Voivozi 37, Bucureşti, 110 puncte, câştigătorul premiului de 1000 lei.

Leonida L. Demetriade, str. Prof. Ion Ursu 10, 107 puncte, câştigătorul premiului de 500 lei.

Delamarian Ravnu. Seminarul din Arad 105 puncte, câştigătorul premiului de 300 lei.

S'au clasificat în ordine şi au câştigat câte o carte de literatură, în valoare de 50—80 lei, următorii:

Héléne Th. Gheorghiu, str. Răsurilor 29, 102 puncte. Mauriciu Breiman, Bălţi, 102 puncte. Eugeniu Chirovici, str. Sf. Haralambie No. 7. Turnu-Măgurele, 98 puncte. Gelu I. Ştefănescu, str. Poetul Mateovici 68, Tighina, 94 puncte. Silviu Binişan, str. Topală 45, Lugoj, 97 puncte. Petre P. Iliescu, str. Postelnicul 3, Focşani, 98 puncte. Beniamin Eisenhendler ,str. C. A Rosetti 11, Iaşi, 95 puncte. Rombeau George, Tecuci, 102 puncte.

Alba-Iulia. — Aurel Cosor 82 p. Emil Bozdog 58.

Alexandria. — Tuinea G. Paul 42.

Aiudul de sus. — Chiorean Vasile 44.

Asău. — George Costache 10.

Bacău. — Palade C. Constantin 87. Robin Haryson 93 Postescu Constantin 67. Mariana Tulescu 55. Puiu Ţânţăreanu 52. Eugen Giuscă 40. Constantin Mardare 15. Emilia Mârza 8.

Bălţi. — Solomon Breiman 98. Solomon Trathman 62.

Bârlad. — Chicoş C. 62. Neculae Hâncu 54. Alexandru Florescu 54. Kitzely M. Naum 64. Ovidius Gr. Idriceanu 55. Binim Leon şi Semelia Binim 51.

Bistriţa. — Remus Onoe 33. Aurel Moldovan 28. Albu Aurel 23.

Brăila. — Emil Beşchea 78. George Diaconescu 69. Feher T. Ioan 35 puncte.

Braşov. — Dragomir Ivan 73. Colgiu George 57. Vasile Stroe 57.

Bucureşti. — D-na Didinel Demetrescu 83. Massu Const. 90. Vasile Varenberg 71. S. Constantinescu 71. Ion Todiraşscu 24. Niculaie Rosenfeld 78. Nela Bojianopol 66. Th. Florian 56. Zoteanu I. 18. Caroline Iuster 59. Ştefan Vodă 93. Vasile Lucan 8. Dady de Tera Dani din cauză că au fost lipite, nu s'au putut socoti punctele.

Horone Sens şi George Breginer 64.

Buzău. — Pompilică Ionescu 68. Gigel Spirescu 68. Nety I. Marinescu 60. Dorel Gh. Teodoranu 55. Gigel Speescu 23.

Câmpina. — Comănescu Dumitru 66. Const. P. Horjea 92. W. Wischeg 15.

Chişinău. — Capitan de l'Albina 73. Const. Lengher 10. Tvic B. 69.

Constanţa. — Sorel Avramescu 87. Constantin M. 62. Sorin Avramescu 15.

Craiova. — I. Muteanu 98. Victor Gh. Buescu 83. Corneliu Puţureanu şi Lenuţa Ignătescu 93. Paul Enescu 77. Anghela Draja 74. Ioan N. Borcea Moschu 73. Minel Văduvescu 50. O. Herşcovici 78. Traian Gagiu 24. Aurel Chirescu 89. Mihail Coliopol 63.

Ceptura. — Ion D. Ileana 5.

Cisnădie. — Petru Rebreanu 14.

Cluj. — Radu Stancu 59.

Drăgăşani. — Aragon Nicolae 70.

Deva. — Sporea Mircea 43. Berbeniţă Serafim 48.

Focşani. — Const. D. Madgearu

Iaşi. — Iosif Iancu 88. Mircea şi Mihai 66. Hermann Steinberg 98 Genoi Ioan 38.

Galaţi. — Iosif A. Peter 90. Alexandru Tahopol 90. Necula C. Vasiliu 93. Lilica Bencker 70. Radu Burbea 62. Palade Aath. Cicerone 84. Vasilica şi Aristide Roşca 51 Cazil N. Vasile 38.

Galaţi. — Paraschivescu Ioan 24.

Găeşti. — I. C. George 92.

Grădişte. — D. Maziliu 79.

Hotin. — Mihail Romanevco 35, Emilie Văcărescu 13.

Lugoj. — Alecu Petrina 85. Bibi Păvaţiu 87. Popescu Mircea 16.

Năsăud. — Victoria Gavriluţiu 83.

Ploeşti. — Mişu Gaftoi 61. Const. D. Botez 70. Capeleanu Mihai 55. C. Zamfirescu 10. Costel Georgescu 42. Capeleanu Mihai 10. Nicolae Tomescu 10. Vasile C. Mahala 42.

Piatra Neamţ. — Ilie Bedrosin 66.

Râmnicul-Vâlcea. — Gr. Bordea Sirocanu 55. Jean Constantinescu 71. Anton Boari 5.

Slobozia. — George U. Georgescu 35.

Sălişte. — George Solomie 8.

Slatina. — Ion G. B. Ionescu 35.

Ştefan-cel-Mare (jud. Romanaţi Toma Ghigeanu 56. Augustin P. Ionescu 64.

Tighina. — Adrian Ştefănescu 6. I. Caplea 23.

Turnu-Măgurele. — Popescu-Mihai 69. Marinescu Constantin 69. Apostolescu Emilian 34. Miclu St. Ivănescu 89.

93. Al. V. Nicolau 46. Irene 18

Tecuci. — Ion T. Pamfil 80.

Tulcea. — George Vergu 18. Hristache Vasiliu 15.

Turnu-Severin. — Morândău Gh. 10. Traian C. Cogălea 65. D. Gr. Mircea 64. Dinescu P. Gr. 25. Popescu Teodor 23. Papadopol N. 80. Morândău George 17. Viorica Cioculescu 10.

Vale. — Salomie Gogu 47. Marcu Incu 48.

CONCURSUL FOTOGENIC

Administraţia revistei noastre ne-a impus redactarea ei, cu câteva zile mai de vreme ca de obiceiu — ţinând seama că revista trebuie să ajungă în toate unghiurile ţării până în ajunul Crăciunului. Din aceasta pricină — deşi în faţa unei comisiuni urna cu voturi a fost deschisă — şi actualmente se procedează la numărarea şi împărţirea voturilor fiecărei concurente, sub controlul autorităţilor, nu putem, în numărul de faţă, să anunţăm încă rezultatul definitiv

Deslegările celei de-a 3-a serie a jocurilor, se primesc la redacţie, până la 10 Ianuarie 1928. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 44, 45, 46 şi 47 ale Revistei noastre, va primi un premiu de 1.000 (una mie) lei. Premiul al doilea e de 500 (cinci sute) lei; premiul al treilea de 300 (trei sute) lei. Următorii şapte deslegători primesc câte un volum din operile autorilor români

Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor.

Premiile se vor distribui până la 15 Ianuarie 1928.

Bonul C. 4.

Subsemnatul ....

....

trimit alăturat deslegarea jocurilor No. ....

În seara de 24 Decemvrie

In tot deauna se întâmplă astfel: In seara de 24 Decemvrie o liniște copleșitoare, domoală adâncă se coboară deasupra Europei unde oamenii sunt mai strânși legați cu aceea legendă a bărbatului din grădina Raiului. Tăcerea și solemnitatea cuprinde pe fiecare om, se întinde în afară și stradele nesfârșite, altădată atât de animate, rămân câteva ore, într'o întristare muzicală, completă.

Pentrucă în această seară se sărbătorește o zi de naștere însemnată, ziua nașterii unui nou suflet, pentru lumea întreagă, unui gând nou uriaș, care de aproape 1928 de ani a influențat hotărîtor, desvoltarea omenirii.

Cu o claritate necunoscută până atunci și cu o siguranță deplină, și-a formulat Isus, născut în noaptea aceasta în Nazaret, postulatele și ideile sale, care s'au întins curând pe cuprinsul pământului întreg, și pe baza cărora și astăzi, viața noastră se sprijină ,într'o măsură mult mai mare decât ar putea socoti, fiecare dintre noi în parte.

Dar nu aceste cugetări sunt acele care aduc dispoziția specială a Crăciunului, este pur și simplu tradiția solemnă a acestei seri, sosirea ceasului așteptat ani și ani dearândul- vreme de secole. Viața noastră întreagă, în veacul nostru, este absorbită de comunicații, de technică, de mașinism și ora sfântă domolește întreagă această agitație.

Şi azi, ca totdeauna, seara Crăciunului înseamnă cel mai puternic sentiment colectiv al omenirii. Fiecare dintre cei câți trăiesc, în împărăția credinții lui Christos — indiferent de sectă — este cuprins, fără voie, de puterea duioasă a tonului sentimental din această zi.

Intr'adevăr: tot angrenajul vieții se oprește. Este ziua sufletului și a bunătății. Ziua de odihnă, ziua de rămânere acasă. Noaptea lumânărilor.

Mă aflam odată, în seara sfântă, pe la miezul nopții, într'o cafenea mică, dintr'un oraș de provincie al Ardealului. Orășelul întreg era pustiu. Doar cafeneaua era ticsită de lume. Muzica cânta cântece de Crăciun. Foarte mulți dintre cei câți nu aveau familie, veniseră să se refugieze aci. Au cântat cu toții în cor. In semi-obscuritatea localului, convorbiri domoale s'au legat, dela o masă la cealaltă. Se întinsese un soi de înțelegere reciprocă, care unia pe toți laolaltă...

Singure câteva reclame luminoase erau prea strigătoare pentru această seară de misticim. Dar nimeni nu le lua în seamă...

Dintro'dată orice lucru devenise oamenilor indiferent. Tehnica modernă era uitată... Pretutindeni era liniște, doar în inimile oamenilor domnia acea sensibilitate, care nu se poate analiza, deoarece stă în contrazicere cu gigantica rostogolire a vremurilor noastre.

G. D.

POPAS IN TIMPUL FUGEI IN EGIPT DE LUCAS CRANACH

Lucas Cranach, născut la 1472, în Cronach din Franconia, este considerat în general, din pricina că în atelierul său a produs prea multe tablouri religioase, portrete de ale lui Adam, Eva, îngeri, copii, mai mult ca un meseriaș dibaciu sau un fabricant inconștient, decât ca un artist de talent. Totuș acest pictor a produs opere, naive poate, dar care au expresivitate. E adevărat că un era totdeauna stăpân pe subiect, dar tabloul pe care-l reproducem îl înfațișează ca un maestru dibaci, în reprezentarea copiilor și real în multe detalii

AR FI NEVOIE DE ALTELE

„Sofițo! nu ți-ar plăcea ție dacă Moș Crăciun ți-ar aduce o surioară?“

„Ba da tată, dar cred că alte lucruri ne-ar fi nouă, mai de trebuință!“

•

PROVERB ARAB

Ce face viați suportabilă?—Femea.

Ce face viața insuportabilă? — Femeea.

CURIOZITATE

Cecilia: „Spune-mi mamă, de ce mireasa merge la altar, totdeauna, îmbrăcată în alb?“

Mama: „Asta e în semn de bucurie!“

Cecilia: „Așa! Atunci de ce merge mirele totdeauna îmbrăcat în negru?“

Mama: „Ia ascultă, vezi-ți de treabă și nu întreba atâtea!“

Grafologia

M. H. N., Uioara. — Suflet foarte bun, ține foarte mul la familia sa. Chibzuiește bine toți pașii pe care-i face. Repede face critică. De copilă a învățat să fie disciplinată. Logică. Erotică. Observatoare bună. Energică și dârză.

Simon Jac, București. — Iute la mânie. Are simț comercial. Fire speculativă. Citit dar operile au fost fără alegere, mai mult pentru trecerea vremii. Melancolic, deși nu se arată în fața lumii. Face adesea critică fără convingere. Se agită mult. Schimbător, după dispoziția sufletească. Dă mult pe exterior și are dorința de a produce efect. Om sprinten și influențabil.

Jean E. A., București. — Nervos, sensibil și când se mânie violent, brutal. In urmă îi pare rău și caută împăcare. Energic. Ii place să-și valorifice superioritatea. Neîncrezător. Are mulțime de planuri și în adâncul sufletului este amărît. Polemist. Sceptic. Om de încredere. Ar dori să se ocupe de multe, dar ocupația pe care o are îl plictisește. Sensibil, are multe dureri sufletești și remușcări .In fond exagerează acestea.

L. Br. — Fantazie mare. Punctual. Increzător, suflet bun. N'a știut să învețe sistematic. Un om care va trăi o viață foarte lungă și și la bătrânețe va fi ager la minte, logic și consecvent. Ii place mult natura și e mistic. Probabil că ține mult la oameni și îi cunoaște. Nu-i place minciuna. Are purtare bună și aptitudini de contabil.

N. Br. — Fire sensibilă și pătimașe. A avut amărăciuni și a suferit decepții în viață, are și acum, din partea omului la care ține mult. A citit mult și are o minte inteligentă, se ocupă mult cu literatura. Are gust ales și iubește cu patimă. Are idei fixe care-i turbură viața și-i fac traiul neliniștit. Are multă energie, un suflet bun și purtare aleasă. Multă energie.

A. S. S. Mic. — Nedisciplinat, se încrede prea mult în sine, se ocupă cu lucruri de nimic, iar lucrurile importante le lasă neobservate. Oarecare avariție. Are darul de a aduna bani. Se irită repede. Are într'însul ceva milităros și mai ales brutalitatea militară. N'a avut o creștere prea aleasă, poate că din familie va fi fost sărac, așa încât nu s'o putut desvolta în direcția voită. Se străduiește acum să-și facă educația. E sensibil, încăpățânat, deși se obișnuiește cu orice și se asimilează repede mediului.

No. 1, Brașov. — Ager la minte și orice lucru. Logic, foarte ambițios. e omul care cugetă înainte de a face Știe să se folsească de împrejurări, cum trebuie. Nu e niciodată sincer față de sine, și nici față de alții. Faptul că este atât de ascuns nu este o pornire sufletească ci mai mult o hotărîre a împrejurărilor. Repede devine pătimaș. Viața liniștită nu face pentru dânsul. Gust ales. Nervos, lucrează mult și este obosit. Idealist și amator de literatură. Ar fi fost un medic bun și socot că are această ocupație.

No. 2, Brașov. — Multă energie, mintea vioaie. A crescut în mijlocul convențiunilor și deși încearcă să se desbare de ele, nu izbutește. Ințelege repede lucrurile. Are un suflet deschis și știe să se poarte cu dibăcie. Luptă pentru o ideie și nu vrea să i-se conteste dreptatea Fire ironică și adesea sarcastică. Probabil vorbește mai multe limbi. Are aplicare către operile de cugetare și filozofie. Iubirea e dictată de rațiune, mai mult decât de inimă.

CE AR ZICE?

Mama: **„Ce ar spune profesorul, băiat neastâmpărat ce ești, dacă te-ai purta și la școală așa ca aici?**

Băiețelul: **„Ei atunci ar spune: te rog să te porți cum se cade. aici nu ești acasă!“**

La întrebarea pe care am pus-o cititorilor, asupra îmbunătățirilor pe care dânșii le-ar dori pentru „Realitatea Ilustrată“, am primit foarte multe răspunsuri. Regretând că spațiul nu ne îngăduie să publicăm toate aceste scrisori, care sunt tot atâtea încurajări și îndemnuri pentru noi, am constatat cu bucurie că marea majoritate a cititorilor se declară satisfăcuți de străduințele pe care noi le depunem, spre a le fi pe plac. Şi spre a dovedi că într'adevăr noi nu urmărim decât a face din „Realitatea Ilustrată“, revista ideală, revista care să nu poaată lipsi din casa nimănui, revista care să corespundă tuturor cerințelor, suntem hotărîți să aducem, începând chiar cu numărul următor, toate micile modificări care ne-au fost cerute.

Cu data de 1 Ianuarie 1928 „Realitatea Ilustrată“ intră într'al doilea an al existenții sale. Dela acest număr înainte, revista Realitatea Ilustrată va apărea săptămânal în DOUĂZECI ŞI PATRU PAGINE, adică cu un număr îndoit de pagine, decât avea până acum. Păstrând toate rubricile existente, revista va introduce pagine speciale care să se ocupe cu sportul, cu medicina populară, cinematograful, vânătoarea, arta, moda, o rubrică specială pentru jocul de șah, va avea două pagine cu diferite jocuri și cuvinte încrucișate, și alte jocuri de spirit, va publica numeroase glume, va avea o pagină de caricaturi, va publica săptămânal o nuvelă, pe lângă romanul obișnuit și-și va păstra bineînțeles pagina de filozofie și morală, pagina științifică actualitățile în ilustrații, pagina teatrală, pagina de curiozități din toată lumea etc. etc. „Realitatea Ilustrată“ va fi și mai bogată în chipuri decât până acum. permițându-i-se aceasta de numărul de pagine crescut. Execuția clișeelor și întreaga tehnică, ne vom strădui să fie din ce în ce mai bună.

Cu toate aceste iertfe și deși cea mai mare revistă ilustrată din țară, „Realitatea Ilustrată“, în 24 de pagine, se va vinde cu un preț modest: va costa 8 lei, în loc de 7 lei exemplarul. Suntem încredințați că cititorii vor aprecia sacrificiile pe care le facem și ne vor acorda și de aci înainte toată dragostea, pe care ne-au arătat-o până acum.

Reprezentațiile Operei din Cluj

ULTIMUL spectacol al Operei Române, care a atras un foarte numeros public, datorește succesul înregistrat, debuturilor anunțate a d-nei A. Costopol, d-rei Penescu-Liciu prima balerină, a d-lor H. Demetrescu și I. Perlea, noul dirigent al Operei.

Direcțiunea Operei a realizat unul din cele mai frumoase spectacole, ce s'au dat prin fastuoasa montare a actului de balet, al Noaptei din Valpurgis.

D-na A. Costopol a muzicalizat concertistic rolul Margaretei, cu lăudabile sforțări de a nu neglija și partea dramatică a rolului. D. H. Demetrescu, cu stângăcia inerentă oricărui debutant, a dovedit calități alese de cântăreț. Debutul d-rei Penescu-Liciu, prima balerină a Operei și maestra de balet, care a studiat baletul tabloului din Noaptea din Valpurgis, a confirmat părerile criticilor străini, entuziasmați de perfecția plastică, de technica și grația acestei distinse balerine. Savuros, și cu o notă foarte caracteristică, a fost d. I. Ligeti, într'o scurtă și foarte apreciată apariție.

Dintre vechile elemente, corect și impunător ca totdeauna d. Ujeicu, a apărut într'una din cele mai bune roluri ale d-sale.

D. Andreescu-Mărgărit a interpretat rolul lui Faust, cu mijloacele vocale ce-i stau la îndemână.

Conducerea și studierea operei a fost încredințată d-lui I. Perlea, distinsul șef de orchestră, care în scurt timp a câștigat simpatiile publicului clujan, pentru realele calități de șef de orchestră, ce le posedă. D-sa a dat o interpretare cu totul nouă acestei opere, subliniind, cu fină muzicalitate, toate intențiile compozitorului și urmărind cu atenție pe fiecare solist, într'un acompaniament discret.

D. Aratti, într'un cadru stilizat, a montat opera cu mult gust și netăgăduită pricepere.

* * *

ÎN ultimele zile am avut o serie de debuturi fericite la Opera clujană.

In „Bohema', Mimi a fost interpretată de d-ra Urania Bănescu, pe care la deschiderea stagiunei, am remarcat-o într'un rol mai mic, în „Crai nou.“ De data asta, s'a încumetat să ne întrupeze pe eroina din Bohema S'a menținut în primul plan, în toate cele patru acte, s'a achitat conștiincios, a realizat onorabil partea vocală, în partitiția lui Puccini Chiar dacă vocea ei pe alocuri, în centru, sună încă cam strident, fiind artista încă prea tânără, totuș are o voce cu prețioase calități de supleță și de o mare întindere, iar ca joc de scenă s'a apropiat mult de caracteristica personagiului. Dacă d-ra Bănescu își va împlini cât de curând proectul, de a-și cultiva încă vocea sub direcția unui mare maestru al cântului, din Paris, — Opera din Cluj va avea atunci o frumoasă achiziție, la întoarcerea ei.

In „Bohema', a jucat și vechea noastră cunoștință din București, Carussy, coloană de sprijin a Operei Română. A jucat într'un rol episodic și cu humorul lui inepuizabil a stârnit voie bună, în public. Accentuăm că a jucat, căci de cântat n'a cântat de loc, deși într'o Operă se cuvine să se puie la contribuție și mijloacele vocale.

S'a observat o serie de schimbări în bine, în aranjarea spectaculosului de pe scenă, mai ales în actul al doilea, în fața cafenelei, cu forfoteala mulțimei pe stradă. Meritul e al directorului de scenă, d. Jose Arati.

ARE DREPTATE

— Asta e porcărie!

— Ce?

— De fiecare dată, când în sfârșit, înveți să pronunți numele unui general chinez, dobitocul se retrage în viața privată.“

ALTĂ DATĂ

— Altă dată — oftează soția astronomului — mă numiai „steluța mea“!

— Cum aș fi voit să fii! Atunci cel puțin te-ai găsi la câteva milioane de kilometri depărtare de mine“.

DIN TOATA LUMEA

Cea mai tânără pilotă din lume Cozette Parker la vârsta de 13 ani a depus examenul de pilot şi are la activul său 200 kilometri de sbor singură în avionul ei. Ea descinde dintr'o familie de sburători, atât tatăl cât şi mama ei şi cei doi fraţi sunt de asemenea piloţi

Fata cu zece recorduri mondiale Hanni Köhler deţine toate recordurile de motociclete din Germania şi zece recorduri mondiale.

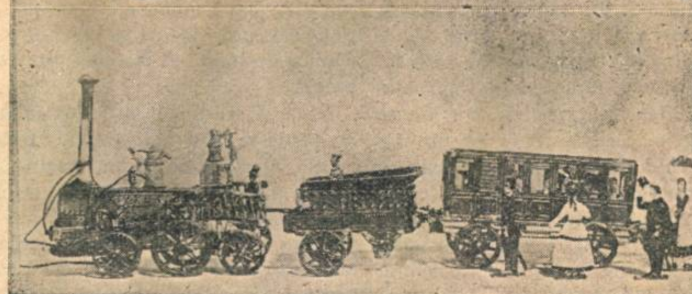

Colonelul Lindbergh a bătut un nou record în aviaţie. Pornind cu avionul din Washington el a zburat până în Mexico fără escală. A străbătut astfel 5000 de kilometri. Sborul a durat 26 de ore neîntrerupt. Pornind în ziua de 13 Decemvrie spre seară Colonelul Lindbergh a sosit în Mexico cu puţin înainte de miezul nopţii. Entuziasmul în America a fost de nedescris pentru acest nou record bătut de Lindbergh. Ziua de 14 Decembrie a fost declarată sărbătoare naţională. Lindbergh a fost purtat în triumf.

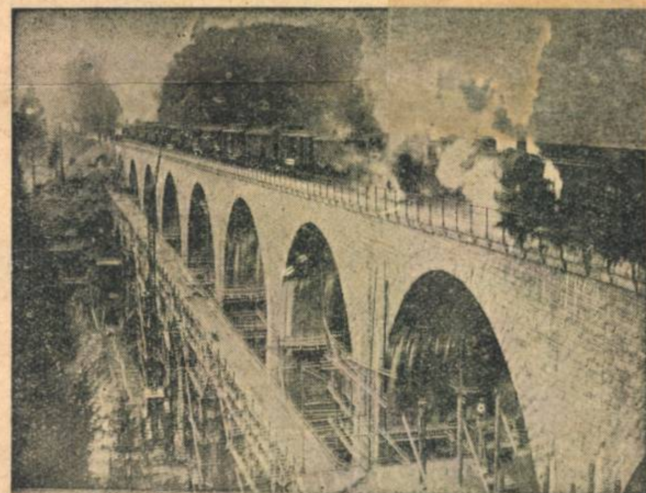

Frunză uriaşe de Clady, o plantă care trăeşte la tropice şi care este întrebuinţată de locuitorii insulei Iava, drept umbrelă.

Moş Crăciun la strămoşii noştrii. Ilustraţiile noastre arată jucării obişnuite în anul 1820 şi 1840. Sus cavaler din Evul Mediu, păpuşe şi călăreţ cu leagăn. Jos primul tren de jucărie.

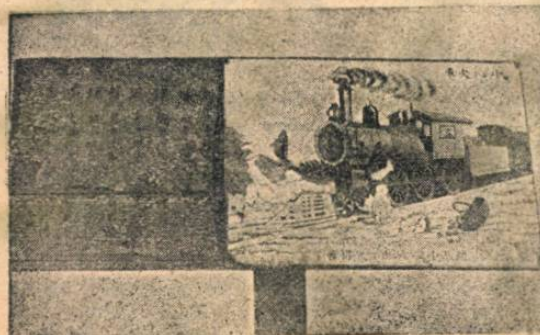
Cel mai mare pod de piatră din Europa. Acest pod are o lungime de 224 metri cu 9 arcade şi se găseşte în Munţii Pădurea Neagră. Lucrarea lui a durat un an şi jumătate şi la 14 Decemvrie a fost inaugurat. In timpul deceniului construcţiei de fier, podurile de peatră sunt tot mai rare

Această pasăre de apă, cu picioare foarte lungi a fost adusă de curând în grădina zoologică din Londra

SEMNALIZATOARE SUGESTIVE ÎN CHINA

La o barieră de cale ferată, se poate observa acest semnalizator, pe care îl înţeleg uşor chiar şi cei cari nu ştiu să citească ceeace e scris în stânga figurii.

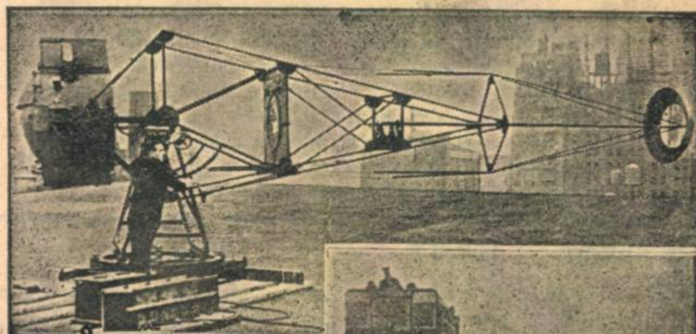

ECHIPA DE FOOTBALL „UNIREA"

a Şcoalei Comerciale Superioare a României, din Salonic. Dela dreapta spre stânga: d. profesor Papagheorghe, preşedintele societăţii. 1) Veriotti, 2) Miholecu, 3) Dumitrescu, 4) Biciolla Traian căpitanul echipei, 5) Barbaiani, 6) Tomescu, 7) Aveţa. Jos dela dreapta spre stânga: 8) Colimitra, 9) Peţi, 10) Mulla, 11) Veşu 12 Dimoca. Această echipă a repurtat cele mai frumoase rezultate jucând cu şcolile străine din Salonic.

(Trimis de Traian Biciolla)

Tendinţa americanilor spre „colosal" se manifestă şi în domeniul reclamelor. Ilustraţia noastră reprezintă un far de o intensitate luminoasă de 4 miliarde lumânări. Acest aparat are 8 metri lungime şi de pe acoperişul Teatrului Capitol, din New-York, svârle pe casele din faţă, litere mari de 50 de metri.

In Londra la începutul lunii acesteia a fost o ceaţă atât de deasă încât a fost nevoie ca în unele locuri unde circulaţia era mai mare să se aşeze facle puternice. Ilustraţia noastră reprezintă o asemenea faclă arzând în Piaţa Parlamentului

ANUL I. No. 48. — 31 DECEMVRIE 1927 — 8 Pagini — Preţul 5 lei

REALITATEA

(SAU LUCRURILE AŞA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATĂ

Abonamente: Pe un an 300 lei; pe jumătate an 160 lei; pe trei luni 85 lei.

Director: J. B. Sima. Apare totdeauna Duminecа

Redacţia şi Administraţia: Cluj, Str. Regina Maria 80.

Urare de Anul Nou

INTRODUCERE:

După cum e obiceiul,
Anul Nou, când bate'n prag,
Cetitorii, abonaţii,
Sorcovim şi noi cu drag:

Fericire dă-le Doamne,
Prinde-i cu-al iubirii foc.
Anul, care azi incepe,
Să le-aducă mult noroc!

POLITICIANILOR:

Toţi câţi vor şi se agită,
Urcă-i, Doamne, la putere,
Şi din fagurele ţării,
Stoarcă toţi mai multă miere.

Le urăm azi şi-acelora
Ce nici când nu au visat:
Să ajungă prim-miniştri
Ori sub-secretari de Stat.

SĂTENILOR:

Le dorim dări micşorate,
Vite scumpe, nutreţ bun.
Să nu uite stăpânirea
Nici de ţuică sau tutun.

BATRANILOR:

Le urăm o viaţă lungă,
Şi multe maimuţe'n ţară:
Voronov, cu-a lui metodă,
Să-i întinerească iară.

LEGIUNEI ROMÂNE:

Legiunii'n care luptă
Foşti ofiţeri în războiu,
Ii urăm să ia proporţia
Lui don General Moşoiu.

NEGUSTORILOR DE LEMN ŞI BLĂNURI:

Le dorim zăpadă multă,
Iarnă aspră, frig cumplit,
Clientela s'o jupoaie,
Cum ştiu ei mai nimerit.

STUDENŢILOR:

Baluri, vin, manifestaţii
Şi bastoane mai masive,
Ca să-şi treacă doctoratul,
După merite sportive.

ŞCOLARILOR:

Ştim noi bine ce le place,
Şi o spunem fără ură,
Să se schimbe în vacanţă
Timpul lor de'nvăţătură.

FUNCŢIONARILOR:

Carne ieftină şi pâne
Şi să fie transformate,
Le urăm, bacşişurile,
In salarii regulate.

MUNCITORILOR:

Fie-le şi lor pe voe:
Celor cu nădejdi pierdute —
Să-şi vadă realizată
Ziua cea de opt minute.

INDUSTRIAŞILOR:

Le dorim urcarea vămii,
Tocmai precum se închină:
La hotare zid puternic,
Pentru marfa cea străină.

COMERCIANŢILOR:

Când sunt preţuri maximale,
Toţi se plâng: comerţu-i mort!
Le dorim deci anu-aceasta:
Libertate la import.

CELOR DELA C. F. R.

Le dorim trenuri mai bune,
Căci incep a rugini.
Deraieri pot fi mai multe,
Dar nu-atâtea pungăşii.

BANCHERILOR:

Le dorim multe'mprumuturi
Dela Stat. Ei ţara-ajută:
Când primesc cu 8 procente
Dânşii iau optzeci la sută.

CONSILIERILOR MUNICIPIALI:

Ei sunt mucenicii vremii,
Sărăcia îi inghite:
Să le dăm fonduri secrete
Şi bugetele sporite!

BOGAŢILOR ŞI SĂRACILOR:

Cerşetorii toţi s'ajungă
Proprietari de comori,
Iar bogaţii să se schimbe
Pentru-o clipă 'n cerşetori.

MILITARILOR:

Au şi dânşii-o rugăminte
Falnicii eroi ai ţării:
Cu-anul Nou să eşueze
Conferinţa dezarmării.

NOUĂ, CELOR DELA „REALITATEA ILUSTRATĂ"

Ne dorim noroc la muncă,
Abonaţii să sporească,
Şi pe toţi revista noastră
Cât mai mult să mulţumiască.

RĂSPUNSUL ANULUI NOU:

Arlequin, ce cânţi în rime,
Croncănind ca şi un corb,
Roata lumii nu se'ntoarce,
Nu uita: Norocu-i orb.

Ii atrage pe-unii noaptea,
Pe-alţii poate aurora:
Ce e scris în cartea sorţii
Voiu aduce tuturora.

TOT EU.

Iarnă grea la Londra. Lucru rar: om de zăpadă.

REALITATEA
FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA
Cluj—str. Regina Maria Nr. 36—Cluj
Telefon 4-46
La Bucureşti: Calea Victoriei 39.
Telefon 63—92

PREŢUL ABONAMENTULUI:
Pe un an întreg . . . Lei 300
Pe o jumătate de an . . „ 160
Pe trei luni . . . . . . „ 85

PENTRU STRĂINĂTATE
Pentru America $3
Jugoslavia şi Cehoslovacia Lei 400

Editor şi Director: J. B. Sima

Secretar de redacţie: N. Constantin

Cenzurat
DUMINICĂ, 31 DECEMBRIE, 1927

HAI SĂ VISĂM

Teatrul Naţional din Cernăuţi a reprezintat puternica dramă a lui Karl Ceapek: „R. U. R.". Succesul a fost, ca şi pe scenele din Occident, mai mult de curiozitate căci scriitorul a mers prea departe cu 'nchipuirea. Oameni artificiali, întocmiţi de om după chipul şi asemănarea lui, capabili să îndeplinească toate sarcinile omenirii, cari se mişcă şi cari vorbesc?

Nu, să fim serioşi, prea e îndrăzneaţă închipuirea! Mintea noastră a iscodit tot felul de năzbâtii. Plutim în aer şi ne coborâm în adâncuri de mări. Am găsit mijloace de prelungire a vieţii şi de gătuire a ei.

Oamenii au dovedit că pot să fie şi dumnezei şi demoni.

Dar oamenii nu puteau împinge curajul şi geniul până la a înfăptui oameni ca ei, — nu din lut însă, ci din sârmă, din tărâţe, din cauciuc...

Şi totuş...

Totuş Karl Ceapek este un precursor. N'aţi citit zilele trecute, în ziare, că în America există acum „secretarul automat"? Poartă guler, cravată, ca d-ta, ca mine, vorbeşte la telefon, dă răspunsuri limpezi şi prompte, îţi notează numele şi adresa. Când şeful vine în cabinet, află dacă a fost căutat de cineva în lipsă, — şi pentru ce.

Secretarul nu-i guraliv. E politicos, dar concentrat. Spune „bună-ziua", răspunde cu un „da, nu, mă rog, la revedere". Laşi receptorul convins că ai vorbit cu un seamăn al tău cu un funcţionar bine crescut.

Funcţionarul e, însă, un omfantoşă. E compus din sârmă, din tărâţe, din cauciuc. Creerul lui este electric. In grumazul lui e o diafragmă de gramofon. Suflet nu are.

Ei şi?

„Omul" este un primitiv. Este aşa cum au fost cei din cari ne tragem noi: rudimentar. Mâine exemplarul lui va fi perfecţionat. Materialul se va subţia. Va căpăta desigur şi posibilitatea de-a simţi ca noi, de-a fi fericit şi deasemeni nefericit ca noi.

Prieteni, hai să visăm în pragul acestui an din calendarul căruia n'am rupt decât o filă! Hai să mergem cu închipuirea cât de departe. Să mergem cu îndrăzneala până la a ne închipui că lumea va fi mâine mai bună decât astăzi...

[illegible]

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

ANUL NOU, se vede, e menit să aducă importante surprize politice în ţara noastră. Se făuresc atâtea combinaţii, se trag sforile cu atâta abilitate, presa vorbeşte despre atâtea schimbări şi tratative între partide, se iau atâtea atitudini, încât din haosul acesta nu poţi desprinde decât un singur fir ariadnic, anume, că opoziţia vrea puterea cu orice preţ, că fiecare partid e gata să ia orice răspundere în viitor şi asigură sus şi tare că are la spate masele poporului şi, că guvernul se cramponează de cârma ţării, cu toată puterea.

In timp ce bietul contribuabil cinstit îşi plăteşte cele 99 de feluri de impozite, în timp ce comerciantuli e declarat în stare de faliment, în timp ce ţăranul îşi vinde ultima găină ca să mulţumească ambiţia percepotrului, ori îşi pune plugul zălog la diferiţi cămătari şi în timp ce funcţionarul tânjeşte de foame, partidele se agită, politicianii pertractează, miniştrii cerşec împrumuturi, toată lumea discută aprins şi caută să răscoale taberile gata pentru răfuiala din urmă.

Această situaţie nu se mai poate tolera. Lumea s'a săturat până în gât de atâtea vorbărie goală şi aşteaptă fapte, dar fapte mari, cari să curme mizeria cetăţenilor şi să liniştească spiritele atât de agitate.

Se pare că partidul naţional-ţărănesc începe a înţelege, că orice ezitare în a porni lupta împotriva guvernului şi pentru reîntoarcerea cinstei şi a legalităţii, îl va face tot mai impopular şi tot mai [illegible], ba poate chiar părăsit de aderenţi, cari ar urma să caute noui orientări politice, şi de aceea a hotărît în şedinţa din urmă a comitetului executiv să pornească la fapte, să înceapă lupta pe viaţă şi pe moarte pentru răsturnarea guvernului, prin ori şi ce mijloace legale.

Răfuiala va începe cu siguranţă cu ziua de 28 Ianuarie. 1928, dacă până la această dată guvernul nu va fi demisionat.

Guvernul pare îngrijorat de declaraţiile belicoase ale d-lor Maniu iş Mihalache, dar cu toate acestea nu şi-a pierdut calmul şi împrăştie ironii usturătoare la adresa opoziţiei „flămânde şi neputincioase."

Pentru a arăta ţării că se bucură de toată simpatia şi încrederea străinătăţii, guvernul pipăeşte pulsul în străinătate prin împuterniciţii săi, pentru contractarea unor împrumuturi.

D. Maniu ca răspuns, a citit o declaraţie în numele partidului său, din care reese destul de clar deşi în termeni politicoşi, că este împotriva împrumuturilor.

In acest sens a trimis pe d. Mihail Popoviciu la Paris, spre a îndeplini o misiune foarte delicată. Care este această misiune, nu se poate preciza, nu se poate anticipa, în orice caz pentru liberali plecarea d-lui Popoviciu, miroase urât de tot.

Din informaţiile ce le avem, acesta ar fi semnalul de luptă între cele două partide, cari nu se pot înghiţi, sau mai bine zis, dacă ar putea, s'ar înghiţi pentru totdeauna unul pe altul.

Va pleca guvernul? Cine îi va mânca coliva? Va putea partidul naţional ţărănesc să guverneze singur? Ce îmbunătăţiri va putea face faţă cu situaţia îngrijorătoare din ziua de astăzi?

Sunt tot atâtea întrebări, cărora profet să fii şi nu le-ai putea da un răspuns precis.

De aceea aşteptăm cu încredere anul nou, şi vom vedea ce surprize ne va aduce.

*

ÎN timpul din urmă şefii partidului naţional-ţărănesc au hotărît ca la prima vacanţă parlamentară opoziţia să pună candidatura d-lui profesor Nicolae Iorga. Aceasta nu numai ca recunoaştere a meritelor d-sale culturale, ci şi ca o manifestaţie, puţin cam târzie nu-i vorbă, împotriva guvernului.

In primul moment era vorba să fie demis un deputat de Alba-Iulia şi locul lui să fie cedat d-lui Iorga.

Cum această situaţie ar fi putut duce la unele complicaţii, s'a hotărât apoi ca partidul naţional ţărănesc să înscrie din proprie iniţiativă candidatura d-lui Iorga la scaunul vacant de senator în judeţul Tecuci.

Unii susţineau că e mai eficace intrarea d-sale la Cameră, decât la Senat şi în urma morţii deputatului profesor Paşcanu, s'a hotărât în unanimitate ca locul vacant de deputat să fie cedat d-lui Iorga.

Astfel la o eventuală redeschidere a parlamentului vom putea auzi şi glasul d-lui profesor Iorga.

*

LA tribunalul din Iaşi s'a autentificat actul de împărţire a averii defunctului rege Ferdinand. Aceasta întrucât în judeţul Iaşi se află moşia Poeni, care a căzut în lotul principesei Ileana.

Totalul averii rămase a fost preţuită la suma de 387 milioane 476 mii şi 741 lei.

Pe fiecare moştenitor vine cu aproximaţie 76 milioane lei. Actul de împărţeală a fost prezentat tribunalului de d. C. Bolomei, ca trimis al înaltei regenţe.

*

ÎN urma ploilor din ultimul timp, topindu-se zăpada râurile încep să iasă din matcă ameninţând cu inundarea unor ţinuturi întregi. Inundaţii sunt nu numai în ţara noastră, ci aproape în toate ţările, astfel în Grecia, Franţa, Ungaria, Mexico şi altele, unde sate întregi au fost şterse de apă de pe suprafaţa pământului, făcând multe victime şi uriaşe pagube.

*

PRESA străină aduce importantele declaraţii ale ministrului de externe argentinian, d. Gallardo, din care reese că e probabil ca Argentina să reintre în Liga Naţiunilor. Inainte de nouile alegeri se va lua în acest sens o hotărîre definitivă.

*

CONSILIUL federal al Elveţiei a decis să nu îngădue supuşilor ruşi să se stabilească la Geneva în calitate de observatori ai sovietelor pe lângă Liga Naţiunilor.

Ziariştii sovietici au căpătat totuşi învoirea de a-şi putea exercita profesiunea în mod liber.

Lupta între apă şi bere, pentru alegerea preşidenţială în America.

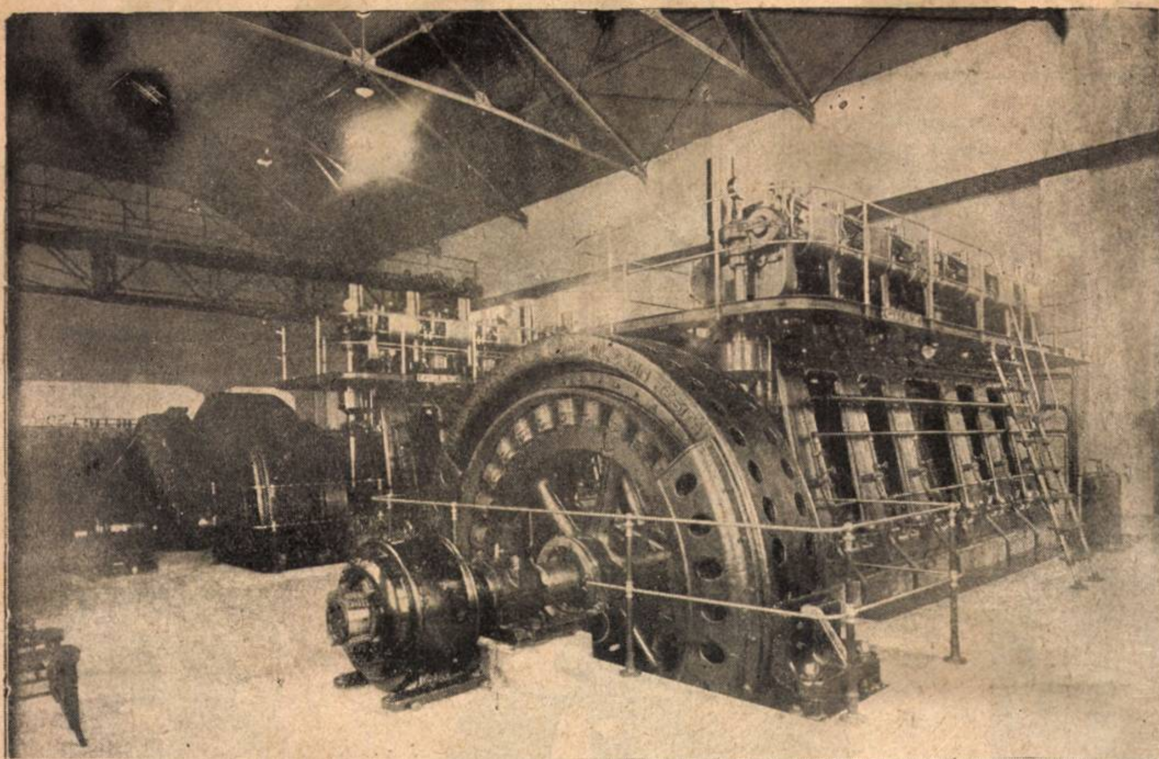
In curând vor avea loc în America alegeri, pentru locul de preşedinte. Intre cele două partide care există, lupta se dă mai puţin pe baza principiilor politice, decât pe temeiul prohibiţiei alcoolului. Sunt anume în ambele partide unii „UZI" adică, dintre acei cari sunt contra prohibiţiei, şi alţii „USCAŢI" cari nu admit altă băutură decât apa.

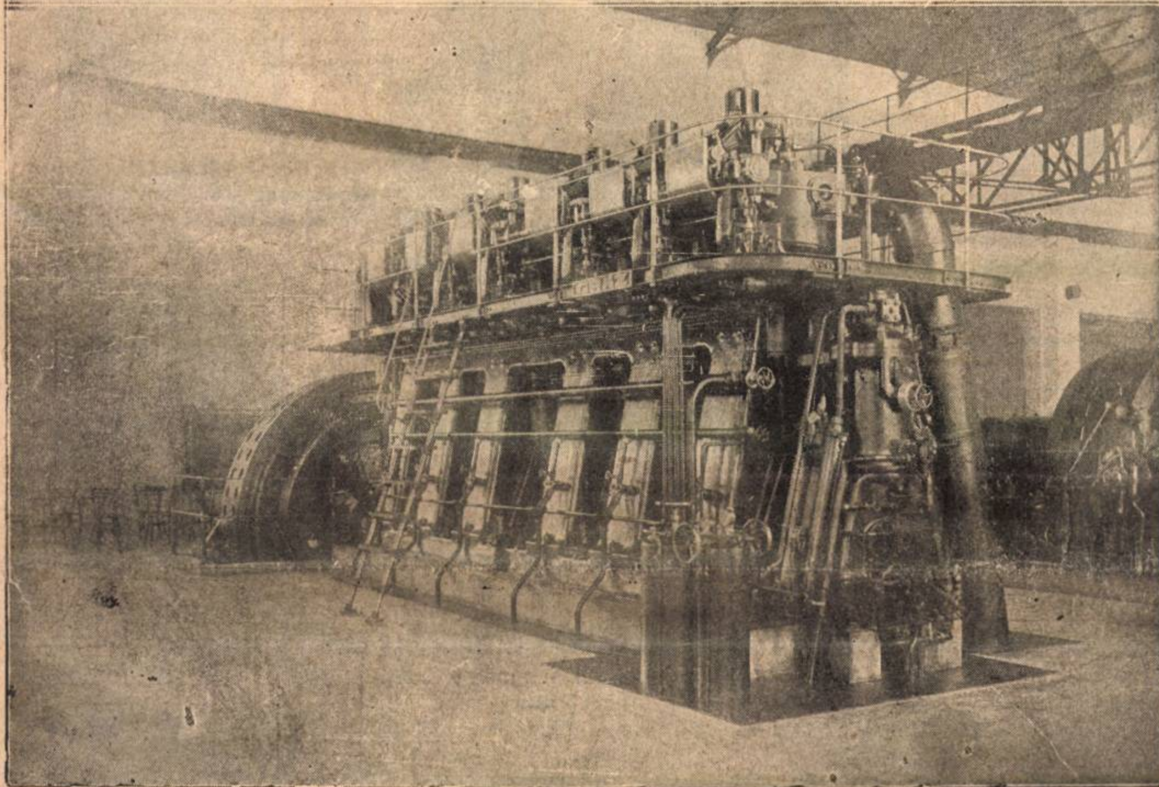

In noaptea de Anul Nou

DIN ȚARA ȘI DIN STRĂINĂTATE

INDUSTRIA ROMÂNEASCĂ: Săptămâna trecută s'a instalat în Cluj două dinamuri electrice, așa încât orașul să nu ducă lipsă de lumină. Capacitatea celor două dinamuri, adăogată celei de până acum, va putea satisface nevoile de curent electric, ale orașului Cluj, vreme de un an de zile. Aceste două dinamuri au fost construite în țară.

Delegația Poloneză la Geneva: Ministrul de externe Zalewski, Președintele de Consiliu Mareșalul Pilsudski și Ministrul de externe francez Briand, la o consfătuire intimă.

Ahmed Zogu căruia Albania recunoscătoare i-a acordat, prin votul Senatului, titlul de „salvator al națiunii", mergând la o serbare de gală în Tirana.

Marele Rabbin din Viena, Profesorul Dr. H. P. Chajes, care se bucura de mari simpatii, a murit în vârstă de 51 ani.

Din Țara Sfântă: pescari pe Marea din Galileea

Conferința dezarmari

CUM VEDE CARICATURISTUL KELEN ACTUALA CONFERINȚĂ A DESARMĂRII:
Dela stânga spre dreapta: Contele Bernstorff (Germania), Generalul de Marinis (Italia) Litwinov (Rusia) Sokol (Polonia) Lord Cecil (Anglia) Paul Boncour (Franța), Gibson (America).

Cu prilejul anului nou „Realitatea Ilustrată" urează cititorilor săi sănătate și voie bună.

PLUTARCO ELIAS CALLES

Bărbatul cu pumnul de fier

(de Curt L. Heymann — New-York)

AMERICA — nu e vorba numai de Statele Unite, ci de întreaga hemisferă apuseană — este marele continent al republicelor, a căror constituție în ultimii zece ani a fost imitată după cea a unor state europene. Din pricina șubredei baze democratice pe care o au, se întâmplă adesea să nu fie decât un salt, până la o alcătuire de stat ultra-democratică, sau la o formă de guvernământ cu totul reacționară. Bolșevismul cu tendințele lui radicale, așa cum se manifestă în sovietele dela Moscova, își fâlfâie mereu arătarea sa fantomatică, pe orizontul politic american. Cât de mare este mișcarea în lumea nouă, respectiv cât de mare este groaza unui asemenea pericol, se poate vedea din reacțiunea din Statele-Unite. E destul să amitim cazul Sacco-Vanzetti. Nu trece o zi, în care ziarele să nu ridice glasul lor și să arate cu degetul în spre Mexic.

După cum se pare, acolo este centrul în care mișcarea revoluționară a prins mai mult și de unde amenință să se răspândească pe orizontul american la nord și la sud.

In acest articol nu avem pretenția să documentăm aceste păreri, cu fapte. Cum se întâmplă totdeauna, în țările care trăiesc sub apăsarea unei dictaturi, și în care părerea publică este obligată să se supună unei cenzuri guvernamentale — evenimentele Mexicane, din ultimele săptămâni, au alimentat iarăș svonurile alarmante. A fost nevoie de aceste întâmplări revoluționare, pentru ca guvernul mexican să-și poată motiva terorismul și pentru ca președintele Calles, conducătorul „mișcării" să fie declarat drept principal vinovat.

Președintele mexican nu ia nici o poziție față de asemenea acuzații. Singurul lucru care motivează purtarea sa este puterea lui proverbială, putere cu care stăpânește țara și în virtutea căreia își pretinde locul. El domnește și guvernează totodată. Și fără îndoială că dânsul ține cu putere stăpânirea. In timp de două săptămâni sub regimul lui de fier au fost îndepărtați cetățenii conducători ai republicei și, dată fiind situația în Mexico, trebuie să se înțeleagă printre rânduri, din rarele comunicate oficiale și din informațiunile scurte, ale presei, că voința guvernului Calles este să-și păstreze autoritatea sa, până la ultima posibilitate.

Generalul Arnulfo Gomez, un candidat serios la succesiunea lui Calles, a fost făcut nepericulos. Generalul francez Coserrano, odinioară cel mai puternic prieten al puternicului general Obregon, a murit. Și acela putea să fie candidat pentru alegerile următoare de președinte și a fost înlăturat repede. Cu alte cuvinte :calea pentru Generalul Obregon care apără politica lui Calles și este protejat de către președintele precedent.

Nimic nu mai stă în calea alegerii sale, după ce autoritatea guvernului a îndepărtat din drum toate piedecile existente.

Dictatura a învins în Mexic. Calles, „bărbatul pu pumnul de fier", s'a folosit de dreptul pumnului său. Titlul onorific de „omul de fier", care înaintea lui a fost purtat de dictatorul mexican Porfiro Diaz, a trebuit să treacă asupra președintelui Calles.

Calles e un om robust, cu aparența mai mult înspăimântătoare decât prietenoasă, cu o privire pătrunzătoare, cu trăsături energice, în jurul gurii, cu ochi adânciți în orbite și cari privesc scrutător, cu fruntea scurtă și dreaptă, are tot aerul dictatorului. Ii lipsesc gesturile lui Mussolini și poza lui Primo de Riviera. E omul faptelor și vorbește scurt. Hotărirea și judecata grabnică emană din toată înfățișarea lui. Ușor câștigă pe oameni de partea lui. Nimic nu trădează pe omul crud, cum îl reprezintă dușmanii săi și cum îl arată ordinele sale de execuție. Nu se teme de nimic și nici un protest al lumii civilizate nu poate avea ceva împotriva acestui om. Acest bărbat, a nimicit pur și simplu opoziția în legătură cu conflictul bisericesc. In politica externă, dânsul și-a arătat punctul de vedere, în mod energic. A spus Statelor Unite atât de clar și de precis ceace voește încât în tensiunea dintre S. U. și Mexic se poate observa mai de grabă o concesie din partea lui Coolidge, decât o micșorare a lui Calles...

Și spre a reveni la Diaz, bărbatul de odinioară cu pumnul de fier: Diaz a sburat și a murit în exil. După Diaz au urmat 12 președinți Mexicani. Au venit toți și au plecat cu toții, fără ca vreunul să fie în stare să conducă barca statului, prin vicsitudinile perioadelor furtunoase și să apere țara de mișcări revoluționare. Cu excepția lui Obregon și a lui Calles, ei au fost totdeauna numai stăpâni temporari în Chapultepec, castelul imperial al lui Maximillian.

Puterea lui Calles se sprijină în primul rând pe armată, apoi pe cei doi sfetnici ai săi, Obregon și Morones. Acesta din urmă, pe lângă funcțiunea pe care o are în cabinet, este totodată și conducătorul puternic al întregei muncitorimi Mexicane și astfel asigură președintelui o majoritate covârșitoare. Totuș, este neîndoios că opoziția lucrează pentru a submina puterea lui Calles care se sprijină pe sabie.

Trupe pe drum. Starea normală a armatei mexicane.

Președintele Mexicului P. E. Calles ales în 1924.

Astăzi ministru de războiu și mâine împușcat! Generalul Serano care în ultima revoluție a fost omorît la zid, vorbind în 1924 la un congres.

Fostul președinte Generalul Obregon, amic credincios și cel mai puternic sprijin al președintelui actual, candidat pentru alegerile președențiale.

PASCAL DIAZ
episcopul din Mexico conducătorul partidului catolic afară din țară.

Generalul ARNULFO GOMEZ
cel mai serios contra-candidat în alegeri — mort.

Generalul QUIJANO
unul dintre conducătorii ultimelor răscoale — împușcat.

Mexico și Sovietele: președintele Calles primind pe ambasadoarea Sovietelor d-na Kollontay în 1925.

Nu mâncați peste măsură dacă nu vreți să îmbătrâniți repede

Sângele pentru organismul viu este un curățitor și totodată cărăușul care duce hrana în toate colțurile trupului. Sângele aduce în tot trupul materiile nutritive, scaldă țesuturile și ia cu sine substanțele otrăvitoare care se formează în corp.

O caricatură de James Gillray. făcută prin anul 1800. E o satiră a obiceiurilor acelei epoce și se potrivește foarte bine și astăzi.

Daniel Lambert. omul cel mai gras din Anglia, contemporan cu epicureul francez Brillat Savarin

SE SPUNE cu drept cuvânt că „omul este bătrân cât îl arată vinele.“ Din punct de vedere științific, acest adagiu este foarte adevărat, întrucât se referă la circulația sângelui prin vine și artere.

Sângele are o funcțiune dublă: el adună substanțele hrănitoare care difuzează (trec) prin pereții intestinului subțire spre a le transporta până în cele mai depărtate părticele ale trupului și a repara astfel alcătuirea uzată a organismului nostru. Intreaga viață depinde de chipul în care acest serviciu de transport și de reparație a țesăturilor se face.

Totodată sângele este și un purificator, căci, lăsând substanțele nutritive în diferitele părți ale trupului, el ia cu dânsul spre a le elimina (a le da afară) tot ceea ce e uzat din mecanismul omenesc. Sângele are prin urmare două funcțiuni, și aceste două funcțiuni — pentru ca omul să se poată bucura de sănătate și de o viață îndelungată — trebuie să se îndeplinească în mod regulat. Dacă sângele nu împrăștie bine alimentele sau dacă nu curăță materiile dăunătoare din trup, atunci toată mașinăria corpului nostru se strică.

De curând, în urma unor cercetări îndelungate și minuțioase, dr. Leonard Williams din Londra, a arătat că supra-alimentația (prea multă mâncare) provoacă cele mai adesea ori bătrânețea timpurie. Sângele care curge prin artere și prin vine încărcat prea mult cu material hrănitor nu mai poate lua din trup materiile nefolositoare, substanțele otrăvitoare, care rămânând se descompum, produc substanțe vătămătoare și atacă organele și țesuturile.

Fiecare dintre noi cunoaștem oameni cari la vârsta de 6 sau 70 de ani își păstrează totată vigoarea corporală, după cum cunoaștem de sigur pe alții cari la 40 de ani par bătrâni.

Astăzi nu mai există oameni de știință cari să nădăjduiască că s'ar putea descoperi vr'un mijloc magic cu ajutorul căruia să se perpetueze viața, și nici „elixirul tinereții‘ nu mai formează preocuparea savanților moderni. Oamenii de știință de astăzi dau lupta împotriva îmbătrânirii premature, împotriva îmbolnăvirii organismului.

Ninon de L'Enclos, una dintre frumusețile regimului lui Ludovic al XIV-lea. Născută în 1616, printr'un regim alimentar strict, și-a putut păstra tinerețea și înfățișarea plăcută, până aproape de sfârșitul zilelor ei și a trăit 90 de ani. Această femeie a fost atât de frumoasă, încât fiul ei s'a îndrăgostit de dânsa, când ea avea 50 de ani, fără să știe pe cine iubește. Când a aflat că e mama lui, dânsul s'a sinucis pentru că n'a putut s'o ia în căsătorie. Ninon de L'Enclos, până la vârsta de 70 de ani, a fost „femeie tânără“ și adorată de mulți. Regimul ei era constituit în special din spanac, vin roșu și apă.

Ka-Be-Nah Civey Wence, din Minnesota voevod al Pieilor Roșii din America, de bună seamă n'ar fi ajuns până la vârsta de 137 ani, cât are astăzi, dacă nu ducea o viață frugală.

Este sigur că orice bărbat sau femeie trebuie să rămână sănătos până la sfârșitul vieții. Și aceasta este posibil pentru fiecare, dacă duce un trai igienic, dacă trăiește cumpătat. Medicii consideră drept una dintre principalele cauze ale îmbătrânirii timpurii, și deci a scurtării vieții, alimentația (hrănirea) rău făcută, mai ales în cantitate prea mare.

* * *

PENTRU noi sângele apare ca o materie lichidă. De fapt, dacă cercetăm sângele la microscop noi constatăm că este alcătuit din particule solide, ca niște globurele mici, atât de mici încât de abea trei mii puse una lângă alta formează o lungime de doi centimetri. Aceste globurele sunt colorate în roșu și plutesc într'un lichid de culoare slab gălbuie, atât de multe încât într'o singură picătură de sânge nu mai mare decât atâta cât trebue ca să păteze un cm. patrat dintr'un colț de batistă, sunt 5 milioane de asemenea corpuscule. In afară de aceste globurele roșii, în sânge, se mai găsesc și niște corpusculi albi, în sânge mai puțin numeroși decât cele roșii și care au anumite funcțiuni. Corpusculele albe și roșii formează aproximativ jumătate din greutatea totală sau din volumul sângelui.

Corpusculele roșii au funcțiunea de a duce oxigenul din aer — un gaz care se găsește în atmosferă și pe care noi prin respirație îl introducem în plămâni — în toate părțile trupului. Globulele roșii lasă în trup oixgenul pe care l-au luat din plămâni și trecând prin inimă se înapoiază la plămâni. După cum s'a putut dovedi, globulele atât cele roșii care duc oxigenul în trup, cât și cele albe care au alte funcțiuni nu alcătuiesc partea cea mai complicată din sânge. Aceste globule au putut fi separate, analizate și studiate. Mult mai interesant, mai puțin cunoscut și mai complicat este lichidul în care plutesc globulele albe și roșii, lichid pe care medicii îl numesc **„serum“**.

Constituenții normali ai sângelui omenesc. Când sângele este prea încărcat de substanțe alimentare, atunci el nu-și mai poate îndeplini funcțiunile sale obișnuite, adică de a hrăni trupul și de a îndepărta rămășițele organismului omenesc.

Prin diferite procedee este posibil să se scoată din sânge globulele roșii și cele albe, așa încât să rămână serum-ul liber. Vom menționa în treacăt că numărul de globule roșii sau albe care se găsesc într'un centimetru cub de sânge indică pentru medic anemia, sau alte afecțiuni ale organismului.

Serum-ul este un lichid gălbui, limpede, sirupos, fără să fie dulce. Din acest serum s'au putut separa — în sângele normal — peste 100 de substanțe chimice deosebite, și numărul acestor substanțe e și mai mare când trupul este bolnav.

In serum-ul din sânge în afară de o cantitate mare de apă se găsesc **proteine.** Proteine se numesc o serie de substanțe care intră în alcătuirea tuturor celulelor din plante și animale. Există foarte multe feluri de proteine și în serul din sânge ele formeamă 7—8 procente. Una dintre proteinele mai importante din serul sângelui poartă numele de **serum albumină.** Ea se aseamănă cu albușul de ou și ca și acesta, se poate dizolva în apă formând o soluție asemănătoare cu guma arabică.

In afară de proteină în serul din sânge se găsesc sare din aceea de care ne slujim în bucătărie, combinațiuni de potasiu, de fosfor, de săruri de magnezium, de calciu, urme de zahăr, urme de iod, de cupru, etc. Se mai găsesc în serum-ul din sânge două substanțe, împrăștiate sub forma de picături mici grase și care se numesc „lecitină“ și „cholesterină“. De asemenea s'au putut găsi substanțe care conțin sulf. O analiză completă a sângelui înseamnă un adevărat catalog de muzeu chimic.

* * *

UȘOR se poate pricepe motivul acestei complexități în formațiunea sângelui când ținem seama de numeroasele funcțiuni ale sângelui. Sângele trebuie — după cum am mai arătat — să străbată cele mai îndepărtate părți ale trupului și să pătrundă în toate țesăturile. El trebuie prin urmare să conțină toată varietatea de substanțe din care sunt alcătuite diferitle țesuturi. Iată bunăoară oasele, care sunt formate în marea lor majoritate din materii minerale, cum sărurile de calciu, (var, fosfat). De sigur că sângele, care are datoria să refacă țesutul osos, să-l clădească când e vorba de copii, va trebui — ca și în cazul când un os s'ar rupe — să ducă și sarea de potasiu și fosfatul de calciu. De asemenea tot sângele trebuie să refacă pielea, părul sau unghiile. Câtă deosebire există în constituția chimică a acestor părți din trup ,se poate învedera în mod de tot simplu. N'avem decât să ardem câteva fire de păr, o bucată de unghie sau o bucățică de piele. Fiecare din acestea prin ardere produce un

miros caracteristic, care se deosebeşte dela unul la altul. Aceasta arată că şi materialele constitutive sunt deosebite. Lucrul se confirmă prin analiză chimică. Sângele are menirea să construiască toate aceste părţi ale organismului cu structura lor deosebită. Şi singur serului din sânge îi revine sarcina întreagă, globulele mărginindu-se să dea oxignul necesar.

Nu e de mirare că unii fiziologi au fost ispitiţi să considere serumul din sânge un organism viu, asemenea celulelor individuale care constituiesc multe din animalele de apă inferioară.

Multe din părţile trupului, uzându-se în continu. au nevoe să fie reclădite de către „muncitorii" dibaci, cari există în celulele trupului omenesc. Aceşti muncitori, asemenea tâmplarilor şi zidarilor cari ar răsturna o casă, produc dejecţiuni (gunoaie) care trebuiesc curăţite. Serumul sanguin, în calea sa culege toate aceste resturi, toate aceste produse nefolositoare şi ducându-le în rinichi sau în porii pielei. se descarcă de dânsele.

Tocmai pentru ca această operaţiune de curăţire şi depozitare a rămăşiţelor să nu fie împiedecată, e nevoie ca nutriţia să se facă cu mare băgare de seamă. Supra-alimentaţia împiedecă circulaţia sângelui fluid, împiedecă curăţirea substanţelor nefolositoare şi aduce astfel bătrâneţea timpurie.

După ce hrana este digerată în stomah şi în celelalte părţi ale aparatului digestiv, o mică parte dintr'însa intră direct în sânge. O alta, cea mai mare, trece în ficat, care este un organ important de purificare şi filtrare, pentru corp. Dacă hrana pe care o mâncăm e proastă. ficatul are datoria de a înlătura toate substanţele vătămătoare, în măsura în care aceasta e posibil, aşa încât în cursul general al sângelui să ajungă numai substanţele nevătămătoare. De asemenea ficatul are îndatorirea de apurifica şi sângele, înlăturând produsele de dejecţiune (rămăşiţele)pe care sângele le-a curăţat de prin organism. Dacă sângele nu este de bună calitate şi cantitatea de materii vătămătoare vine mereu şi mereu în ficat, se pune în sarcina acestui organ o muncă prea obositoare, care-l uzează de timpuriu. De asemenea mâncând prea mult, sau hrănindu-ne cu alimente rele, se dă ficatului prea mult de lucru. El nu mai este în stare să cureţe sângele şi substanţele vătămătoare. fie că provin din hrană, fie că sunt aduse de sânge, ca rămăşiţe din uzarea generală a organismului, încep să circule împreună cu sângele şi să rămână mereu în contact cu celulele vii.

Un om, în mod obişnuit, are 4 şi jumătate până la 5 litri de sânge, în total. Hrana digerată trece în sânge şi dacă individul se supra alimentează, surplusul rămâne ca rămăşiţă vătămătoare. E adevărat că o parte se aşează sub formă de grăsime. ca un fel de rezervă pentr utrebuinţel ulterioare. Dar şi rezerva aceasta este purtată de sânge. Pentru ca trupul să se menţină tânăr şi viguros, este nevoie ca sângele să fie pur, să nu fie împiedecat în funcţiunile sale, de o cantitate prea mare de alimente, pe care nu are cum s'o întrebuinţeze, fiindcă cele mai multe celule nu o primesc şi să nu fie încărcat cu substanţe vătămătoare, care să se adauge încă, acelora pe care dânsul le aduce, la rinichi şi la ficat, spre a fi eliminate.

De sigur că oricât ar fi sângele de curat, aceasta nu va împiedeca pe om să îmbătrânească, odată şi odată. Bătrâneţea şi moartea sunt sorocite omului. Cumpătarea însă şi mâncărurile uşoare, adică atenţia la cantitatea şi calitatea alimentelor, va uşura sarcina sângelui şi va ţinea, cât mai îndelungată vreme, bătrâneţea departe.

Ştiinţa a învăţat toate acestea de curând; în timpurile trecute supra-alimentaţia era socotită dovadă de bogăţie şi astfel era la modă. Ospăţurile romane ţineau zile întregi, pentru ca oaspeţii să poată consuma cantităţi enorme de alimente, pregătite cu tot felul de rafinerii, spre marea glorie a gazdei. Cei cari benchetuiau, recurgea adesea la practica desgustătoare a vomitării, adică îşi goliau stomahul, cu ajutorul emeticelor (substanţe care produc vărsături). Se spune că Enric I al Angliei, regele Ioan, regele Filip al V-lea al Spaniei, şi Enric al VIII-lea al Angliei, au murit cu toţii, din pricina sau a cantităţilor prea mari de alimente, sau a indigestiei pe care şi-au provocat-o. Nu este o sută de ani, de când cel mai important subiect de discuţie şi pentru caricaturişti erau banchetele, în care oamenii se supraalimentau. Şi oare la noi, astăzi chiar nu e obiceiul, la fiecare sărbătoare, ca omul să mănânce peste măsură de mult, să-şi încarce stomahul şi astfel să-şi scurteze zilele?

Daniel Lambert, un om enorm de gras, care cântăria la sfârşitul vieţii sale 360 de kgr., a murit în anul 1809, la vârsta de 30 de ani. Era nemângâiat că moare atât de tânăr şi că nu va mai avea prilejul să mănânce. Istoria ne arată că oamenii graşi n'au trăit mult şi nici n'au fost fericiţi ,pe câtă vreme cei cari au dus un regim raţional şi-au păstrat şi tinereţea şi întreaga vigoare, până la o vârstă înaintată. Astfel una dintre cele mai de seamă frumuseţi din istoria Franţei, Ninon de L'Enclos, a murit în etate de 90 ani, în anul 1706 şi de sigur că dacă şi-a putut păstra farmecul frumuseţii ei. până la adânci bătrâneţe, se datoreşte aceasta, în mare parte, faptului căa ţinut o dietă riguroasă. La vârsta de 50 de ani, această femeie era încă atât de frumoasă, încât unul dintre fii săi s'a sinucis, pentrucă nu putea so ia în căsătorie.

Nu există alţi servitori mai supuşi şi mai înduratori decât diferitele părţi ale organismului omenesc. Sângele, la fel cu toate organele trupului, se străduieşte să-şi îndeplinească datoria sa, în orice împrejurare. Dacă mâncăm prea mult el caută să circule mai repede spre ficat, ca să curețe din trup substanţele vătămătoare e lduce cu sine cantitatea prea mare de alimente, pe care deabia o mai poate căra şi nu s dă bătut, decât atunci când moartea îl scuteşte de orice sarcină.

In ţara noastră, sătenii în special, se hrănesc prost. Alimentele pe care dânşii le mănâncă, dacă sunt în cantitate insuficientă sunt de calitate inferioară. Pe lângă aceasta, de câteva ori pe an, şi cel puţin la Paşti şi la Crăciun, ţăranii mănâncă prea mult, şi-şi îmbolnăvesc astfel organismul.

La oraş, majoritatea petrecerilor familiare se rezumă în supra-alimentaţie ,care produce şi bolile de zahăr şi congestiile cerebrale şi în general îmbătrânirea prematură.

Nutriţi-vă raţional, dacă vreţi să trăiţi sănătoşi şi viguroşi, până la o vârstă înaintată!

Alegerea în concursul fotogenic

Săptămâna trecută, în faţa unei comisiuni, alcătuită din d-nii E. Pulca director al Poliţiei Cluj, Eugen Clonţa inspector de Poliţie, Iustin Iliesu publicist, etc. a avut loc deschiderea urnei, în care s'au strâns voturile concursului de fotogenie. Au fost în total 37,554 voturi şi au întrunit:

No. 49. (Pramer Marta — Cluj) 12,375 voturi (aleasă).
No. 19. (D-na Gish Chiriceanu — Bugoni) 9097 voturi.
No. 88. Hera — Chişinău 5203 voturi.
No. 50. (D-na Elena P. Pârgariu — Cluj) 2310 voturi.
No. 46. Aurelia Moroianu — Brăila 1045 voturi.
No. 42. T. A. Michelstein — Piteşti, 748 voturi.
No. 26. Emilia Rădulescu — Galaţi 682 voturi.
No. 58. Elena Socec — Bucureşti 583 voturi.
No. 36. Elena Baciu — Timişoara 440 voturi.
No. 38. Marioara Rădulescu — Piteşti, 319 voturi.
No. 48. Marriana — Cluj, 374 voturi.
No. 34. Efrim Virginia — Bucureşti, 341 voturi.
No. 13. Tolly Ştefănescu — Tighina, 331 voturi.
No. 20. Ludmina Didec — Chişinău, 209 voturi.
No. 21. Constanţa Gavrilescu — Tulcea, 264 voturi.
No. 57. Rodica — Tecuci, 209 voturi.
No. 73. Varvara Cazacioc — Podenii Noui, 341 voturi.
No. 82. Zoe Stere Gheorghiu — Constanţa-Andalchioi, 165 voturi.
No. 86. Aurelia — Constanţa-Caramurat, 143 voturi.
No. 4. Jeanette Burileanu — Cetate, Jud. Dolj, 143 voturi.
No. 30. Olga Kindl, Cernăuţi, 132 voturi.
No. 32. Elena Antonescu — Bucureşti, 132 voturi.
No. 35 Ella Melich — Bucureşti, 132 voturi.
No. 66. Antoinetta Nestor, 132 voturi.
No. 2. Dorotthy Anifée — Tighina, 99 voturi.
No. 43. Nelly Bradu — Galaţi, 98 voturi.
No. 75. Melania Holder — Abrud, 76 voturi.
No. 52. Sabina Horovitz — Iaşi, 67 voturi.
No. 16. E. Irimie — Fălciu, 65 voturi.
No. 8. Maria Burileanu — Bocşa Montană, 78 voturi.
No. 1. Margaretta Ştefănescu (Jassminée Gretty) — Tighina, 65 voturi.
No. 17. Margaretta Apostol — Brăila, 55 voturi.
No. 45. Mimi Ţibani — Vaslui, 54 voturi.
No. 7. Alexandrina Carp — Tulcea, 43 voturi.
No. 23. Lilly Stătescu — Bucureşti, 40 voturi.
No. 27. Sofia Zaharescu — Bacău, 38 voturi.
No. 76. Consuella — Târgovişte, 35 voturi.
No. 77. Louise Vermonth — Bucureşti, 34 voturi.
No. 79. Livia Doană — Oradea-Mare, 75 voturi.
No. 87. Maria Talioni — Chişinău, 33 voturi.
No. 69. Rina Olteanu — Brăila, — 30 voturi.
No. 41. Tanţi Rădulescu — Ploeşti, 28 voturi.
No. 11. Florica Popescu — Târgu-Jiu, 20 voturi.
No. 14. Moldoveanu Ninetta — Chişinău, 18 voturi
No. 60. Any Totoreanu — Arad, 18 voturi.
No. 33. Fany Cogan — Bucureşti, 18 voturi.
No. 6. Lilliane Dimitriu — Bucureşti, 16 voturi.
No. 97. Stella Bulgăreanu — Pencu, 14 voturi.
No. 3. Tanţi Brătăşanu — Chişinău, 12 voturi.
No. 5. Valeria Shuppael — Constanţa, 14 voturi.
No. 10. D-na Gina Nardi — Târgu-Ocna, 12 voturi.
No. 13. Mary Enghel — Piteşti, 12 voturi.
No. 15. Doina — Cluj, 11 voturi.
No. 18. Jeni Janak — Iaşi, 14 voturi.
No. 22. Beatrice Berlinblum — Bucureşti, 24 voturi.
No. 24. Lilly Kolonics — Cluj, 12 voturi.
No. 28. Tili Grigorewna — Galaţi, 12 voturi.
No. 44. Erna Stentzel — Bucureşti, 12 voturi.

Restul concurentelor au căpătat un număr mai mic de 10 voturi.

MARTA PRAMER
aleasa în concursul fotogenic al „Realităţii Ilustrate

Mărguliţi de succesul extraordinar, pe care l-a avut concursul nostru de fotogenie, vom observa totuş că, sistemul pe care l-am ales spre a hotărî pe cea mai fotogenică — dacă a fost într'adevăr foarte democratic — n'a dat rezultatul real pe care-l aşteptam: foarte multe concurente au fost nedreptăţite iar cititorii, profitând de faptul că votul era secret şi universal, au trimis fiecare câte 2, 3, 10 ói chiar 20 de voturi, pentru aceeaş concurentă. In felul ecesta se explică alegerea făcută, care — spiritul nostru obiectiv ne îndeamnă să o rcunoaştem — s'a bazat desigur mai mult pe simpatii personale şi pe numărul de cunoştinţe, decât pe calităţi intrinsece ale concurentelor. Din această experienţă vom trage foloase pentru viitor.

Domnişoara Marta Pramer, aleasa concursului nostru este studentă în anul al treilea de Medicină, la Universitatea din Cluj şi se bucură de numeroase simpatii.

In momentul când tipărim acestea, dânsa n'a fost încă încunoştiinţată de rezultatul concursului. De sigur că va fi plăcut surprinsă, de darul de anul nou pe care-l primeşte.

TOTDEAUNA ACELAS

Profesorul se înapoiază cu soţia lui dela concert şi-i arată triumfător două umbrele pe care le adusese cu grije ascunse sub palton:

„Ei, — spuse dânsul — cine este acuma mai distrat dintre noi doi? Nu numai că mi-am adus umbrela mea, dar am adus-o şi pe a ta, pe care altminteri ai fi uitat-o."

Consternată, soţia răspunde: „Dar bine dragă, dar nici nu am luat cu noi umbrele."

FIINDCĂ A VĂZUT

„Nu vrei să-mi dai o sărutare?" întreabă drăgălaşa doamnă, pe ştrengarul de 6 ani, din casa unde face o vizită.

„Nu, Doamnă!"

„Şi de ce nu?"

„Am văzut ce aţi făcut cu tata, ieri, când voia să vă dea o sărutare!"

AMINTIREA

„Aici în cutia asta păstrez încă o amintire dela prima mea soţie!"

„Ia să văd! Cum un dintre rupt?"

„Nu unul scos!"

„Dar soţii d-tale nu-i lipseşte, după cât o ştiu, nici un dinte?"

„Nu, mie!"

Teatru-Muzică-Artă

Teatrul şi Opera Română din Cluj au un nou Director general

D-l Prof. Nec. Bănescu face interesante declaraţii „Realităţii"

D. Profesor Universitar, N. Bănescu, noul director al celor două instituţiuni clujene, Opera Română şi Teatrul Naţional, mă primeşte amabil dar văd că-i vine greu să-şi precizeze declaraţiile pentru ziare, fiindcă nu-i sigur că va rămânea la acest post de grea răspundere. Şi iată cum motivează rezerva d-sale:

Trebuie 10 milioane

— Mandatul meu nu-i definitiv. Nu ştiu ce-mi va da Domnul Ministru al Artelor. Deocamdată ştiu numai atât că situaţia e penibil de

[...]grea şi pentru Teatrul Naţional şi pentru Opera Română. Pe lângă deficitul mare care a rămas din stagiunea trecută, mai este noul deficit din stagiunea actuală, care se [...]ză cu 5 milioane, iar pentru [...]an bugetar ne trebuie alte 5 [...]oane. Intrebarea este: poate Ministerul Artelor să ne dea 10 milioane?

Altfel e dezastru. şi ca să scăpăm [...] de [...]ec, ne trebuie ajutor [...]artea Ministerului [...]onalului artistic [...]uni. Trebuie să [...] să aducem stări [...]atru şi Operă. [...] reproşuri nimă[...] trebuie s'o văd [...]ă voi să înlă[...]tristei realităţi a

S'a sfârşit cu Teatrul de Vest

1) Improvizatul Teatru de Vest.

2) Lipsa unui repertoriu stabil.

De fapt Teatrul de Vest nici n'a existat ca organizaţie constituită, cu bugetul lui, cu repertoriul lui, cu programul lui de activitate judicios întocmit. Totul a fost improvizat şi de aceia a şi costat atâţia bani.

De pe urma aşa zisului Teatrul de Vest, a avut de suferit şi Teatrul Naţional din Cluj.

„Numai pentru Domni şi Doamne"

Neavând un repertoriu stabil, prima mea grijă a fost ca pentru o lună de zile să stabilesc repertoriul. Am exclus piesele de bulevard, pa-risiene. Teatrul Naţional din Cluj, are o misiune educativă, trebuie să creieze o atmosferă morală. Nu putem pune pe afişele Teatrului Naţional piese: Numai pentru domni şi doamne. Noi trebue să ţinem seamă că avem un numeros public de şcolari. Ori repertoriul de până acuma a fost în contrast cu concepţiile publicului ardelenesc.

Alte preţuri la Teatru şi Operă

A doua măsură ce am luat-o e că am pus capăt teatrului gratis. Cine vrea să se ducă la teatru să plătească. Primul lucru ce l'am făcut e că am afişat în faţa Teatrului, că anulez toate biletele de favoare. In schimb am redus preţurile de până acum, cari au fost prea ridicate. Nu suntem la Bucureşti, unde e public flotant, şi public cu parale care poate risca şi pentru teatru. Trebuie să ţinem seamă că publicul clujan este sărac.

Contra acaparărilor de roluri

In ce priveşte Opera trebuie la această instituţie multă energie şi autoritate, căci prea s'au deprins unii artişti cu hatâruri, cu acaparări şi confiscări de roluri. Unii au cântat de patru ori pe săptămână, alţii s'au plimbat luni întregi fără să interpreteze un rol. Aşa ceva eu nu mai pot tolera. Am cerut personalului meu administrativ să-mi întocmească un tablou de repartizări de roluri. Toate rolurile, de acum înainte trebuesc dublate, triplate chiar, ca să nu ajungem în situaţia tristă când un cântăreţ e răguşit şi îţi trimete un certificat medical, să nu mai ai pe altul cu care să-l înlocuieşti, şi să fii silit atunci să trimeţi publicul acasă ?

Această stare de lucru trebuie să înceteze. De aceia în hotărîrile ce voi lua de acum înainte, mă voi consulta totdeauna cu acei cari au răspunderea muzicală la Opera clujană, pentru a găsi soluţiunile cele mai bune, mai echitabile pentru toţi.

Dar în prima linie trebuie să scăpăm ambele instituţiuni de greaua situaţie financiară. Eu am renunţat la ori ce fel de salarii. Mă mulţumesc cu leafa mea de profesor universitar. Sunt gata să-mi sacrific orele mele de studii ca să ajut la refacerea acestor două instituţiuni culturale ale Clujului. Dar aştept şi concursul altora. De nu, îmi voi depune mandatul, după anul nou.

*

Acestet sunt declaraţiile domnului profesor universitar Nicolae Bănescu. Vorbeşte franc, nu-şi face iluzii şi spune lucrurile aşa cum sunt.

Care este concluzia din aceste triste constatări?

Că domnu ministru Lepedatu să nu-şi închipuie că d. Bănescu, colegul d-sale dela Universitate, ori câtă bună voinţă şi energie ar avea, ar putea să facă multă ispravă, dacă nu-i va pune la dispoziţie sumele necesare pentru a scoate Teatrul şi Opera din deficitul greu, din ultimele două stagiuni. Ce nu a dat d-lui Victor Eftimiu, va trebui să dea d-lui Bănescu, şi dacă nu-i va da nici d-lui Bănescu, care va demisiona, atunci, pe ori cine va aduce în locul d-sale, va trebui să-i dea bani, bani şi iară bani.

Două instituţiuni importante nu se salvează cu promisiuni şi nici cu concedierea unei părţi a personalului artistic, technic, etc.

Leonard Paukerow.

Debuturi şi oaspeţi noui la Opera română

Anna Rozsa în Traviata. — Demetrescu ca Valentin în Faust. — Maria Snejina în Carmen, Samson şi Dalila. — D-ra Aidenne d'Etelie (Anastasie Costopol) în Margareta.

Continuăm cu enumărarea debuturilor la Opera Română din Cluj, din ultimele zece zile:

D-ra Anna Rozsa, după o lungă absenţă, a revenit la Opera clujană. A studiat în străinătate, în Italia. şi acum vedem că au avut dreptate acei cari spuneau, acum trei ani, că Anna Rozsa n'are voce de mezzo-soprană, ci de soprană lirică, — noi corectăm: soprană dramatică.

Am fi dorit să înceapă cu „Tosca", căci n'are coloratura necesară pentru „Violetta", totuşi a apărut în „Traviata". Făcând dar abstracţie de această scădere, peste care a trecut biruitoare, d-ra Anna Rozsa a interpretat rolul Violettei cu un farmec de noutate, cu o nuanţă de emoţie stăpânită, care-i prinde foarte bine. Dar ceia ce a stârnit şi mai mult aplauzele mulţimei de spectatori, e că noua primadonă, ni s'a prezentat ca o cântăreaţă formată, deplină, care a ieşit de mult din faza dibuirilor, e sigură şi stăpână pe voce şi pe jocul de scenă.

N'a mai fost un debut, ne-a cântat ca un oaspe drag, cu bună reputaţie. Având ca partener pe un tenor de talia lui **Raiceff**, care ştie să puie atâta patetism în glasul lui cald şi vibrant, reprezentaţia aceasta a avut momente culminante sărbătoreşti.

*

In „Faust" am avut debutul baritonului **H. Demetrescu**. Şi cântăreţul acesta, ca şi d-ra Anna Rozsa, nu e la începutul carierei sale, căci a cântat la Bucureşti, şi a studiat mulţi ani la Milano. Este unul din cei mai buni elevi ai celebrei Theodorini. Publicul clujan a apreciat frumosul material vocal al baritonului Demetrescu, un glas bărbătesc de o amploare şi o căldură dramatică. Numai jocul lui de scenă este prea sobru, am putea zice prea mărginit. Căci nu-i de ajuns să-şi cânte o arie, şi să se retragă apoi între figuranţi. Cât timp e pe scenă, pe primul plan, el trebue să arete că participă în permanenţă la desfăşurarea acţiunei, mai ales că-l vizează direct, de pildă, în actul al II-lea, cuvintele jignitoare spuse de Mefisto, despre sora lui, Margareta. In loc ca această provocare să-l transpuie într'o stare de iritare şi indignare, care nu ţine numai o clipită, simpaticul nostru bariton pune numai ştiuta întrebare lui Mefisto, şi apoi par'că nu s'a întâmplat nimic, îşi caută un loc în mulţime.

Sunt omisiuni pe care trebuie să le pomenim, fiindcă „debutanţii" nu sunt niciodată prea închipuiţi, că's „atotştiutori", şi primesc bucuroşi îndrumările făcute cu sinceritate.

*

In Faust am făcut cunoştinţă şi cu soprana lirică d-ra **Aidonne d'Etolie (Anastasia Costopol)**, pe care direcţia operei a anunţat-o ca o celebritate care a obţinut strălucite succese în străinătate, (Austria, Anglia). In timpul reprezentaţiei, n'am simţit nimic din această celebritate, afară de peruca celebră a reginei Carmen Sylva, de un blond de aur, pe care a purtat-o regina Elisabeta în tinereţe ei, când juca în tablouri alegorice ca „Loreley", ce se dădeau la curtea regală, primită apoi ca dar de d-ra Costopol.

Vocea d-rei Costopol este mică, delicată, fără căldură şi strălucire; dar cu multă muzicalitate însă cu puţin curaj în emisiune. Nu înţelegem apoi concepţia d-rei d'Etolie, despre Margareta, că se trânteşte, aşa la pământ, înaintea lui Faust, în actul al doilea, când tocmai atunci ea trebuia să apară fecioară castă, care ştie să-şi stăpânească încă pornirile inimei.

Dirijorul d. **Perlea** a dat o nouă şi preţioasă tălmăcire partiturei lui Gounod, numai că nu toţi artiştii s'au putut acomoda noului tempo dat de D-sa.

D-na Maria Snejina în „Carmen" şi „Dalila"

Doamna Maria Snejina, cunoscuta mezo-soprană dela Opera din Bucureşti, a fost o săptămână la Cluj şi a cântat la Opera noastră în: „Carmen", „Amneris" (Aida) şi în „Samson şi Dalila".

Deşi înainte de Crăciun, Opera este slab frecventată, totuşi, ardelenii iubitori de muzică, văzând că d-na Snejina, cântă rolurile din repertoriul d-nei **Lia Pop**, au crezut că vor avea material de comparaţie în aceste trei seri. Dar s'au încredinţat, că e greu să se facă comparaţie între aceste două cântăreţe. Căci pe când vocea d-nei Lia Pop, e de contra-altă assolute, de o gravă grandoare, cu un colorit de mare preţ, vocea d-nei Maria Snejina e de mezzo-soprană, cu multă flexibilitate, cu naturaleţă în emisiune, de o frumuseţă în mediu, dar nu tot aşa şi în registrul inferior, cum e cazul la d-na Lia Pop. In schimb d-na Maria Snejina e mult mai desgheţată pe scenă, aduce o comoară în detaliile jocului de scenă, multă stilizare, multă armonie între cânt şi gest.

In „Carmen" d-na Snejina, evită vulgarizarea rolului, deşi a avut asemenea modele înfăţişate de d-na Cezarskaja şi d-ra Cristoforeanu. D-na Snejina nu vede în Carmen numai pe lucrătoarea dela fabrica de tutun, numai femeia din popor, lacomă de plăceri şi bani. Ea a aprofundat opera poetică a lui Prosper Merimé, şi a aflat că pasionata Carmen nu-i femeia din vulgul de jos, ci dintr'un mediu mai cioplit, mai manierat, şi grotescul trebue evitat în atitudinea ei, ca şi trivialul. Numai că d-na Snejina a avut unele momente de rezervă inexplicabilă, când se cerea mai multă căldură pătimaşă în joc şi cânt.

Remarcabilă e dicţiunea acestei cântăreţe, care deşi poloneză, ştie să rotunjească fiecare cuvânt românesc, dându-i accetul exact.

In „Samson şi Dalila" d-na Snejina a fost mai bine în scenele tandre, de hipocrită în cântare şi seducţiune al lui Samson, de cât în momentele eroice.

D. **Apostolescu**, care a apărut pentru prima dată la Cluj în Samson, cu excepţia unor note stridente, a fost excelent, şi vocea lui generoasă a fost de o elocvenţă impresionantă în momentele patetice.

Leonard Paukerow.

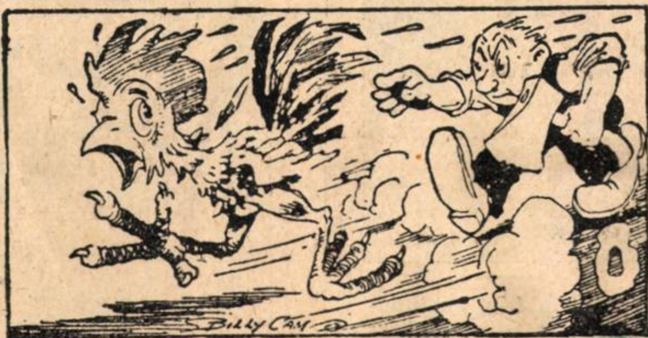
Din pricina întârzierii trenurilor şi dificultăţilor de transport, hârtia specială, comandată de noi, n'a putut sosi la vreme, dela fabrică şi astfel suntem nevoiţi să apărem, numărul acesta, în format redus, fără rubricile obişnuite. Incepând cu numărul viitor, revista „Realitatea Ilustrată", va apărea în 24 de pagine, săptămânal, şi va conţinea tot materialul cerut de cititori, pe lângă cel obişnuit.

Edilii americani

PENTRU că, în America părinţii oraşelor nu prea mai au cu ce se ocupa — acolo electricitatea funcţionează totdeauna bine, pavagiile şi drumurile sunt întreţinute aşa încât nu se strică nici automobilele nici trăsurile, când merg pe ele, acolo canalizarea nu se strică în fiecare z, oraşele au parcuri şi sunt bine păzite, — edilii sunt obligaţi să născocească tot soiul de planuri, pentru a câştiga merite pe tărâmul activtăţii lor. Altminteri cetăţenii nu-i mai aleg a doua oară.

Edilii din Pasadena (California), nemulţumiţi că cetăţenii oraşului erau turburaţi, în somnul lor, de cucurigul cocoşilor matinali, s'au adunat la sfat şi au hotărît ca să oblige pe toţi proprietarii de păsări sau să vândă în alte oraşe sau să facă friptură, din toţi cocoşii cari au trecut de vârsta de 4 luni. Dela această vârstă în sus, cocoşii devin gălăgioşi şi prin măsura luată edilii grijulii sunt siguri că cetăţenii lor vor putea dormi în linişte.

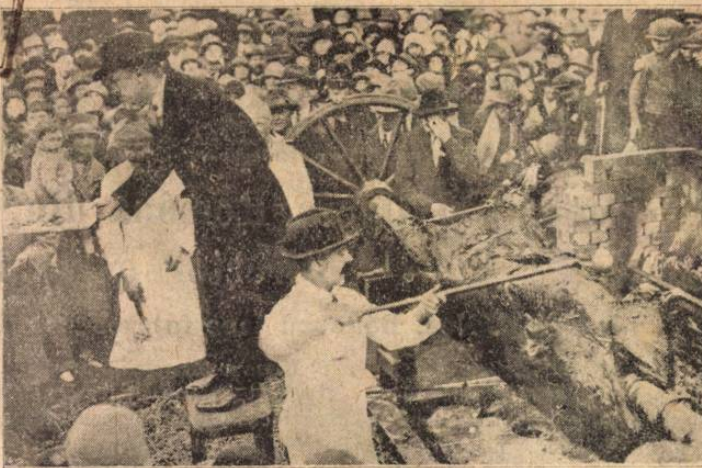
Somn uşor!

DIN TOATĂ LUMEA

Regina Modei pe 1928, în Germania. D-ra Tutty Fertig cu cele trei prințese ale sale.

D-ra Tutti Fertig zeița modei în Berlin a fost încoronată regină.

Intr'un orășel din comitatul Oxford s'a fript un bou întreg la frigare și s'a vândut apoi friptura în bucăți în scop de binefacere.

Fakirul To Cha, de 54 ani, a stat îngropat de viu 120 de ceasuri. Ilustrația noastră reprezintă groapa din Stuttgart unde a avut loc această experiență.

D-ra Loraine Hinsley, și-a vândut urechea stângă pentru 400 mii lei ca să-și ajute rudele în nenorocire, unei americane bogate care și-a pierdut-o pe a ei într'un accident de automobil.

Anul nou în Anglia: cumpărători micuți duc acasă vâsc și pin.

Olanda în timpul iernii. Patinaj pe Zuider-Zee.

Măcelarul Mischkowsky din Fehring (Austria) a tăiat un porc îngrășat, de trei ani, care cântăria viu 450 kgr. și curățat 406

Profesorul Ludwig Quidde, Germania (la stânga) și Ferdinand Buisson Franța (la dreapta) au obținut premiul Nobel pentru pace pe anul 1927.

Spectacol interesant la Viena. Pe un ger de minus 7 grade, adepți ai sportului în frig, au înnotat în Dunăre și au făcut bae de zăpadă. 1. Un grup dintre cei 14 înnotători, printre care se găsește și d-rul în medicină Panesch, un bătrân de 63 ani, intrând în apă. 2. D-ra Paula Bielk face primele mișcări de înnot în apă. 3. Spectatorilor li-e mai frig, pe cât se pare decât celor cari înnoată. 4. Baia de zăpadă în libertate.

Patinaj pe acoperiș. Exemplul este dat de o clădire nouă din Olanda.

Alergări de iarnă. Pentru prima dată în Germania s'a inaugurat o sesiune de alergări de iarnă. La 15 Ianuarie va avea loc o alergare în Olanda

Institutul de arte grafice „VIAȚA" Cluj, str. Regina Maria No. 36.